

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 64. IZREDNA SEJA

(22. maj 2018)

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 64. izredna seja (22. maj 2018)

ISSN 2385-9490

Pripravil: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, dr. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2018

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 64. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: PREDLOG PRIPOROČILA VLADI REPUBLIKE SLOVENIJE V ZVEZI Z IZREDNIMI RAZMERAMI NA PODROČJU ZDRAVLJENJA OTROK S PRIROJENIMI SRČNIMI NAPAKAMI V SLOVENIJI, EPA 2816-VII

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	5
1. točka dnevnega reda: PREDLOG PRIPOROČILA VLADI REPUBLIKE SLOVENIJE V ZVEZI Z IZREDNIMI RAZMERAMI NA PODROČJU ZDRAVLJENJA OTROK S PRIROJENIMI SRČNIMI NAPAKAMI V SLOVENIJI, EPA 2816-VII	5
JELKA GODEC	5
IVA DIMIC	7
TOMAŽ GANTAR	7
DR. ANA MEDVED	8
DANIJEL KRIVEC	10
TOMAŽ GANTAR	11
MAG. BOJANA MURŠIČ	12
VIOLETA TOMIČ	13
MAG. MATEJ TONIN	13
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER	14
LJUDMILA NOVAK	15
JELKA GODEC	15
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER	17
LJUDMILA NOVAK	18
MARIJAN POJBIČ	18
ERIKA DEKLEVA	21
JELKA GODEC	23
MAG. BRANKO GRIMS	23
MAG. BRANKO GRIMS	23
MAG. BRANKO GRIMS	23
MARIJAN POJBIČ	23
MARIJAN POJBIČ	24
MARIJAN POJBIČ	24
MARIJAN POJBIČ	24
MARIJAN POJBIČ	24
MARIJAN POJBIČ	24
JOŽEF HORVAT	24
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	25
JELKA GODEC	28
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	29
IVA DIMIC	29
MAG. BRANKO GRIMS	29
IRENA GROŠELJ KOŠNIK	32
JELKA GODEC	32
JERNEJ VRTOVEC	33
FRANC BREZNIK	34
ZVONKO LAH	36
DANIJEL KRIVEC	36
JELKA GODEC	37

Državni zbor VII. mandat

64. izredna seja 22. maj 2018

Predsedujoči: dr. Milan Brglez.....predsednik Državnega zbora
Primož Hainz.....podpredsednik Državnega zbora
Matjaž Nemec.....podpredsednik Državnega zbora

Seja se je začela 22. maja 2018 ob 11.03.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci,
gospe in gospodje!

Začenjam 64. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega odstavka 58. člena in drugega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanke in poslanci: Nada Brinovšek, Simona Kustec Lipicer od 16. ure dalje, Vojka Šergan do 14. ure, Jasna Murgel, Alenka Bratušek, Ljudmila Novak od 12. ure dalje, Julijana Bizjak Mlakar do 15.30, Jan Škoberne, Matjaž Hanžek, Jože Tanko, Bojan Dobovšek, Danilo Anton Ranc, Marijan Dolinšek od 13. ure dalje, Igor Zorčič, Franc Laj, Matej Tonin, Roberto Battelli, Tomaž Gantar od 14. ure dalje, Primož Hainz od 18. ure dalje, Peter Vilfan od 14. ure dalje, Uroš Prikl, Matej Tašner Vatovec, Franc Trček, Miha Kordiš, Luka Mesec, Vinko Gorenak do 17. ure, Aleksander Kavčič od 14. ure dalje in Saša Tabaković od 12. do 14. ure.

Na sejo sem vabil predstavnike Vlade.
Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 64. izredne seje Državnega zbora.

Predlog dnevnega reda ste prejeli v petek, 18. maja 2018, s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu s prvim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Predlogov za širitev dnevnega reda seje nisem prejel. Zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ga je prejel s sklicem.

Prehajamo na glasovanje. Poslanke in poslanece prosim, da preverijo delovanje glasovalnih naprav. / oglašanje iz dvorane/ Ne dela, prekinjam. Preverite še enkrat, prosim. Deluje.

Glasujemo. Navzočih je 59 poslank in posancev, vsi so soglasno potrdili dnevni red.

(Za je glasovalo 59.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 64. izredne seje Državnega zbora določen.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA PRIPOROČILA VLADI REPUBLIKE SLOVENIJE V ZVEZI Z IZREDNIMI RAZMERAMI NA PODROČJU ZDRAVLJENJA OTROK S PRIROJENIMI SRČNIMI NAPAKAMI V SLOVENIJI.**

Predlog priporočila je v obravnavo Državnemu zboru predložila skupina 24 poslank in posancev s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom. V zvezi s tem predlogom priporočila je skupina 19 poslank in posancev s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga priporočila dajem najprej besedo predstavnici predlagatelja gospe Jelki Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Spoštovani navzoči, vsi, ki spremljate sejo!

V Slovenski demokratični stranki in Novi Sloveniji smo glede na stanje v zdravstvu že večkrat predlagali izredne seje ali Odbora za zdravstvo ali Državnega zbora, namreč, stanje v slovenskem zdravstvu se je v zadnjih štirih letih poslabšalo do te mere, da iz dneva v dan eskalirajo različni problemi. V zadnjih dnevih so dokončno eskalirale oziroma so se dokončno razkrile izredne razmere na področju zdravljenja otrok s prirojenimi srčnimi napakami. Tako je danes pred vami Predlog priporočila Vladi Republike Slovenije v zvezi z izrednimi razmerami na področju zdravljenja otrok s prirojenimi srčnimi napakami v Sloveniji.

Ministrica Milojka Kolar Celarc je vsa štiri leta zatrjevala, da zdravstvo pelje po poti, ki bo izboljšala predvsem javno zdravstvo, ki bo izboljšala zdravstvo za vse bolnike, za vse državljane. Predsednik Vlade Cerar jo je podpiral, ker naj bi izvedla dve tretjini zdravstvene reforme. SD in Desus so jo podpirali zato, ker so spoštovali koalicijsko pogodbo, v kateri naj bi bilo zapisano, da med seboj ne bodo rušili ministrstev oziroma vlade, torej ne zato, ker bi podpirali bolnike. Ampak v koalicijski pogodbi piše tudi, da bodo uredili, po

njihovih besedah, zelo opevano javno zdravstvo tako, da bo dobro za bolnike, da ne bo čakalnih dob, da bodo urejene razmere na delovnih mestih za zdravnike, medicinske sestre in ostalo strokovno osebje. Na zadnji interpelaciji je ministrica Milojka Kolar Celarc dejala: »Delam dobro, delam najbolje do sedaj od vseh ministrov, ker mi je za bolnike, ja, mi je.« Vse to in ignoranca ministrstva, predsednika Vlade, koalicijskih strank pa je privedlo do popolnega kolapsa zdravstvene oskrbe naših najmlajših bolnikov, otrok s prirojenimi srčnimi napakami.

To področje danes zajema več oddelkov ali klinik na UKC Ljubljana, in sicer otroka najprej pregleda srčni kardiolog, potem, če je treba, sledi operacija pri kirurjih, nato oskrba na intenzivi, pediatrija in tako naprej. Vsega tega danes v Sloveniji ni več. Zakaj ne? Zato, ker so odšli najprej otroški kirurgi, februarja 2018, nedavno tega pa še slovenski kardiologi. Torej, tako kot je bilo rečeno že na Odboru za zdravstvo pa kot poslušamo danes tudi s strani strokovne javnosti, Zdravniške zbornice, zdravnikov, gre za nacionalni problem. Zakaj, še enkrat, za nacionalni problem? Zato ker v Sloveniji nimamo več – oziroma imamo jih, vendar ne delajo v UKC Ljubljana oziroma tam ne želijo več delati – otroških kardiologov, otroških kirurgov in intenzive. Če je to nacionalni problem, potem smo pričakovali, tako javnost kot tudi poslanci Slovenske demokratske stranke in Nove Slovenije, da bo koalicija pri tem kaj povedala, da bo Vlada reagirala, da se bo v javnosti jasno povedalo, kako naprej, da ne bomo ponovno poslušali obljub, ki so nam bile dane že leta 2015, ko smo prvič obravnavali to področje na Odboru za zdravstvo, in sicer skozi mednarodno poročilo o otroški srčni kirurgiji. Že takrat je bilo opozorjeno, da na tem področju vladajo neurejene razmere, da lahko pride do tega, da se program v Sloveniji popolnoma ukine, vendar pa nam je bilo takrat zagotovljeno, tako s strani ministrstva kot UKC Ljubljana, da razmere obvladujejo, da bolniki niso v nevarnosti in da je program dober in da teče naprej, in sicer program od leta 2013, ko naj bi bil v UKC ustanovljen nov program oziroma začel delovati nov program.

2016, 2017 smo bili spet soočeni z neljubimi dogodki na tem področju, ponovno smo sklicali sejo in ponovno smo slišali s strani ministrstva: »Program deluje, ni strahu za to, da bi odšli novi zdravniki, ni strahu za to, da pacienti ne bi bili oskrbljeni.« Nekaj dni nazaj pa je prišel dokončen šok oziroma zanikanje vseh besed, ki smo jih slišali s strani Vlade, s strani ministrstva in UKC Ljubljana. Odšli so torej še otroški srčni kardiologi. Vendar je pri tem treba opozoriti, da ne gre samo za operativni del, da gre tukaj tudi za nekirurški del, da gre tudi za ultrazvočno diagnostiko, kjer naj bi se po besedah staršev čakalo tudi do dva meseca, kjer naj bi, po besedah znotraj UKC Ljubljana, tudi s tega področja odhajali strokovnjaki. Kdo bo torej reševal nujna stanja? Kdo bo izvajal

ambulantne preglede? Kdo bo izvajal tiste nujne primere motnje srčnega ritma, srčnega popuščanja? In ne nazadnje – kdo pa bo prenašal znanja s tega področja na mlade strokovnjake?

Obljubljali ste torej rešitve, tako v koaliciji kot na ministrstvu in Vladi, obljubljali ste nov nacionalni inštitut, ki naj bi začel delovati s 1. majem, pa ni bilo 1. maja, pa ne 1. junija in zdaj naj bi bil zadnji datum 1. julij. Inštitut naj bi že imel direktorico, naj bi že imel svet zavoda, prostori naj bi bili zagotovljeni, finančna sredstva iz proračuna naj bi bila zagotovljena, nikjer pa ne zasledimo in veliko vprašanje je, kje so kadri, kdo bo deloval na nacionalnem inštitutu za zdravljenje otrok s srčnimi napakami. Na to nismo dobili odgovora zadnjič na odboru, ko smo želeli to vprašanje razčistiti, pa so bili vabljeni, torej predstavniki UKC Ljubljana, enostavno poslani domov, češ da jih ne potrebujemo več in da naj odidejo. Vsi kardiologi, ki so zdaj dali odpoved, imajo 60-dnevni odpovedni rok. V tem času naj bi delali normalno, potem pa naj bi začel delovati inštitut. Ponovno vprašanje: s katerimi kadri, s katerimi kirurgi, s katerimi kardiologi in kdo bo delal na intenzivi, kdo bo delal ambulantno, kdo bo delal nujne primere. Danes imajo na izvidih otroci napisano, da srce najprej stabilizirajo v najbližjem urgentnem centru, potem se pošlje v Ljubljano določenemu zdravniku, recimo gospodu Veselu, dr. Podnarju, in tako naprej. Danes teh zdravnikov oziroma čez 60 dni jih ne bo več. Starši sprašujejo, h komu potem.

Prišli naj bi tuji zdravniki, iz Hrvaške dva kardiologa, ki naj bi že sedaj obvladovala celotno Hrvaško – in sedaj še celotno Slovenijo. Koliko časa bosta v Ljubljani? Že do sedaj sta bila dva kirurga tujca, ki sta operirala, mesečno sta bila recimo dva do tri dni v Ljubljani, naredila več operacij dnevno in potem odšla. Kako bodo zadeve potekale sedaj? Podobno, torej dva zdravnika iz Hrvaške, nekaj iz Češke, in odgovorov na to nimamo. Zato je pod velikim vprašanjem delovanje nacionalnega inštituta, njegovo financiranje pa očitno ne, tako kot do sedaj v zdravstvu v tej vladi nikoli ni bilo. Vendar pa rešitev, takšnih vsebinskih, ni. Na več stvari, več vprašanj želimo tudi danes odgovore. Vprašanje je torej, kako bo otroška srčna kirurgija, kardiokirurgija, delovala naprej, kdo in kje se bodo izobraževali mladi ljudje in kdaj in na kakšen način je Vlada predvidela ustrezne ukrepe, da bodo ti mladi zdravniki ostali v Ljubljani oziroma v Sloveniji, da otroške srčne kirurgije, tega programa v UKC Ljubljana ne bodo popolnoma zaprli. Kje se bodo torej zdravili naši najmlajši bolniki? Odgovore ste imeli sicer cel mandat samo na papirju, v obljubah, da naj ljudje ne skrbijo, vendar pa je zdravstvo danes v takšnem krču, da je eskaliralo, tako kot sem dejala, na več področjih. Najbolj žalostno je, da so zadeve najbolj eskalirale ravno na področju zdravljenja najmlajših bolnikov. Zdravstvo je tisto, na katerem je padla ta vlada, ne glede na

to, da niste podprli obeh interpelacij, ki ju je predlagala Slovenska demokratska stranka, in zdravstvo je tisto, na katerem bo morala Vlada narediti veliko. Jaz pa verjamem, da v tej vladi ne bo več teh koalicijskih strank, ki so to zdravstvo pripeljale do popolnega uničenja. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za dopolnilno obrazložitev predloga priporočila dajem besedo še predstavnici predlagatelja gospe Ivi Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovani prisotni!

Nova Slovenija – krščanski demokrati smo sopolpisniki izredne seje o izrednih razmerah na področju zdravljenja otrok s prirojenimi srčnimi napakami v Sloveniji. Krščanski demokrati smo na to perečo problematiko opozorili že pred skoraj šestimi leti, ko smo se seznanili s katastrofalnimi razmerami na oddelku srčne kirurgije. Presenečeni smo bili predvsem nad ravni medsebojnih odnosov med zdravniki. Sicer pa je problem star že več kot desetletje. Ko je bilo leta 2012 ugotovljeno, da program v UKC Ljubljana pod vodstvom tujega kirurga ni obrodil pričakovanj in rezultatov, je bil čas za korenite spremembe, ki pa se niso zgodile. Deset pediatrov je leta 2014 podpisalo ugovor vesti, čemur je pritrdila Komisija za medicinsko etiko, saj vodstvo UKC ni bilo sposobno rešiti nemogočih razmer. To je bil povod, da je Ministrstvo za zdravje naročilo Zdravniški zbornici, da program otroške srčne kirurgije oceni neodvisna strokovna komisija.

Zdravniška zbornica je 9. julija 2015 objavila Poročilo o presoji za obdobje 2007–2014 za dejavnost otroške srčne kirurgije v UKC Ljubljana. To je temeljni dokument, ki naj bi služil za ureditev razmer na otroški srčni kirurgiji. V poročilu so izpostavljene pomanjkljivosti v poklicni kulturi oziroma medsebojnih odnosov. UKC je za mediacijo med zaposlenimi v zadnjih dveh letih porabil več kot 30 tisoč evrov. Kot navaja predsednica Zdravniške zbornice v svojem včerajšnjem sporočilu za javnost, je mednarodna komisija priporočila zaključila s točko stabilnost služb otroške srčne kirurgije, citiram: »Izredno pomembno je, da se pred sprejemom določenega predloga za kakršnokoli večjo spremembo v organiziranosti otroške srčne kirurgije izvede presoja vpliva in tveganja in se preuči prihodnja stabilnost službe.« Vendar otroška srčna kirurgija v UKC Ljubljana je in ostaja nacionalni problem. Zagotovo je le eno – da doslej ni še nihče prevzel odgovornosti. Državna sekretarka dr. Medved je na petkovem Odboru za zdravstvo pri obravnavi te točke zatrdila, citiram: »Program za otroke s prirojenimi srčnimi napakami v UKC Ljubljana trenutno poteka varno in kontinuirano.« To je javnosti 10. maja sporočila stroka.

Kako je mogoče, da ista stroka, Zdravniška zbornica, le nekaj dni kasneje v sporočilu za javnost navaja, da so zaskrbljeni

tudi zaradi delovanja pediatrične klinike v celoti? Pediatrične klinike v celoti. Zdravniki so dali odpoved in bodo seveda v času odpovednega roka še skrbeli za paciente, vmes naj bi vodstvo UKC iskalo rešitev. Seveda na odboru ni bilo sprejeto nobeno izmed priporočil nas predlagateljev. Ministrica Kolarjeva, ki je ena redkih, ki ji je ob podpori predsednika Vlade uspelo dočakati konec mandata, lahko kot svoj edini uspeh navede le to, da je ohranila ta položaj, medtem ko so se čakalne vrste v zdravstvu skoraj potrojile. Upamo, da se bodo razmere uredile in da ne bo že prva izredna seja novega sklica namenjena ravno otroški srčni kirurgiji.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog priporočila je 18. 5. 2018 obravnaval Odbor za zdravstvo. Ker po končani razpravi odbor ni sprejel predloga priporočila, je predsednik odbora ugotovil, da je obravnava predloga priporočila na seji delovnega telesa končana.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Tomažu Gantarju.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Dober dan vsem!

Odbor za zdravstvo je na svoji 45. nujni seji kot matično delovno telo obravnaval Predlog priporočila Vladi Republike Slovenije v zvezi z izrednimi razmerami na področju zdravljenja otrok s prirojenimi srčnimi napakami v Sloveniji, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom in je bil objavljen 14. 5. na spletni strani Državnega zbora. Odbor se je seznanil z mnenjem Zakonodajno-pravne službe, potem pa je v imenu predlagatelja sklica gospa Jelka Godec predstavila razloge za sklic nujne seje Odbora za zdravstvo. Poudarila je, da je namen seje razjasnitev stanja na področju zdravljenja otrok s prirojenimi srčnimi napakami. Opozorila je tudi na slabe razmere na področju javnega zdravstva in ukrepanje, ki je bilo v preteklosti neustrezno in neučinkovito.

Odbor se je torej seznanil z mnenjem Zakonodajno-pravne službe, predstavila ga je dr. Katja Triller Vrtovec. Predstavnica Ministrstva za zdravje, državna sekretarka dr. Ana Medved, je poudarila, da poteka program za otroke s prirojenimi srčnimi napakami v UKC Ljubljana varno in kontinuirano. Vsi kardiologi ostajajo na svojih delovnih mestih in imajo dvomesečni odpovedni rok, v katerem so dolžni zagotavljati medicinsko pomoč. Vodstvo UKC Ljubljana, da išče rešitve za nadomestitev odhajajočih zdravnikov, srednje- in dolgoročno pa Vlada skupaj z zunanjimi strokovnjaki postavlja nov javni zdravstveni zavod, Nacionalni inštitut za otroške srčne bolezni, ki bo temeljil na drugačnem načinu delovanja in obravnave otrok. Generalni direktor UKC Ljubljana gospod Aleš Šabeder je v svoji razpravi poudaril, da so problemi v programu otroške srčne kirurgije veliki, nacionalni, z njimi pa se vodstvo ukvarja

od nastopa mandata. Prihod tujih strokovnjakov, ki pomagajo pri premostitvi trenutnih kadrovskih težav, ki so nastale zaradi odpovedi treh otroških kardiologov, je le začasna, ne pa optimalna rešitev. Dolgoročno bo treba celotni oddelek osnovati na novo z lastnimi strokovnjaki. Po njegovem mnenju težave na področju otroške srčne kirurgije izvirajo tudi iz monopolnih položajev določenih zdravnikov, ki z odpovedmi istočasno zahtevajo delo po podjemnih pogodbah za višje zneske. Takšne težave nastajajo tudi na številnih drugih področjih. V nadaljevanju sta svoj pogled na dogajanje na obravnavanem področju podala še prof. dr. Mirta Koželj, vodja Službe za kardiologijo, in prof. dr. Matjaž Veselko, strokovni direktor Kirurške klinike in vodja Kliničnega oddelka za otroško kirurgijo in intenzivno terapijo. V razpravi so bili člani odbora zadovoljni z informacijo s strani predstavnikov UKC Ljubljana, oddelek otroške srčne kirurgije je treba na novo vzpostaviti. Premiki bodo sicer težki, so pa nujni, smo bili na odboru nekako enotnega mnenja. Po mnenju nekaterih članov odbora so težave na področju otroške srčne kirurgije povzročili tudi sami zdravniki, je pa zaradi pomanjkanja strokovnjakov na posameznih področjih potencialnih žarišč v slovenskem zdravstvu relativno veliko.

Odbor je v skladu s 128. in 171. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o predlogu priporočila skupaj in ga ni sprejel.

Na podlagi razlage Komisije za poslovnik v zvezi z drugim odstavkom 61. člena Poslovnika Državnega zbora je bila sprejeta ugotovitev, da je obravnava Predloga priporočila Vladi Republike Slovenije v zvezi z izrednimi razmerami na področju zdravljenja otrok s prirojenimi srčnimi napakami v Sloveniji na matičnem delovnem telesu končana. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za uvodno obrazložitev mnenja dajem besedo predstavnici Vlade državni sekretarki na Ministrstvu za zdravje dr. Ani Medved.

DR. ANA MEDVED: Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovani poslanke in poslanci, spoštovani gostje!

Tudi v tem nagovoru bom, tako kot sem bila na petkovi seji Odbora Državnega zbora za zdravstvo, kratka. Zakaj? Trenutno se namreč nahajamo v obdobju, v katerem je treba predvsem delati in čim manj razpravljati. Zato bom ponovno ponovila dejstva. Program za otroke s prirojenimi srčnimi napakami v UKC Ljubljana poteka varno in kontinuirano. To je javnosti, takoj po napovedanih odhodih zdravnikov, 10. maja sporočila stroka. Prof. dr. Mirta Koželj, vodja Službe za kardiologijo Pediatrične klinike Ljubljana, je povedala, da vsi kardiologi ostajajo na svojih deloviščih v svojem dvomesečnem odpovednem roku. V tem obdobju so dolžni v skladu z Zakonom o

zdravstveni dejavnosti in Zakonom o zdravniški službi zagotavljati neprekinjeno zdravstveno varstvo in nujno oskrbo nujnih stanj. Ambulante tako delajo, operativni posegi potekajo po načrtovanem urniku, otroci so naročeni na preglede. V čakalni vrsti za posege trenutno čaka okoli 10 otrok.

Vodstvo UKC Ljubljana je ves čas obveščalo javnost o svojih prizadevanjih, da poišče rešitve za nadomestitev odhajajočih zdravnikov. Podpisalo je pogodbo s petimi otroškimi intenzivisti iz Hrvaške, dva od teh sta tudi interventna kardiologa. Za sodelovanje pa so se dogovorili tudi s češkim interventnim kardiologom za izvajanje urgentnih interventnih posegov. V UKC Ljubljana bodo vsi skupaj začeli delati prihodnji mesec, to je s 1. junijem. Na področju kirurgije pa trenutno poteka sodelovanje s šestimi zdravniki kirurgi iz Univerzitetne bolnišnice Motol Praga, za kar imajo tudi že vsi podpisane pogodbe. V teh pogodbah je zavedena tudi klavzula o 24-urnem zagotavljanju nujnih posegov. Poleg tega je Univerzitetni klinični center Ljubljana v dogovorih za sodelovanje še z dvema zdravnikoma iz drugih slovenskih zavodov, na pogovor o sodelovanju pa prihajata še dva kardiologa iz tujine. V petek je generalni direktor UKC Ljubljana članom Odbora Državnega zbora za zdravstvo pojasnil, da je prihod tujih strokovnjakov, ki bodo pomagali pri premostitvi trenutnih kadrovskih težav, ki so dodatno nastale z nedavno odpovedjo treh slovenskih otroških kardiologov, le kratkoročna rešitev in ni optimalna. Dolgoročno bo treba celoten oddelek graditi na novo z lastnimi strokovnjaki.

V UKC Ljubljana imajo tudi stalno odprto komunikacijsko pot s starši, dnevno so v kontaktu s povprečno petimi starši. Prostore Pediatrične klinike so si na pobudo vrhnjskega vodstva ogledali tudi posamezni poslanci. S programom zdravljenja otrok s srčnimi boleznimi na oddelku za otroško kirurgijo Kirurške klinike in v Službi za kardiologijo Pediatrične klinike Univerzitetnega kliničnega centra se je v četrtek prejšnji teden seznanil tudi Svet pacientov UKC Ljubljana. Člani sveta so v celoti podprli prizadevanja stroke in vodstvo UKC Ljubljana za ureditev razmer na omenjenih oddelkih. Ocenili so, da je predstavljeni načrt v skladu s ciljem zagotoviti strokovno in varno obravnavo otrok ter vzpostaviti aktivni dialog med starši in zdravniki. Tukaj sem vam dolžna še dodatno pojasniti, da so že sedaj prevozi z medicinskim letalom urejeni in utečeni. Trenutno nujne prevoze kritično bolnih bolnikov, torej odraslih in otrok, izvaja za UKC Ljubljana mednarodni prevoznik Global Assistance, Prague. Ta služba znotraj 24 ur pride po otroka in ga z ekipo pripelje do tujega centra. Gre za prevoz z medicinskim letalom, ki je popolnoma opremljeno za prevoze kritično bolnih bolnikov, torej ima ustrezne napeljave plinov, ustrezne transportne postelje in drugo opremo. V njem deluje ustrezna ekipa zdravstvenega osebja, ki nudi med prevozom

vse potrebne zdravstvene storitve bolnikom. Vse stroške prevozov do tujih klinik, če je zdravljenje v tujini indicirano, torej tudi stroške z medicinskim letalom, krije Zavod za zdravstveno zavarovanje. Povprečen strošek takšnega prevoza se giblje med 8 tisoč in 10 tisoč evrov. Torej, še enkrat, vsebinsko se v obravnavi otrok trenutno v UKC Ljubljana ni nič spremenilo.

Sedaj gremo pa na točko 2. Vlada je konec decembra lanske leto, točno 21. 12. 2017, ustanovila Nacionalni inštitut za otroške srčne bolezni. Zakaj? Ker smo si bili s stroko, predstavniki staršev in vodstvom UKC Ljubljana enotni, da se težave s programom otrok s prirojenimi srčnimi napakami vlečejo že več kot desetletje in jih ni uspelo rešiti nobeno vodstvo UKC Ljubljana. Ni jih rešila niti prej omenjena neuspešna mediacija med zaposlenimi, ki je trajala dve leti. Njene ugotovitve so bile naslednje. Medčloveški odnosi so bili slabi, potekal ni niti prenos nujnih strokovnih informacij o pacientih med zdravniki, kar je za varno in kakovostno zdravljenje pacientov nujno potrebno. Zaupanje staršev je bilo seveda porušeno, zato so z oddelka odhajali tako zdravniki kot medicinske sestre in ostalo osebje. Torej, treba je začeti zidati hišo na novih temeljih. Zato smo aktivnosti za vzpostavitev novega centra po strokovni plati zaupali izkušenemu prof. dr. Igorju Gregoriču, ki že ima izkušnje z ustanavljanjem novih centrov. Pri ustanovitvi Nacionalnega inštituta za otroške srčne bolezni pristojni tako stalno sodelujemo z vodstvom UKC Ljubljana, saj gre za tesno prepletanje dejavnosti. V Nacionalnem inštitutu za otroške srčne bolezni bodo v različnih deležih stalno zaposlene vse strokovne skupine, ki so potrebne za kvalitetno in varno izvajanje diagnostike in zdravljenja tako otrok in odraslih s prirojenimi srčnimi napakami kakor tudi otrok s preostalimi srčnimi boleznimi. Zagotovljena bo stalna dostopnost prvega tujega kardiologa in kardiokirurga, po potrebi tudi konzultanta s področja intenzivne terapije, kar pomeni poleg nujnega zagotavljanja varnosti izvajanja storitev tudi večjo razpoložljivost prostih kapacitet ključnih človeških virov. Pomembna naloga tujih strokovnjakov pa bo tudi stalno učenje domačih zdravnikov in ostalih strokovnih skupin.

Kakšna je kronologija in kakšne so predvidene aktivnosti Nacionalnega inštituta za otroške srčne bolezni? Kot je bilo rečeno, je Vlada Republike Slovenije ta inštitut s sklepom ustanovila 21. decembra lani. Skladno z aktom o ustanovitvi je bil NIOSB vpisan v sodni register 5. marca 2018. Javni zdravstveni zavod NIOSB bo začel delovati najkasneje 1. julija 2018. Vlada Republike Slovenije je 10. maja imenovala tudi svoje predstavnike v svetu nacionalnega inštituta, to so prof. dr. Igor Gregorič, ki vodi priprave za ustanovitev nacionalnega inštituta, izr. prof. Andrej Robida, ki prav tako aktivno sodeluje pri pripravi na ustanovitev, in Tina Jamšek, vodja Sektorja za dostopnost zdravstvenega varstva na Ministrstvu za zdravje.

Izbrani so torej prostori v okviru UKC Ljubljana, pripravljeni so prostorski načrti z ocenami investicij za ureditev prostora in inštalacij, določena je potrebna oprema, potekajo aktivnosti nadgradnje in prilagoditve informacijskega sistema tako za izvajanje temeljne zdravstvene dejavnosti kot za izvajanje podpornih procesov. Pripravljen je tudi delovni program, na podlagi katerega potekajo dogovori z zdravstveno zavarovalnico za pogodbeno razmerje in financiranje dejavnosti. Pripravljen je tudi osnutek finančnega načrta za leto 2018 in rezervirana so proračunska sredstva, ki so seveda dodatno potrebna za plačilo prisotnosti tujih strokovnjakov in omogočanje stalnega izobraževanja slovenskih zdravstvenih delavcev. Za nacionalni inštitut so pripravljeni naslednji dokumenti: statut, akt o sistemizaciji delovnih mest in pravilnik o organizaciji, pristojnosti, pooblastilih in odgovornostih v Nacionalnem inštitutu za otroške srčne bolezni. Ti bodo predvidoma sprejeti in potrjeni na konstitutivni seji sveta zavoda jutri. Po imenovanju članov sveta zavoda NIOSB je v pripravi formiranje organa upravljanja s sklicem ustanovitvene seje. Sočasno potekajo intenzivni pogovori in dogovori na dnevni bazi z domačimi in tujimi zdravstvenimi delavci, ki bodo delali v Nacionalnem inštitutu za otroške srčne bolezni, in tudi dogovori s tujimi referenčnimi centri o zagotavljanju strokovne podpore.

Naj povzamem. Vodstvo UKC Ljubljana zagotavlja varno obravnavo otrok s prirojenimi srčnimi napakami. Vlada ob pomoči prej imenovanih vzpostavlja nov center. Naj poudarim, da vsi med seboj dobro sodelujemo. Vseeno pa bi se morali vsi skupaj zavedati, da z razpihovanjem neresničnih informacij posamezniki delajo škodo v prvi vrsti staršem, pri katerih zbuja nepotreben strah in nezaupanje, zdravstvenim delavcem in ne nazadnje vodstvu UKC Ljubljana, ki se mora ukvarjati z nepotrebnim medijskim razpihovanjem strasti, pa povzročajo s tem silne težave pri izvajanju prepotrebni hitrih akcij za uravnoteženje stanja. Pozivam vse poslance, da odgovornim za program za otroke s prirojenimi srčnimi napakami dovolijo, da opravijo svoje delo strokovno, vestno, odgovorno, predvsem v miru. Sodijo naj jih po rezultatih dela, ne po medijskem in političnem linču. In tukaj moram priznati, da se strinjam z vsemi, ki pozivajo politiko, naj se ne vmešava v strokovne zadeve, sploh pa ne v predvolilnem času. Nazadnje bi rada poudarila še nekaj. Če bi v skrajni fazi prišlo do ukinitve dejavnosti v Republiki Sloveniji, bodo skladno z Zakonom o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju vsi otroci, ki bodo napoteni na zdravljenje v tujino, tako kot do sedaj dobili svoje storitve, zakon pa določa stoddostno kritje teh stroškov. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Spoštovani predsednik, spoštovani predstavnice ministrstva, kolegice in kolegi!

Ministrica, ki opravlja tekoče posle, Milojka Kolar Celarc, je ob nastopu mandata zatrdila, da je v Sloveniji nujno potrebna celostna sprememba zdravstvenega sistema. Poudarila je, da so spremembe potrebne zaradi različnih dejavnikov in da je treba zagotoviti dovolj sredstev za zdravstvo, če želimo, da bomo imeli vsi državljani enak, varen in takojšen dostop do zdravstvenih storitev. Vse dosedanje delo in dogodki, ki smo jim priča v zdravstvu, ne sledijo besedam, izrečenim septembra 2014, in njene besede so bile več kot očitno le prazne besede. Slabi odnosi na področju zdravljenja otrok s prirojenimi srčnimi napakami ter neurejene razmere na oddelku za kardiologijo Pediatrične klinike Univerzitetnega kliničnega centra Ljubljana naj bi povzročili tudi smrt mladoletnega bolnika, odhod zdravnikov z oddelka in morebitno dokončno ukinitvev področja zdravljenja otrok s prirojenimi srčnimi napakami v Sloveniji.

Januarja 2012 je bilo objavljeno poročilo notranje revizije, ki je razkrilo, da je gostujoči izraelski kardiokirurg David Mishaly več let operiral brez zdravniške licence, za svoje delo pa naj bi prejemal absurdno visoke honorarje. Plačevali naj bi mu preko avtorskih pogodb, svojega znanja pa ni prenašal na domače kirurge. Maja 2013 je bilo objavljeno poročilo Komisije za preprečevanje korupcije, ki je potrdilo ugotovitve poročila notranje revizije ter nanizalo še številne druge nepravilnosti. V poročilu KPK je zapisano, da gre za znake korupcije, kar pa so v takratnem vodstvu UKC ostro in vztrajno zavračali. Komisija je ugotovila naslednje: majhno število kirurških posegov na leto v dejavnosti kirurgije v Ljubljani, pomanjkanje zanesljivega vnosa podatkov v evropski register bolnikov s prirojenimi srčnimi napakami, pomembno odstopanje od mednarodno objavljenih smernic in standardov oskrbe v otroški kirurgiji v vprašljivimi rezultati kirurških posegov. Zato je komisija sklenila, da je bila varnost otroških bolnikov v dejavnosti otroške kirurgije v Sloveniji v obdobju med letoma 2007 in 2014 resno ogrožena. V poročilu je komisija zapisala: »Odnos s kardiologijo in drugimi službami, ki skrbijo za te mlade paciente, je bil na začetku prisrčen in strokoven. To strokovno okolje je omogočalo lažje, dobro skupinsko delo z različnimi službami otroške medicine, toda zaradi vse večje skrbi in vprašanj v zvezi s kakovostjo in varnostjo kirurških storitev otroške srčne kirurgije, ki jih je postavljalo več zdravnikov intenzivne terapije in otroške kardiologije, so odnosi v zadnjih letih postali napeti. Napetosti so se povečevale in sčasoma pripeljale do propada centra otroške

srčne kirurgije, ki mu je sledilo prenehanje storitev otroške srčne kirurgije v UKC Ljubljana v decembru 2013. V obdobju 2007–2013 je storitve otroške srčne kirurgije zaradi prirojene napake opravljal en sam izkušen glavni kirurg, ki je bil vsak mesec samo tri dni v prostorih UKC Ljubljana.«

Vodstvo dejavnosti otroške srčne kirurgije naj bi se tega stanja zavedalo in komisija je sklepala, da sta tako UKC in vodstvo otroške srčne kirurgije nedvomno sprejemala ali dopuščala, da se taka organiziranost nadaljuje. Ministrica Milojka Kolar Celarc, ki opravlja tekoče posle, je poročilo mednarodne komisije sicer posredovala organom pregona, nikoli pa ni zares ukrepala. Nenehno so namreč zatrjevali, da je stanje na področju programa zdravljenja otrok s prirojeno srčno napako zadovoljivo, deluje brez problemov in je popolnoma varno. 17. februarja 2016 so člani Odbora za zdravstvo prejeli strategijo obravnave otrok in odraslih s prirojeno srčno napako v UKC Ljubljana za obdobje 2016–2025. Strategija je bila pripravljena na podlagi zahteve Zdravstvenega sveta in Ministrstva za zdravje in na podlagi poročila mednarodne komisije iz leta 2015. Kljub zagotovilom Ministrstva za zdravje, zaposlenih in odgovornih na UKC Ljubljana, da je program otroške srčne kirurgije varen, da se odnosi na pediatrični kliniki urejajo, so se pojavljale nove nepravilnosti, informacije iz UKC Ljubljana pa so potrjevale, da odnosi med zaposlenimi še vedno niso urejeni do te točke, da ne bi vplivali na strokovno delo.

Predlagatelji smo konec leta 2016 ponovno zahtevali sklic izredne seje Odbora za zdravstvo na temo neurejenih razmer na otroški srčni kirurgiji. S strani UKC Ljubljana je bilo ponovno zagotovljeno, da je novi program, ki se izvaja od leta 2014 dalje, varen in kakovosten. Ministrstvo na čelu z ministrico, ki opravlja tekoče posle, je obljubljalo, da se bodo zadeve uredile v smeri izboljšanja razmer na oddelku ter da bodo ugotovili objektivne in subjektivne odgovornosti za katastrofalno stanje na otroški srčni kirurgiji. Zaradi malomarnosti in sistemskih napak so umirali otroci, odgovorni pa kljub opozorilom stroke, poročilom strokovnega nadzora in ugovorom vesti nekaterih zdravnikov niso ukrepali. Na dan so prihajale nove informacije o nevarnih razmerah na Pediatrični kliniki na oddelku za otroško kardiologijo in na oddelku za otroško kirurgijo in intenzivno terapijo v sklopu Kirurške klinike. Zaradi neželenega nevarnega dogodka, ki se je zgodil 2. septembra 2016, je na podlagi izrednega strokovnega nadzora takratna strokovna direktorica UKC Ljubljana Marija Pfeifer predlagala razrešitev strokovnega direktorja Pediatrične klinike dr. Rajka Kende. Kriv naj bi bil za delovne razmere v kliniki, ki so vodile do določenih zapletov. V ta postopek je posegla tudi ministrica, ki opravlja tekoče posle, Milojka Kolar Celarc, in dr. Kenda ni bil nikoli razrešen ali poklican na odgovornost.

Neurejene razmere na področju zdravljenja otrok s prirojenimi srčnimi napakami so se nadaljevale v letu 2017. V juliju tega leta je Ministrstvo za zdravje ponovno prepričevalo, da program otroške srčne kirurgije dobro deluje, da ostaja v Ljubljani in da se bo vzpostavilo sodelovanje s tujo institucijo, ki bo zagotavljala nenehno prisotnost otroškega kardiologa in kirurga v Ljubljani. Takrat je po številnih očitkih odstopil vodja Službe za kardiologijo na ljubljanski Pediatrični kliniki dr. Tomaž Podnar. Po več kot dveletni kalvariji sprejemanja strategije programa otroške srčne kirurgije UKC Ljubljana in kasneje akcijskega načrta izvajanja strategije se je Vlada šele na svoji 154. redni seji, 26. 10. 2017, seznanila z aktivnostmi na področju izvajanja dejavnosti obravnave otrok in odraslih s prirojenimi srčnimi napakami ter ostalimi obolenji srca in ožilja. Vlada Republike Slovenije, ki opravlja tekoče posle, je 21. decembra 2017 potrdila gradivo o ustanovitvi nacionalnega inštituta za srčne bolezni, ta pa naj bi začel delovati 1. maja letos. Sredstva za opravljanje dejavnosti naj bi prejemal od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, imel pa naj bi še druge vire, tudi iz državnega proračuna. Inštitut, ki ga kot vršilka dolžnosti direktorice vodi Aleksandra Stjepanović Vračar, ima prostore na ljubljanski Pediatrični kliniki, kjer je sedaj Služba za kardiologijo.

Predlagateljem zahteve se postavlja vprašanje, ali bo sedanja vlada, ki opravlja tekoče posle, pospešila zadeve, saj je predvsem vladajoča stranka SMC znana po svojem kadrovanju v zdravstvu. Še večje vprašanje pa je vprašanje kadrovske zastopanosti na nacionalnem inštitutu za srčne bolezni. V januarju 2018 so odšli štirje zdravniki z otroške intenzivne terapije, med njimi tudi mag. Gorazd Kalan, doktor medicine, specialist pediatrije, nekdanji vodja za otroško intenzivno terapijo. Določene informacije, ki so prišle v javnost, so nakazovale odhode in jih povezale z dejstvom, da vodstvo UKC Ljubljana vse od leta 2009 ni uspelo zagotoviti varnega in stabilnega delovnega okolja. Šlo naj bi za izjemno kadrovske podhranjenost, ki naj bi se po letu 2015 le še stopnjevala. Krivo naj bi bilo kadrovanje sedanje vlade, ki opravlja tekoče posle, in Milojke Kolar Celarc, ki je zamenjala generalnega direktorja mag. Andraža Kopača in strokovno direktorico prof. dr. Marijo Pfeifer, oba pa naj bi končno poskušala razmere urediti. Sedaj po razpadu otroške intenzivne terapije v UKC Ljubljana sledi še otroška kardiologija. V začetku meseca maja letos so otroško kardiologijo zapustili prof. dr. Tomaž Podnar, doc. dr. Samo Vesel in dr. Stevan Bajič. Tako naj bi v službi ostala le ena specialistka pediatrije, ki pa se ji pogodba za določen čas izteče čez mesec dni. To pomeni, da otroške kardiologije ne bo več.

Ker je UKC Ljubljana edini slovenski center, ki nudi te dejavnosti, ki so definitivno potrebne, tudi na urgentni bazi, gre za izjemno

situacijo. Zato predlagatelji menimo, da je nujno treba poiskati rešitev in odgovoriti na vprašanje, kaj na tem področju sploh želimo, tako srednjeročno kot dolgoročno. Predlagatelji zahteve vsekakor menimo, da največjo odgovornost za razmere na Pediatrični kliniki Univerzitetnega kliničnega centra Ljubljana nosita ministrica za zdravje, ki opravlja tekoče posle, Milojka Kolar Celarc, in tudi predsednik Vlade, ki opravlja tekoče posle, dr. Miro Cerar. Prav tako menimo, da bi oba morala odgovarjati za neukrepanje in zelo slabo stanje v zdravstvu.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanj gospod Tomaž Gantar.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa. Še enkrat vsem lep pozdrav!

Da zadnjih nekaj let tudi v okviru Državnega zbora razpravljamo o nepravilnostih in vprašanju dela otroške srčne kirurgije, ne more biti v ponos ne medicinski stroki, ki je v prvi vrsti odgovorna za nastale razmere, gotovo pa tudi ne zdravstveni politiki, ki je bila preko mednarodnega nadzora že v začetku tega mandata podrobno seznanjena z vsemi nepravilnostmi in s celotnim dogajanjem. Pogosto menjavanje članov Sveta zavoda UKC in njegovih vodstev gotovo ni šlo v prid iskanju pravočasnih in pravih rešitev. Glede na trenutno stanje, po odhodu več zdravnikov specialistov, se je tako v zadnjih nekaj letih le bolj ali manj prilivalo olja na ogenj nezaupanja, tako med zaposlenimi kot tudi nezaupanja staršev v delo oddelka, ki je nekoč užival velik ugled.

Danes lahko le upamo, da bo pred kratkim s strani Ministrstva za zdravje predstavljen Nacionalni inštitut za otroške srčne bolezni, ki naj bi pričel delovati že v začetku julija, v resnici zaživel. Ob zadnjih odhodih nekaterih strokovnjakov ostaja namreč bojazen, da se bodo v sedanjih razmerah zelo težko našli vsi ustrezno usposobljeni zdravniki in drugi člani zdravstvenih timov, na kar opozarja tudi Zdravniška zbornica Slovenije. Upamo pa tudi, da se bo novoustanovljen inštitut lahko ustrezno vključil v delo samega UKC, kar gotovo ne bo enostavno. Informacije, ki smo jih sicer dobili od predstavnikov Kliničnega centra na Odboru za zdravstvo, le vzbujajo nekaj upanja, da bo tokrat bolje in da bodo lahko kmalu tudi starši otrok s prirojenimi srčnimi okvarami znova zaupali tistim predanim posameznikom, ki ves čas želijo delati dobro.

Otroška srčna kirurgija je gotovo eno najzahtevnejših strokovnih področij, ki ne morejo uspešno delovati brez odlične organizacije, predvsem pa ne usklajenega delovanja pediatrične kardiologije, intenzivne terapije in otroške srčne kirurgije. V tem delu je sama politika nemočna, ima pa posredno pomemben vpliv na zagotavljanje potrebnih pogojev in razmer, brez katerih nov nacionalni inštitut ne bo

deloval. Mnogo odprtih vprašanj v zvezi z delovanjem novonastalega Nacionalnega inštituta za otroške srčne bolezni in vlada v odhajanju vzbujata nemalo dvomov. Pri tem ne gre le za nujno potrebno ustrezno financiranje samega inštituta, pa čeprav se ravno pri tem vprašanju najpogosteje končajo vsi dobri nameni. Gre tudi za zagotavljanje vseh tistih razmer, zaradi katerih se je javno zdravstvo znašlo na meji svojega obstoja in na točki, ko se mladi zdravniki raje odločajo za delo v tujini, izkušeni specialisti pa za izstop iz javnih zavodov. Razlog so predvsem slabe razmere v javnem zdravstvu, in tem danes še ni videti konca. Spremembe in novele nekaterih zakonov, sprejetih v tem mandatu, so šle žal v napačno smer, zato bodo odločitve nove vlade ključno vplivale na ohranitev kakovostnega in učinkovitega javnega zdravstva.

Naloga ministrice v odhajanju pa je, da v času do imenovanja nove vlade stori vse, da bo inštitut, ki pomeni novo upanje za majhne srčne bolnike in njihove starše, resnično pričel s svojim delom in da bo tudi v vmesnem obdobju za vse te bolnike in otroke dobro poskrbljeno – s predlaganimi priporočili, o katerih bo danes še govora, ali pa tudi brez njih. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo mag. Bojana Muršič.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Hvala lepa, predsednik, za besedo. Spoštovani državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Pred približno dvema tednoma se je vodstvo UKC Ljubljana seznanilo s skoraj sočasno odpovedjo delovnega razmerja treh kardiologov, ki delujejo v službi za otroško kardiologijo. Čeprav bodo omenjeni kardiologi nadaljevali s svojim delom nekako do konca meseca junija tega leta, je nedvoumno jasno, da se je program izvajanja otroške kardiologije in otroške srčne kirurgije znašel v nezavidljivem položaju. Odgovornost vsakogar, še zlasti politike v ogretem predvolilnem ozračju pa je, da o tej kompleksni in občutljivi tematiki razpravlja preudarno in na način, ki v javnost ne bo vnašal dodatne negotovosti, strahu ali celo nemira. Na tem mestu velja izpostaviti javni apel upokojenega otroškega kardiologa ter strokovnjaka za kakovost in varnost v zdravstvu dr. Andreja Robide, ki je dejal, dovolite, da citiram: »Poskušam biti pozitiven in apeliram na vse, od politike do ljudi, ki delajo v Službi za kardiologijo, in na vodje enot, ki sodelujejo v zdajšnjem programu otroške kardiologije, da se ne podirajo prizadevanja in zastavljeni cilji. Edini cilj pa je za otroke, starše in zaposlene postaviti program zdravljenja bolezni srca in prirojenih srčnih napak pri otrocih tako, da se da normalno delati in da bolni otroci dobijo, kar potrebujejo – kakovostno in varno zdravljenje v Sloveniji.« Konec citata.

Socialni demokrati bomo temu apelu zagotovo sledili. Na petkovi seji Odbora za zdravstvo so državna sekretarka na Ministrstvu za zdravje, generalni direktor UKC Ljubljana gospod Šabeder, vodja Službe za kardiologijo dr. Koželjeva ter vodja oddelka za otroško kardiologijo dr. Veselko zelo realno in natančno orisali trenutno situacijo oziroma razmere na programu zdravljenja otrok s prirojenimi srčnimi napakami. Dejstvo je, da bo treba v prehodnem obdobju za nemoteno izvajanje omenjenega programa nujno pridobiti pomoč otroških kardiologov iz tujine ter si pomagati tudi s prerazporeditvami pediatrov znotraj klinike ter s pediatri iz drugih zdravstvenih ustanov na področju aritmologije, pa tudi s področja kardiologov za odrasle. Pozdraviti velja tudi nedavno vzpostavitev posebnega e-mail naslova, na podlagi katerega se za vse potrebne informacije lahko obračajo starši otrok s prirojenimi srčnimi napakami, kar se je izkazalo za zelo koristno, učinkovito orodje.

Najbrž pa se, podobno kot pristojni na UKC in na Ministrstvu za zdravje, vsi še kako zavedamo, da je treba sočasno z vsemi aktivnostmi izvajanja tega programa veliko pozornosti nameniti tudi ustreznemu usposabljanju oziroma specializaciji v Sloveniji izobraženih mladih zdravnikov, ki bodo postopoma zapolnili nastalo kadrovsko vrzel ter prevzeli tudi večji del izvajanja programa. Vendar pa tudi pri tovrstnem usposabljanju brez pomoči oziroma mentorstva tujih strokovnjakov žal ne bo šlo. Na omenjeni seji Odbora za zdravstvo je bilo povedano tudi to, da naj bi s 1. julijem 2018 znotraj prostorov UKC Ljubljana začel delovati tudi Nacionalni inštitut za otroške srčne bolezni, ki je v prihodnje predviden kot nosilec izvajanja programa otroške kardiologije in otroške srčne kirurgije. Ena temeljnih prednosti inštituta naj bi bila predvsem ta, da bodo posamezne strokovne skupine znotraj pediatrije delovale pod skupnim okriljem, kar naj bi pripomoglo k bolj usklajenemu delovanju in h kakovostnejši obravnavi otrok.

Za zaključek bi želela poudariti, da Socialni demokrati podpiramo predstavljene aktivnosti Ministrstva za zdravje ter zlasti vseh pristojnih na UKC Ljubljana in kasneje na Nacionalnem inštitutu za otroške srčne bolezni, da s sodelovanjem s starši teh otrok ter z zdravstveno stroko postopoma pripeljejo v položaj stabilnega in kakovostnega in varnega izvajanja programa, takšnega, ki bo v prvi vrsti temeljil na zdravih človeških odnosih in medsebojnih razmerjih vseh deležnikov ter bo na drugi strani podprt tudi s primernim delovnim okoljem za vse zaposlene. Le na ta način bomo lahko rekli, da je bil dosežen cilj in bilo storjeno največ, kar lahko pomaga nesrečnim otrok ter njihovim staršem. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Levica, zanjo Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIĆ (PS Levica): Hvala za besedo. Spoštovani kolegice in kolegi!

Težave otroške srčne kirurgije so seveda resen problem, tako kot so resen problem težave v marsikateri drugi zdravstveni ustanovi. Ampak ta seja danes ne bo prispevala popolnoma nič k razrešitvi teh težav. Še več, politični pritisk na ljudi, ki se ta hip trudijo rešiti problem in zagotoviti nemoteno oskrbo bolnikom, lahko stvari kvečjemu poslabša. Eden od njih, dr. Andrej Robida, ugleden otroški kardiolog in strokovnjak za varnost v zdravstvu, je zato prejšnji teden javno pozval politike, naj ne podirajo prizadevanj za ustanovitev novega inštituta. In tudi predstavniki društev staršev so nasprotovali tej seji, ampak SDS to seveda ni ustavilo, da ne bi še enkrat izkoristil stiske ljudi za diskreditacijo javnega zdravstvenega sistema. Tako kot je recimo izkoristil primer koroških dečkov. Pri tem pa ni nesprejemljivo samo to, da SDS izkorišča stiske ljudi za ozke strankarske interese, nesprejemljivo je tudi, da to počne kot stranka, ki je soodgovorna za slabo stanje javnega zdravstva nasploh in otroške srčne kirurgije posebej. Nadzorna komisija je namreč leta 2015 ugotovila, da se je program otroške srčne kirurgije že v obdobju od leta 2007 do 2014 izvajal tako, da je ogrožal varnost bolnikov, in v tem času je bil SDS dvakrat na oblasti. Do leta 2009 sta klinični center vodili direktorica in strokovna direktorica, ki jo je imenovala prva Janševa vlada. Zagotovo sta vsaj objektivno odgovorni. V začetku leta 2012, torej v mandatu druge Janševe vlade in Desusovega ministra Gantarja, je bilo objavljeno poročilo notranje revizije, ki je pokazalo, da izraelski kirurg Mishaly ne usposablja slovenskih kirurgov, čeprav je za to prejemal izjemno visoke honorarje. Janševa vlada spet ni ukrepala, zato je še toliko bolj nesprejemljivo, da se zdaj SDS prikazuje kot nekdo, ki bi pa lahko rešil ta problem. Lepo vas prosim!

Odnosi med zdravniki so očitno tako zavoženi, da jih ni mogla rešiti niti mediacija. Ampak to ni samo psihološki problem, problem je tudi pomanjkanje kadrov in sredstev in prav SDS je najbolj osiromašil javno zdravstvo. Že v času prve vlade SDS so sredstva za zdravje zaostajala za gospodarsko rastjo. Leta 2007 je bil delež javnih sredstev za zdravje glede na družbeni produkt najnižji v zadnjih dvajsetih letih. Vlada SDS je v celem mandatu sredstva za zdravje povečala samo za 31 %, za vojsko pa kar 50 %. In naj spomnim, denar je šel med drugim tudi za patrije. Zdravstvo torej ni bilo prioriteta niti pred krizo, bilo pa je ena od največjih žrtev varčevanja v krizi. In ne samo, da je druga vlada SDS močno zmanjšala sredstva za zdravje, hkrati je z Zujfom prepovedala zaposlovanje zdravnikov in drugih zdravstvenih delavcev. Težko je reči, koliko je to osiromašenje vplivalo na probleme otroške srčne kirurgije, jasno pa je, da je bila narejena trajna škoda javnemu zdravstvu, kajti javno

zdravstvo je očitno treba uničiti, da bi ga lahko potem elegantno sprivatizirali.

Na podlagi vsega tega povedanega sem prepričana, da bodo državljanke in državljani razumeli, zakaj poslanci Levice ne mislimo razpravljati s SDS o reševanju težav srčne kirurgije, zdravstva in družbe nasploh. Namreč zato, ker SDS nikakor ni rešitev, ampak je problem. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Dragi kolegice in kolegi, poslanke in poslanci, dober dan!

Morda sem v tej dvorani edini, ki lahko govorim iz prve roke, ko gre za otroško srčno kirurgijo. Hvala bogu zaenkrat moji otroci tega niso potrebovali, tovrstnih storitev, je pa tovrstno storitev potrebovala nečakinja mojega svaka. In če kaj, potem ko sem včeraj komuniciral z mamo, lahko povem, kako mukotrpen je za starše in za otroke sedanji sistem, ki nam pred našimi očmi razpada. Mama je povedala, da se slabi odnosi v ekipi čutijo, da ljudje na tem oddelku med seboj neustrezno komunicirajo, staršem ne dajejo ustreznih pojasnil. Ker nimamo ustrezne ekipe, so po navadi ob bolj zapletenih primerih seveda vsi otroci poslani na zdravljenje v tujino. Tudi nečakinja mojega svaka je bila pred dvema mesecema poslana najprej na zdravljenje v Nemčijo, sedaj pa čaka na presaditev srca na Dunaju. Tovrstno zdravljenje v tujini prinaša še eno dimenzijo, ki je morda ne čutimo, ko o teh stvareh razpravljamo, ko mislimo, da je zdravljenje v tujini enostavno in da se bodo tam vse stvari rešile, ampak zdravljenje v tujini prinaša za seboj še eno stvar. To je, da živiš v nekem okolju, ki ga ne poznaš, da živiš v tujini, da sta praktično mama in otrok izolirana od svoje okolice, od svojih najdražjih, kar ob že tako težkih trenutkih predstavlja še dodatno stisko. In če kaj, potem vse te izkušnje jasno kažejo, da Slovenija potrebuje otroško srčno kirurgijo, in to dobro, na domačih slovenskih tleh. Politika, ki sedi v tej dvorani, je dolžna in zavezana, da vzpostavi vse, kar je treba, da se takšen center lahko zgradi in vzpostavi. Če je treba zagotoviti denar, ga moramo zagotoviti, če je treba narediti še kaj drugega, je treba storiti tudi to, ker konec koncev gre za našo prihodnost, gre za naše otroke.

Kakorkoli stvari zlagamo skupaj in tudi ukrepi, ki so jih predstavili nedavno s strani strokovnega vodstva, nas lahko vsaj v tem kratkem času na nek način pomirjajo, da se vendarle stvari premikajo naprej, ampak še daleč je pa to od neke konkretne in končne rešitve. Ker pri sestavljanju ekipe z vseh vetrov se postavljajo številna vprašanja, in sicer: Kako bo z delovanjem sistema, ki bo temeljil na dejavnosti strokovnjakov iz tujine in brez strokovnjakov iz Slovenije? S kom bodo sodelovali? Kako si bodo predajali službo? Kdo

bo vezni člen v tej ekipi? Koliko časa bodo dejansko prisotni tuji strokovnjaki v Sloveniji? Kako se bodo vključevali v organizacijo dela? Predvsem so tu pomembni tudi – za koga bi rekel obskurni, ampak so ključni – podatki, kako bodo komunicirali, v katerem jeziku, kako bodo komunicirali z drugim osebjem, še posebej pa s starši otrok. To so vse vprašanja, ki se postavljajo ob teh stvareh. Ni tudi natančno znano, iz katerih tujih centrov bodo prihajali, ali sta v teh centrih otroška kardiologija in kardiokirurgija razviti v smeri, da bodo lahko prenašali ustrezno znanje tudi na slovenske strokovnjake, da bi v nekem doglednem času v prihodnosti Slovenija sama zgradila ta center. In predvsem, kakšna so zagotovila, da se bo zgodil ta prenos znanja s tujih strokovnjakov tudi na domače strokovnjake.

Če kaj, potem se nam zdi v Novi Sloveniji pomembno, da vzpostavitev tega centra, kakorkoli ga že poimenujemo – pa naj bo to Nacionalni inštitut za otroške srčne bolezni ali lahko ima kakršnokoli drugo ime – ključno se nam zdi, da so lahko naši otroci v primeru srčnih bolezni zdravljeni na domačih tleh, ker to bo najbolj učinkovito, najhitreje in za starše in za otroke tudi najmanj stresno. Ker se ta mandat zaključuje, bodo vse te odgovornosti za vzpostavitev tega centra oziroma inštituta padle na novo vlado, in to mora biti ključna, osnovna, temeljna prioriteta nove vlade takoj prvi dan, ko bo začela s svojim delom. Treba je jasno povedati, kakšna so potrebna sredstva, da ta center zaživi, da dobimo ustrezne strokovnjake, ki bodo prenašali znanje na naše slovenske zdravnike, in da bo v nekem doglednem času vendarle zrasel center, inštitut, ki bo temeljil tudi na slovenskem znanju, in da bomo lahko končno naše otroke operirali doma.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC): Hvala lepa, predsednik. Lep pozdrav nekaj kolegom iz SDS, Nove Slovenije, lep pozdrav v prazne klopi Desusa, SD, Levice, lep pozdrav kolegici Mirjam in mojim kolegicam in kolegom iz Poslanske skupine SMC, pa seveda lep pozdrav obema predstavnicama Ministrstva za zdravje!

Dovolite mi, da na začetku spregovorim najprej kot mama. V življenju je težko najti podobno hudo bolečino, kot je pogled na svojega bolnega otroka. Že če ima samo povišano temperaturo ali pa se slabo počuti, je občutek strahu, nemoči ob jokajočem bolnem otroku najbolj običajna, najbolj naravna in najbolj boleča reakcija starša. Zdaj pa si zamislite – kdor si to sploh zna oziroma lahko zamisli – kako ti je, ko se pred teboj znajde diagnoza prirojena srčna napaka. Takrat se ti kot staršu podre cel svet, življenje dobesedno razpade do zadnjega atoma. To je prva običajna reakcija. Sledi umiritev in iskanje najboljše možne in

dostopne strokovne pomoči. Sledi racionalni pristop. Tisti med vami, ki verjamete, da v takšnih stanjih, v takšnih razmerah lahko pomaga politika, ste zame osebno, milo rečeno, padli z drugega planeta, nekaj je krepko narobe z vami. V takšnem primeru lahko pomaga samo zaupanje, zaupanje, da bo vse dobro. Medsebojno zaupanje med zdravnikom in bolnikom oziroma njegovimi svojci, da bo zdravnik specialist s svojim osebjem upravičil svoje delovne sposobnosti in hkrati do temeljev spoštoval svoja etična načela delovanja v skrbi za bolnega. Govorim o Hipokratovi prisegi, o strokovni in moralni odličnosti zdravniškega poklica, če želite, o ustavnem načelu zdravniškega poslanstva v najboljši možni skrbi za bolnika.

Res je, kar nekaj od tega je bilo v zadnjih letih na primeru tudi otroške kardiologije v Sloveniji na močni preizkušnji. O tem, ali so bili odzivi in ravnanja posameznikov in zdravniške skupnosti ustrezni, naj presojajo – in že presojajo – stanovske organizacije, od primera do primera. Tisto, kar pa se moramo vprašati mi, politiki, pa je, kje se v takšnih primerih začne in konča vloga vsakodneвне politike, pa najsi bo to koalicijska ali opozicijska, vladna ali parlamentarna ali še kaj četrtega, če želite. Meja med skrbjo za javni interes in nespodobnim zavrženim poskusom pridobivanja političnih točk je v primeru izrabe stiske bolnih, v današnjem primeru bolnih otrok s prirojeno srčno napako, nevarna in skrajno občutljiva. Mogoče ste nekateri v svoji misli spregledali, da smo volivci na takšne poskuse zlorab še prav posebej pozorni in da jih vidimo kot ravnanje zahrbtnih, manipulativnih, hipokritskih političnih potez. Da, zopet hipokrit. Ime zgleda, ko govorimo o zdravniški etiki, in poosebljenje licemernega in slabega, ko smo na političnem parketu.

Zdaj pa mi dovolite, da zelo na kratko še enkrat ponovim dejstva, dokazana, ne namišljena ali preoblikovana za lastne namene. Prvič. Program za otroke s prirojenimi srčnimi napakami v UKC Ljubljana se izvaja. Ambulante in vsi kardiologi delajo vsak dan. Otroci so obravnavani enako kot do sedaj. Redno se izvajajo operativni posegi za vse, ki te posege potrebujejo. S starši in skrbniki otrok je vzpostavljen sistem stalnega informiranja in komuniciranja. Drugič. Vodstvo UKC Ljubljana je že 10. maja letos povedalo, da iščejo nadomestilo za tri odhajajoče kardiologe. Naj zgolj spomnim, da so vsi trije v začetku maja v razmiku treh dni podali odpoved z delovnega mesta brez pojasnil o razlogih za to odpoved. Vsi trije kardiologi imajo 30-dnevni odpovedni rok in so bili tudi po vložitvi odpovedi po besedah generalnega direktorja UKC pretekli teden na svojih delovnih mestih. Smo pa ob boku te poteze v javnosti lahko iz prve roke slišali, da so takšne odpovedi v primeru specialistov, ki imajo tako imenovani monopolni položaj – z drugimi besedami, ki jih je zelo malo, samo eden, dva, trije v celi državi – pravzaprav

postale v Sloveniji kar običajen pojav. Takšni specialisti pogosto, in to je dokazano tudi na drugih področjih, dajejo odpovedi z delovnega mesta in nato se na isti zdravstveni instituciji želijo zaposliti pogodbeno s ponudbo, ki je seveda finančno višja od plačila v primeru, če bi bili redno zaposleni. Tudi v luči takšne aktivnosti in pa potez in situacije, ki je zato nastala, je UKC Ljubljana v preteklem tednu podpisala pogodbo s tujimi specialisti s področja otroške kardiologije, ki bodo s svojim delom pripomogli k nemotenemu nadaljevanju programa v Sloveniji, ker tega očitno slovenski kardiologi ne želijo. Tretjič. Vlada je 21. decembra lani ustanovila Nacionalni inštitut za otroške srčne bolezni, zato ker so si bili stroka, predstavniki staršev in vodstvo UKC Ljubljana enotni, da se težave v programu otrok s prirojenimi srčnimi napakami vlečejo že več kot desetletje in da je stanje nujno treba korenito spremeniti in vzpostaviti normalne razmere za delo. Na to je opozorilo poročilo o presoji dejavnosti otroške srčne kirurgije za obdobje 2007–2014, ki ga je pod vodstvom prof. dr. Igorja Gregoriča leta 2015 pripravila posebna mednarodna strokovna nadzorna komisija. Skladno z vsemi temi ugotovitvami bo v začetku julija letošnjega leta ustanovljen javni zdravstveni zavod, imenovan Nacionalni inštitut za otroške srčne bolezni, ki bo po svoji obliki pravno neodvisen od UKC Ljubljana in bo tudi kadrovsko neodvisen organ. Do takrat bo delo nemoteno potekalo znotraj programa za otroke s prirojenimi srčnimi napakami v UKC Ljubljana.

Težave tega tipa, o katerem danes govorimo, so se na otroški srčni kirurgiji v UKC Ljubljana pričele leta 2017, v času prve Janševe vlade. /oglašanje iz dvorane/ 2007, se opravičujem in hvala za popravke. V času prve Janševe vlade. V času prvih zlorab pri nakupu žilnih opornic, o čemer je kolegica Jelka že veliko govorila v obdobju tega mandata državnega zbora. Vse od tedaj dalje nobenega od teh problemov ni uspelo rešiti nobenemu preteklemu vodstvu UKC Ljubljana in tudi nobeni od preteklih vlad, in to navkljub temu, da so mediji vrsto let praktično skorajda dnevno poročali o neurejenih razmerah, da se je nad tem zgražala vsa širša slovenska javnost in tudi večinski del strokovne javnosti. Mednarodni strokovni nadzor, ki je bil narejen v času aktualne vlade, je pokazal, da odnosi in komunikacija med zdravniki na otroški kardiologiji niso bili ustrezni, da je zaradi nerazrešenih napetosti med njimi in zaradi neodzivnosti preteklih vodstev prihajalo do takšnih oblik nesodelovanja, da so te žal vplivale tudi na rezultate zdravljenja. Spori, tudi na očeh javnosti in pred očmi bolnih otrok, njihovih staršev ter zdravstvenih sodelavcev, so rušili profesionalno integriteto in medsebojno zaupanje. Posledično so z oddelkov odhajali tako zdravniki kot tudi medicinske sestre in drugi zaposleni. Zadnje notranje aktivnosti v začetku tega meseca so očitno predstavljale samo še

epilog te predolge agonije. Želimo si, da so hkrati tudi zagotovilo, da se bo končno otroška srčna kirurgija v Sloveniji sedaj lahko ponovno postavila na noge in začela razvijati v moderno, ugledno in zaupanja vredno specialistično dejavnost, na katero bomo ponosni doma in tudi v mednarodnem okolju.

V Stranki modernega centra današnji sklic izredne seje na zahtevo SDS in Nove Slovenije jemljemo zgolj in predvsem kot priložnost, da skupaj s predstavniki Vlade ljudem pojasnimo, kaj je javni interes in skrb za otroško kardiologijo naše države pri zdravljenju bolnih malčkov. Vsa druga vsebinska vprašanja so strokovne narave in jih je treba razreševati v tovrstnih krogih v duhu izvirne sporočilnosti načel Hipokratove prisega, da so za ugled zdravniškega poklica in zaupanje pacientov v njih v prvi vrsti odgovorni zdravniki sami ter njihova poklicna združenja. Kodeks medicinske deontologije Slovenije namreč v poglavju Odnosi med zdravniki jasno nalaga medsebojno sodelovanje, spoštovanje, še posebej pa korektno ravnanje in obravnavanje dogodkov v primeru strokovnih razhajanj. Vse dobro malim bolnikom, njihovim staršem, svojem ter zdravniškemu in zdravstvenemu osebju. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Postopkovno, gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Hvala za besedo.

Moram reči, da mi je ta govor kolegice Simone Kustec Lipicer kar dvignil pritisk, in zahtevam, gospod predsednik, da izrečete opomin, kajti v prvem delu je izrekla vrsto žalitev na račun poslancev, ki smo dali podpise za to sejo. Kaj pa je naloga poslancev? Da opozarjamo na probleme ljudi. In sama sem prispevala podpis ne zato, ker bi bila zahrbtna, ampak zato, ker je ta problematika žgoča, vroča in je potrebno, da naredimo vse, da se ustrezno reši. S tem, kar ste pa vi v svojem stališču povedali, ste nas vse sramotili, nam naprtili krivdo za stanje, kakršno je! Vaša ministrica je bila štiri leta ministrica, nesposobna, veliko napak je naredila, sistem je postavila za nekaj let nazaj. Stanje je takšno, kakršno je, vi ste jo pa dvakrat zagovarjali ob interpelaciji. Torej, krivdo morate poiskati tudi pri sebi.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Velja za vse.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na splošno razpravo poslank in poslancev o predlogu priporočila. Najprej ima besedo predstavnica predlagatelja gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Hvala lepa.

Čestitke, ki jih prejema vodja Poslanske skupine SMC, so čestitke za to, kar je pokazala s svojo zahrbtnostjo. Jaz se moram pridružiti

Ljudmili Novak, ki je povedala, da ste s svojo zahrbtnostjo danes pokazali pa res čisto poden od podna poslanca. Poleg tega pa laži, ki ste jih izrekli, še toliko bolj podkrepijo tisto, kar bom zdajle povedala. Mednarodnega nadzora nad delom zdravljenja otrok s prirojenimi srčnimi napakami ni uvedla vaša vlada, ni zahtevala vaša vlada. Dajte si pogledati zgodovino celotne zadeve. Hvala bogu, tako jaz včasih rečem, da imate vlado Janeza Janše štiri leta, 2004–2008, da vse tegobe za svoje stanje, tudi že osebne probleme iščete v tisti vladi. Hvala bogu, ker drugače jaz ne vem, kako bi vi sploh živeli pa spali.

Mednarodni nadzor zaradi zaznanih anomalij, nestrokovnosti in slabih odnosov v izvajanju otroške srčne kirurgije je odredilo Ministrstvo za zdravje 3. julija 2013, gospa Simona Kustec Lipicer, upravni nadzor in tako naprej in potem Zdravniška zbornica, ne vaša vlada. Je pa prišlo poročilo te mednarodne komisije 9. julija 2015. Od takrat naprej se trudite, se trudite maksimalno, da bi to področje skupaj vi, poslanci koalicije, in ministrstvo pometli pod preprogo. To se pa trudite. Na tisto poročilo ni bilo nobene reakcije, nič, češ, program dela dobro, ne pretiravajmo, kakovost se bo povečala in tako naprej. Na podlagi tega poročila je SDS sklical izredno sejo. SDS, ki je kriv za vse od leta 2007 naprej v zdravstvu. Takrat smo obravnavali tudi takratno vodstvo, tudi takratne strokovne sodelavce oziroma strokovno vodstvo, pa ste bili tiho. Nič od nič. Vse je v redu, ni problema. Danes nam očitajte, češ, da je prva Janševa vlada kriva, od 2007 naprej. Poročilo je bilo 9. julija 2015. 9. julija 2015, gospa Simona Kustec Lipicer, še enkrat. 2007 se o tem poročilu ni govorilo, o teh ugotovitvah ni govorilo.

Danes govorite o tem, da so vsega krivi zdravniki. Zdravniki, ki za majhno plačilo, po vaših besedah, ne želijo delati v UKC Ljubljana, gredo drugam ali pa potem zahtevajo podjemne pogodbe in delajo v neki drugi ustanovi iste zadeve. Zdaj vas pa vprašam, ali je to ravno to, kar se govori po neuradnih informacijah, torej da bodo ti zdravniki, ki so danes odšli, delali na nacionalnem inštitutu po višjih pogodbah. Ste na to namigovali, mogoče? Je potem to res? Kolikor jaz berem zdravnike oziroma dobivam sporočila, se pogovarjam z njimi, so enostavno na te zadeve, res je, opozarjali že 10 let, in enostavno so odšli, ker nobeden od vodstva, od uradnih predstavnikov ministrstva ni reagiral na opozorila, ki so jih podali, pa da ne bom pretiravala, mesečno, da ne bom rekla dnevno. Ko je prihajalo že do ugovorov vesti, ko so videli, da enostavno ne gre več zadeva naprej tako, da neki kirurg pride za dva dni, operira, naredi več operacij dnevno in potem gre in potem pridejo ti otroci na intenzivo in zdravniki na intenzivi niso prepričani, da je bilo vse dobro narejeno, dajo ugovor vesti in gredo, enostavno ne morejo več delati v razmerah, v katere jih je spravljalo vodstvo UKC, ministrstvo več let. Vendar vaša

vlada, 2014–2018, je rekla, da bodo zadeve v zdravstvu spravili tako daleč, v tako dobro stanje, da ne bodo odhajali ne zdravniki ne bolniki, da bomo vsi srečni in zadovoljni in nihče ne bo čakal. Nič od tega ni bilo narejenega, in to, kar je danes na otroški srčni kardiokirurgiji, je ravno odraz tega, kar se je dogajalo štiri leta maksimalno intenzivno – uničenje javnega zdravstva, katerega so vas polna usta.

In pravim še enkrat, dajte mi odgovoriti, če veste, ali res ti zdravniki nameravajo na nacionalnem inštitutu po višjih cenah delati oziroma za višjo plačo po pogodbah. Potem ste vi tisti, ki uničujete javno zdravstvo, ker ste spravili te zdravnike ven in jih potem spravili nekje noter. Ali je potem tudi to res, kar se govori – da naj bi se nacionalni inštitut, ko se bo ugotovilo, da ni več denarja, privatiziral? Je tudi to res? Potem ste vi tisti, ki uničujete javno zdravstvo. In danes ne, ne moremo pomagati ne staršem ne otrokom. Ne moremo. Lahko smo pa realni in povemo, politika je tista, poslanci SD, Desus, SMC in ministrstvo so uničili to zdravstvo tako daleč, da danes nimamo ne otroških kirurgov ne kardiologov, da imamo neurejene razmere na UKC Ljubljana ne samo na tem področju, ampak vsepovsod, da odhajajo strokovnjaki za ultrazvočno diagnostiko, da odhajajo medicinske sestre s tega področja in z IPP in od drugod. Tako daleč smo spravili slovensko javno zdravstvo. Tako daleč. Takšno licemerstvo, ki ga danes gledamo, ki smo ga danes gledali za govorniškem pultom, skoraj jokanje – nehaite se sprenevedati, nehaite. Povejte ljudem jasno in glasno, 60 dni je odpovedni rok, v tem roku bodo zdravniki opravljali – ja, bodo opravljali – svoje delo, ga bodo, po 60 dneh pa bo ustanovljen nacionalni inštitut za srčne bolezni s tujimi strokovnjaki in za te tuje strokovnjake, če se spomnite takrat, ko je bilo v Mariboru, da bodo prišli iz Hrvaške anesteziologi, ur nebes. Hrvatje ne znajo slovensko. Pošiljali so potem naše ljudi se učiti Hrvaško, da bodo lahko komunicirali s temi ljudmi. Potem je prišlo jasno stališče Zdravniške zbornice, da ne, da morajo znati tuji strokovnjaki slovensko, da je komunikacija dobra. Tu pa nobenega problema zdaj. Kako dolgo bodo delali ti strokovni delavci tujci pri nas? Kako dolgo? Kdo bo komuniciral z njimi?

Danes nenehno dobivamo vprašanja, tudi včeraj uradno stališče, ki ste ga že danes brali s strani zdravniške zbornice, ali imajo vsi ti zdravniki licence, ali so sposobni obvladati celotno slovensko področje otroške srčne kirurgije, koliko dni tedensko bodo prisotni, koliko operacij bodo opravili, kdo bo za backup. Dajte odgovoriti na te zadeve. Poleg tega beremo stališče Vlade, češ da je to ministrstvo prevzelo ustanovitev nacionalnega inštituta zato, ker UKC ni bil sposoben tega narediti, zdaj pa beremo tukaj iz stališča zdravniške zbornice, da je UKC presenetil konec leta 2017 in je imel te zadeve urejene, podpisano pogodbo s Čehi oziroma s Prago, ustanovljen center za

obravnavo otrok in odraslih s prirojenimi srčnimi napakami. Zdaj pa povejte, kdo laže. Vlada ali Zdravniška zbornica? Tu pač piše, 15. novembra 2017, da je UKC Ljubljana v bistvu presenetil, ker je imel ustanovljen ta center in ker je imel podpisano pogodbo s Prago. Ampak Ministrstvo za zdravje je reklo ne in je podpisalo nove pogodbe, po mnenju Zdravniške zbornice – jaz ne vem, boste vi, mislim, je treba tudi to razčistiti – je sedanje vodstvo UKC Ljubljana sklenilo drugačno pogodbo s strokovnjaki iz tujine, ki pa je bistveno odstopala od priporočil mednarodne presoje. In danes že spet ne vem kolikič na tej seji poslušamo: »Vse je v redu, po 60 dni, vse je v redu,« potem pa ne vem, potem bodo prišli pa Hrvati, Čehi, ne vem, kaj ste še vse našteali, nobenega konkretnega odgovora pa ni na to, kar sem že prej spraševala, torej ali je to po vseh priporočilih mednarodne presoje, kako dolgo bodo, kdo so, kateri so tisti mladi, pa ni treba poimensko, ampak koliko je teh mladih, ki se bodo izobraževali in bodo potem prevzeli ta center oziroma to zdravljenje, ker vemo, da to ni 60 dni, ni 1 leto, je 3 do 5 let, da nekdo postane samostojen. Torej ne govoriti, da potem bo pa vse v redu, zdajle 60 dni premostimo, potem bodo malo tuji zdravniki, potem bomo imeli pa že svoje. 5 let jih še ne bomo imeli po teh zadevah. Ali pa boste mogoče vseeno privabili nazaj zdravnike, ki so odšli v tujino? Močno dvomim. Ker danes vsi dajejo izjave, da se v takšno neurejeno stanje v Sloveniji ne bodo vrnili.

Otroško intenzivno terapijo je v enem letu zapustilo 7 zdravnikov – in vsi so bili pogoltni na denar, ali kaj? 7 zdravnikov. Tako da je na oddelku v bistvu premalo zdravnikov, po vseh mednarodnih presojah bi jih moralo biti 20, zdaj imamo samo 2. Odnosi med kirurgi, kardiologi in intenzivisti so bili tako slabi, da enostavno ni bilo več za delati. In zdaj, ja, res je, mi ne moremo iti v UKC Ljubljana pa reči, zdaj se pa zmenite, usedite se tukaj dol pa se zmenite. Ne gre. Ampak to ministrstvo je zamenjalo več direktorjev v času 2014–2018 kot kadarkoli prej v UKC Ljubljana. Kadrovanje na višku! In zato se potem ne more, seveda ne, eden pride, začne nekaj delat, že ga odstavite, gre drugi noter, od Vrhunca do Baričiča, do Kopača in zdaj Šabedra. Menjali ste jih. Ja, menjali ste jih in zdravniki pravijo in strokovni delavci, da ni bilo nobenega posluha, da so opozarjali, vendar ne, in na koncu so odšli, ker tako ni možno delati. Ker da je kirurg dvakrat na mesec tam, operira 10 otrok v enem dnevu pa v drugem dnevu, potem pa gre – če so na to opozarjali, zdaj pa nič. Ja, politika je odgovorna, da se ni stabiliziralo stanje v UKC Ljubljana, ker je dovoljevala, da so se kadrovske menjavali tudi direktorji in tako naprej. Meni to ni sploh nič smešno! Je pa smešno vam, ki kadrujete, tako da se vidi, kaj se potem dogaja v zdravstvu.

Prelaganje odgovornosti z enega na drugega tudi ne bo čisto nič zadeve rešilo. Zdaj ministrstvo pravi, je kriv UKC, UKC pravi, so krivi zdravniki, zdravniki pravijo, da je kriva Vlada, so

ne vem, kdo vse. Nič nam ne bo pomagalo. Nič. Še enkrat, v Državnem zboru pa smo odgovorni za to, da se ustvari politika, ki bo stabilizirala zdravstveni sistem, kar vam v tej vladi ni uspelo. In vi ste imeli večino glasov, 60 glasov. 60 glasov, pa vam ni uspelo urediti slovenskega zdravstva. In zdaj je »kriva« opozicija za to, kar se dogaja v zdravstvu. Opozicija je za to »kriva«, ki je sklicala že ne vem koliko sej, da jih že več ne morem šteti, da smo vas opozarjali. Vsa priporočila ste zavrnili, vse sklepe ste zavrnili, 2 interpelaciji ste zavrnili, danes pa poslušam s strani vaših koalicijskih strank, SD in Desusa, kako je vaša ministrica zanič. Tam so pa vsi roke dvignili oziroma gumbe pritisnili proti interpelaciji. O SMC pa ne bom govorila, ker sem že povedala. Branili ste ministrico do konca, še zdaj jo boste branili. Poglejte si stanje v UKC Ljubljana, pogledajte si stanje na otroški srčni, na pediatrični, nevrologiji, IPP, kjerkoli hočete. Vsi vam bodo povedali isto, politika je kriva, ker ni naredila ustreznega stabilnega sistema v zdravstvu.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Replika je možna šele po tem, ko je razprava. Zdaj bi pa najprej prosil, da se ga ne zlorabi, ker je čisto brez zveze.

Postopkovno, dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC): Hvala lepa, predsednik.

Prosila bi, da se vrnemo nazaj k vsebinski razpravi, ki sta jo tudi v svoji zahtevi predlagateljici izpostavili oziroma navedli. V tej luči bi želela še eno zadevo pojasniti. Poglejte si nazaj magnetogram, samo na enem mestu sem eksplicitno omenjala Novo Slovenijo, SDS dvakrat. In sicer takrat, ko sem govorila o sklicateljih. O nikomer nisem poimensko govorila, kdo in kakšen je, to veste sami. Če vas je vznemirilo, potem je to pravzaprav vprašanje za vas in ne za mene, ker vam nič od tega nisem neposredno rekla. SDS pa sem samo še enkrat omenila, to pa je, da je bilo v času prve Janševe vlade 2007 prvič tudi uradno diagnosticirano, da imamo problem na tem področju.

Kar se tiče pa same vsebinske razprave javnega interesa na področju zdravstva, to je tisto, kar je in mora biti danes tema pogovora, in tudi v luči tega vam bomo nanizali kar nekaj informacij in podatkov, če boste le želeli, o tem, koliko je sploh pacientov, o čem vse govorimo, iz česa se poskuša zdajle delati pretirano zgodbo in pretirane izredne razmere, ki jih ni. To je ena zadeva.

Druga zadeva. Še enkrat poziv, lepo prosim, pojdite si pogledat magnetogram, ne jemljite tega, kar je bilo povedano, iz konteksta. Če pa želite in če bo to razbremenilo razpravo ven iz tega, da bi poskušali dajati napačne, zavajajoče informacije ali pa zaključke, pa tudi

prav. Sem vam pa z velikim veseljem na voljo vse do konca te razprave. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Zdaj ima besedo gospa Ljudmila Novak. Pripravita naj se gospod Marijan Pojbič in gospa Erika Dekleva.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Še enkrat hvala za besedo.

Najmanj, kar sem pričakovala, je bilo to, da boste, gospod predsednik, na mojo zahtevo izrekli svoji poslanski kolegici vsaj en mili opomin. Ker v prvem delu je kritizirala oziroma neprimerne besede uporabljala za predlagatelje, med katerimi sem tudi jaz, namesto da bi izražala stališče stranke. V drugem delu je pa zlorabila zahtevo za postopkovno za besedo. Pričakovala sem, da se bo opravičila na primeren način, ne pa naprej zagovarjala to napačno ravnanje. Če se vrnem k temu, zakaj sem dala podpis. Zato ker je problematika pereča, je aktualna in zagotovo smo politiki soodgovorni za stanje, ki je nastalo – nekdo bolj, nekdo manj. Naša dolžnost, dolžnost opozicije pa zagotovo je, da opozarja na probleme ne glede na to, da smo sredi kampanje in se pripravljamo na naslednji mandat. Tudi zdaj moramo na to opozarjati. Res moram reči, da mi je dvignilo pritisk to, da sem zahrbtna, ker sem prispevala podpis za to sejo.

Zakaj vem, da je tematika težka? Zato ker je danes otrok, ki ima težave, njihov, jutri je lahko moj ali tvoj otrok ali vnuk, in tukaj gre za življenje in smrt. Tako starši seveda najbolj ob tem trpijo in so zaskrbljeni, in tudi zdravniki, ki vedo, da ne morejo dovolj kvalitetno pomagati, ker so tudi sami v stresu, v napetosti, ker so pogoji, v katerih delajo, velikokrat neznosni. Zaradi tega je dolžnost tudi politike, da razmisli o ustreznih primernih ukrepih. Če jih do sedaj nismo uspeli pripraviti, je zagotovo prva naloga prihodnje vlade v tem, da poskuša v čim večji meri odpraviti te težave. Zaskrbljujoče je tudi to, ko slišimo, da so potrebne mediacije med zaposlenimi. Jaz si sama to razlagam na ta način, da so tam vendarle ljudje, ki imajo nek human odnos do sočloveka, so pripravljeni pomagati, verjetno so zaradi tega šli v te poklice, potem pa se morajo soočiti s takšnimi težavami oziroma morajo ravnati morda tudi neetično – zakaj? Sama zase vem, da kadar sem utrujena, kadar sem nemočna, sem veliko bolj sitna kot takrat, kadar stvari normalno tečejo. Ljudem, ki so preobremenjeni, ki se iz dneva v dan srečujejo s preobremenjenostjo in s težavami, verjamem, da ni lahko, in da potem pride v toliko večji meri tudi do medsebojnih napetosti. Tukaj imam primer ene ankete, ki so jo naredili med študenti medicine, 342 študentov medicine je na to anketo odgovarjalo. Zakaj bi šli delat v tujino? Zanimivo je, da so dejali, da zaradi boljših pogojev dela v tujini, zaradi nevzdržnih razmer v slovenskem zdravstvu, zaradi višjega plačila, zaradi boljših pogojev za življenje, zaradi boljših odnosov na delovnem mestu. In kam bi najraje

šli? Prva država je Avstrija, seveda logično, ker je to sosednja država Slovenije, ker so tam razmere urejene. Tisti, ki gredo tja in mislijo, da je to za nekaj časa, da dobijo nove izkušnje, da se bodo vrnili – ko vidijo, kako so tam stvari urejene, potem verjamem, da nikomur ne pride več na misel, da bi se vrnil v Slovenijo.

Otroška srčna kirurgija ima že ves čas probleme. Ko sem se sestala z nekaterimi zdravniki oziroma jih poslušala, pa tudi v medijih smo o tem brali, je problematično tudi to, da mora zdravnik, da je dober, zanesljiv, opraviti veliko operacij letno, tukaj pa toliko operacij ni – hvala bogu, da jih ni. Tudi na silo jih ne bomo delali, zato da bi imeli zdravniki več izkušenj, zato gotovo velja razmisliti tudi o tem – in se verjetno že razmišlja – da bi naši zdravniki tudi odhajali operirati drugam, verjetno se to dogaja, in bi na ta način tudi dobivali tiste dodatne posege in več prakse, da so potem lahko suvereni pri svojem delu. Tako da zdravstvo mora biti prva tema prihodnje vlade, ne debata o tem, ali bomo imeli samo javno zdravstvo, seveda so tudi zasebniki s koncesijo del javnega zdravstva, to zame ni najpomembnejše, zame je pomembno to, da bo zdravstvena oskrba kvalitetna, da pacienti ne bodo predlogo čakali, da se njihovo stanje ne bo še poslabšalo, da zaradi tega ne bo izpadlo več delovnih dni, da ne rečem mesecev ali let, da bodo čim prej prišli na vrsto, ne pa, ali je javno, zasebno, privatno, ne privatno, koncesija. Vse skupaj potrebujemo, le medsebojni odnosi in pravila morajo biti urjeni, organizacija mora biti dobra, jasno pa je, da bodo za to potrebna dodatna finančna sredstva, ker smo dolgoživa družba, zato se bodo ti problemi še tudi stopnjevali. Tako da vsi skupaj tudi v tem času, ko vsi predstavljamo svoje volilne programe, razmišljamo o tem in potem, kdorkoli bo sestavljal prihodnjo vlado, da se tega problema tudi resno loti.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Marijan Pojbič. Pripravita naj se gospa Erika Dekleva in gospod Jožef Horvat.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Spoštovani gospod predsednik, hvala za besedo.

Najprej moram povedati zelo jasno za tiste, ki gledajo to sejo, da smo v Slovenski demokratični stranki in v Novi Sloveniji to sejo sklicali z namenom, da dobimo ustrezne odgovore od ministrstva in delne odgovore, ko govorimo o politični odgovornosti, od koalicije, kako naprej. Dejstvo je, da otroška srčna kirurgija v celoti razpada, in tisti, ki danes tukaj v tem parlamentu govori, da v zdravstvu in na tem področju ni izrednih razmer, lažje sam sebi ali pa poskuša zavajati slovensko ljudstvo. Na tem področju so izredne razmere, sedaj in tukaj. Vsi zdravniki so dali odpoved, in če to ni dovolj velik alarm, na katerega želimo opozoriti v Slovenski demokratični stranki pa v Novi Sloveniji, potem pa resnično ne vem, kaj se sploh še mora zgoditi v tej naši družbi, da bi se začele stvari odvijati v

pravo smer. Spoštovane kolegice in kolegi, štiri leta vlade Mira Cerarja, Socialnih demokratov in Desusa so mimo in imeli ste možnost vplivati na spremembe. V rokah ste imeli vse tisto, kar je potrebno, da bi v štirih letih lahko stvari spremenili tako, da v otroški srčni kirurgiji ne bi prišlo do popolnega razpada. Lepo vas prosim, jaz sem prepričan, da mora za to nekdo prevzeti odgovornost, in slovensko ljudstvo bo tudi po današnji seji zagotovo dobilo tiste ključne podatke, ki so zelo pomembni za to, kako se bo čez nekaj dni odločalo na volitvah. Med drugim tudi to, da ta koalicija in ta vlada nista bili sposobni urediti razmer v zdravstvu, v zdravstvenem sistemu, še manj pa, ko je govora o otroški srčni kirurgiji.

Spoštovane kolegice in kolegi, poslušal sem razpravo Desusa, ki ga sedaj na žalost ni prisotnega v dvorani, nobenega od poslancev, in gospod, ki je bil včasih tudi minister, je povedal naslednje: »Stanje na otroški srčni kirurgiji ne more biti v ponos stroki in zdravstveni politiki.« Kdo je tisti, ki vodi zdravstveno politiko? Koalicija in Vlada. Vi ste tisti, ki vodite zdravstveno politiko, ki usmerjate zdravstveno politiko. V opoziciji smo v Slovenski demokrati stranki in Novi Sloveniji naredili čisto vse, da bi vam pomagali reševati to problematiko in ta problem, ampak očitno vi živite – tako kot je gospa Lipicer rekla, da nekdo drug živi v drugem svetu, jaz pa pravim, da vi živite – v drugem svetu. Oprostite, resnično tako mislim, da živite v drugem svetu, ne v realnosti. Potem pa je ta isti gospod iz Desusa, ki je bil vseskozi v tej koaliciji in tudi v prejšnjih koalicijah, povedal naslednje: »Slabe razmere v javnem zdravstvu,« torej, so slabe razmere v javnem zdravstvu, to je priznal, povedal in poudaril, in: »vsa sprejeta zakonodaja je šla v napačno smer.« To je povedal gospod Gantar, vaš koalicijski partner. Zdaj pa se vprašajte, pa prosim lepo, vsi, ki tukaj sedimo, se vprašajmo, kdo je tukaj nor – ali smo to mi, tisti, ki opozarjamo, da gre vse, kar delate, v napačno smer, ali vi, ki sprejemate odločitve, ki gredo v škodo pacientu, ki gredo v škodo slovenskega človeka. To se je treba vprašati.

Razpravo Levice, ki je tudi pobegnila iz Državnega zbora, mislim, da sploh težko komentiram, in mislim, da je tudi nesmiselno, ker toliko neresnic, toliko laži in toliko zavajanj, kot smo jih slišali z njihove strani, mislim, da ni vredno komentarja. Upam, da Slovenke in Slovenci na naslednjih volitvah za tak idiotizem, kot sem ga poslušal s te strani, ne bodo glasovali. Upam, resnično upam. In potem preidem na stališče Poslanske skupine SMC, ker ne morem verjeti, da si vodja Poslanska skupine SMC dovoli vplivati na tak pritlehen način na čustva slovenskih državljanek in državljanov in na čustva mamic in vseh tistih, ki imajo težave oziroma katerih otroci imajo težave. To pa je pritlehen način. Tega si pa niti jaz ne bi mogel dovoliti. Tega si pa niti jaz ne bi mogel dovoliti. Res ne. Na tak način, to je pa višek, to je pa preseglo vse meje dobrega okusa. Jaz

sem prepričan – gospa Lipicer, vi ste imeli štiri leta oblast, namesto da ste zdaj tu kazali čustveni izliv, ste imeli v rokah škarje in platno, da bi lahko to problematiko rešili oziroma jo reševali, kolikor je bilo mogoče. In jaz bi bil najbolj ponosen in vesel kot opozicijski poslanec, če bi vi danes na državnozborski prižnici rekli: »Ta problem smo uredili, imamo rešen problem na otroški srčni kirurgiji, imamo svoje specialiste in ne potrebujemo tujih specialistov, saj lahko sami izvedejo operacije na srcih naših otrok.«

Nam se je zdaj zgodil problem, da še naslednjih 5 let ne bomo imeli nikogar. Najmanj 5 let. Tako kot je moja kolegica povedala, najmanj 5 let, ker veste, kaj vse je potrebno, da nekdo postane specialist, ki lahko sam prevzame odgovornost za to, da bo operiral otroke, se pravi najmlajše. To je neverjetno, kar je vam uspelo – totalni razpad otroške srčne kirurgije in začetek razpada zdravstvenega sistema, pa ne začetek, že kar daleč je šla ta erozija, razpad javnega zdravstvenega sistema. Kot sami vidite, izjemno veliko nezadovoljstva imamo pri pacientih. Govorili ste, kako boste uspešno reševali čakalne vrste, sedaj imamo še bistveno podaljšane čakalne vrste. Ljudem se meša, meša se pacientom, ki čakajo ne vem koliko let na to, da pridejo do rešitev, ki bi morale biti takoj urejene. Marsikdo umre zaradi tega, ker ne pride pravočasno na vrsto, in tako dalje in tako dalje. Namesto da bi bili lepo tihi pa bi se posuli s pepelom in rekli: »Resnično nam to ni uspelo,« zakaj vam to ni uspelo, je jasno, »in zaradi tega prepuščamo ta problem, ki se ga zavedamo, naslednji vladi,« vi poskušate nas prepričati, da smo v Slovenski demokrati stranki ne vem kdo, ker neprestano opozarjamo, da stvari v tej vladi za prihodnost Slovenk in Slovencev in tistih, ki čakajo v čakalnih vrstah, ne gredo v pravo smer. Tu so nujno potrebne spremembe; saj bom potem na koncu nekaj stavkov povedal, kaj bomo pa mi naredili, da bo to drugače.

Imamo, kot sem rekel, posebej izstopajoče čakalne vrste. Potem imamo nezadovoljstvo medicinskih sester, nezadovoljstvo zdravnikov, Zdravniške zbornice, da ne govorim o mladih zdravnikih, ki zapuščajo Slovenijo, ker tukaj stvari niso urejene, da bi lahko normalno funkcionirali in normalno delali. Kdo je odgovoren za vzpostavitev sistema, da bi se ti zdravniki dobro počutili, radi delali tukaj in svoje znanje pustili v Sloveniji ter reševali življenja v Sloveniji, ne pa v tujini? To je krivda koalicije in Vlade, definitivno. Ker v Slovenski demokrati stranki in tudi v Novi Sloveniji smo naredili čisto vse, da bi vam pomagali reševati ta problem, ampak očitno ste, še enkrat povem, vse, kar smo predlagali, zavrnili. In zdaj bi vi na koncu igrali na čustva ljudi, kako ste prizadeti in tako dalje. To je pa res najbolj nizkotno, kar se mi je kdajkoli zgodilo v Državnem zboru. Gospa Lipicer, pričakujem in upam, da nikoli več ne boste imeli te priložnosti, da bi na takšen način

poskušali zavajati slovensko javnost. Resnično upam.

Zdaj pa še nekaj besed. Vlada je zapisala v svojem mnenju naslednje: »Ministrstvo za zdravje problematiko programa otroške srčne kirurgije aktivno spremlja že vse od 2012, ko je Razširjeni strokovni kolegij za pediatrijo 4. 4. 2012 na pobudo Zdravstvenega sveta obravnaval problematiko programa otroške srčne kirurgije in program ocenil kot sistemsko pomanjkljiv.« Od 2012, zdaj smo v letu 2018. Spoštovana gospa Lipicer, odgovorite mi na to, kar sem tukaj prebral in kar je vaša vlada zapisala – kaj ste v tem času od 2012 do tega trenutka naredili, da takšnega stanja danes ne bi imeli, da ne bi srčna kirurgija totalno razpadla? Kaj ste naredili? Sami pišete take stvari. Potem ste napisali: »Sistemske pomanjkljivosti nad delom otroške srčne kirurgije je ugotovil tudi izredni upravni nadzor Ministrstva za zdravje z dne 14. 5. 2014, zato je Ministrstvo za zdravje UKC Ljubljana z odločbo številka 0600-88-2013 z dne 9. 7. 2014 določilo ukrepe za odpravo pomanjkljivosti.« Sprašujem vas, kaj je bilo od takrat do danes narejenega, če pa je sedaj sistem totalno razpadel! Jaz ne vem, ali jaz ne znam brati ali se vi ne zavedate, kaj zapišete. Kakšni ukrepi, če je pa sistem zdaj totalno razpadel?! To je neverjetno. Poglejte, sami ... Tega niti ne bom bral naprej, ker je to absurd vseh absurdov.

Spoštovana koalicija, še enkrat povem, če grem to zadevo razpredati naprej, vam bo resnično še tistim nekaj, ki vas sedi tukaj v parlamentu, nerodno, da ste bili v tej vladi štiri leta. Res vam mora biti nerodno pred slovensko javnostjo, pred slovenskim narodom. Mora vas biti sram, da tukaj zavajate s čustvi, na drugi strani pa delate proti temu, da bi sistem normalno funkcioniral, zaradi določenih posebnih lobijev in osebnih interesov. To pa je svinjarija od svinjarije. In to je tisto, kar je ključno, to je tisto ključno sporočilo, ki ga mora slovensko ljudstvo dobiti, ko se bo čez štirinajst dni ali pa deset dni, koliko je že do volitev, odločalo o tem, kdo bo tisti, ki bo v naslednjem štiriletnem mandatu peljal ta sistem naprej, to državo naprej, in da bo peljal državo v tako smer, da bodo ljudje zadovoljni, da bodo pacienti pravočasno prišli na vrsto. Pravočasno, da ne bodo zaradi tega umirali ljudje, ne da bo zaradi tega, ker srčna kirurgija ne funkcionira, še kakšen dojenček umrl. To je bil pa višek od viška, ki se lahko komurkoli zgodi. Imeli ste možnost, ne morete reči, da ne, štiri leta ste imeli možnosti. Če bi imeli zdaj šest mesecev, bi rekel, oprostite, sem malo pretiraval, ampak po štirih letih delovanja ste dovolili, da ta sistem totalno razpade! Kaj ste delali? Celo pomagali verjetno k temu, ali kako? Jaz si drugače ne znam razložiti, da je ravno pred naslednjimi volitvami sistem popolnoma razpadel.

Vse to, kar govorite, so gasilske rešitve. Moja kolegica je povedala, dva meseca, tri mesece so, je problem rešen – kaj pa potem?

Kaj pa potem? Kdaj bomo imeli naslednjega svojega domačega zdravnika, ki ga bomo z ustrezno zdravstveno politiko prepričali, da bo ostal tukaj in da bo te operacije izvajal. V danih okoliščinah in takšnem sistemu bomo, če se še enkrat slučajno zgodi, da pride kakšna takšna vlada gor, resnično ostali brez vseh tistih, ki so izjemnega pomena za to, da gre ta država korak dalje, to pa je mlada inteligenca. To je v zdravstvenem sistemu, to je v kateremkoli drugem sistemu in tako dalje. Mislim, da si nihče več v tej družbi česa takšnega ne more privoščiti – da v dveh letih ali pa ne vem koliko zapusti Slovenijo 8 tisoč ali pa ne vem koliko mladih ljudi, ki si želijo urejenih razmer, ki si želijo, da se lahko enakovredno kosajo, tudi s plačami, z ljudmi, ki živijo v Avstriji, Nemčiji in tako dalje. Dokler mi teh razmer ne bomo postavili na tak način, tako dolgo nam bodo možgani bežali čez mejo. Ta vlada je imela 4 leta časa to zadevo ustaviti, pa ni. Pa ni nič naredila – razen tega, da je spodbujala še naprej privilegiranost, privilegije in tako dalje – za tega ubogega človeka, ki čaka po ne vem koliko, leto, dve, tri, da pride na vrsto. In vi govorite o javnem zdravstvenem sistemu, če pa že mora skoraj vsak plačati posebej privatno, da pride na vrsto, da lahko svoje življenje reši. To je za vas javni zdravstveni sistem? Pa lepo vas prosim, ne zavajati, ne se iti takih pritlehnih svinjarij. Te pravice nimate. Pred slovensko javnostjo povem, te pravice nima nihče, niti jaz niti vi niti kdorkoli v tej družbi, ki je na sedežu ali poslanca ali pa Vlade. Te pravice nima nihče in zato je nujno potrebno, da naslednji mandat prevzame vlada, ki bo stala za svojimi besedami in tiste besede, tiste stavke, ki jih bomo danes slišali, potem tudi speljala v naslednjem mandatu. Tako je tudi pravično in pošteno. Tisti, ki tega niso naredili in niste naredili v štirih letih, morate biti na volitvah kaznovani, in to govorim z glasovi volivk in volivcev, ne česa drugega, da se ne bomo napačno razumeli. Razen če je kdo imel še kakšne črne posle, tistega je pa tako treba takoj zapreti.

Da se bo to stanje izboljšalo, smo v Slovenski demokratiški stranki zelo jasno zapisali nekaj pomembnih stavkov, in sicer: takoj bomo pristopili k interventnim ukrepom za skrajševanje čakalnih dob, nedopustne čakalne dobe bomo skrajšali v treh mesecih; med izvajalci bomo sprostili konkurenco in posledično zagotovili večjo prijaznost in kakovost storitev; določili bomo mrežo zdravstvenih zmogljivosti, na razpise za zdravstvene programe se bodo lahko prijavili vsi usposobljeni (licencirani) izvajalci zdravstvenih storitev; zdravstvene zavode bomo preoblikovali tako, da bodo glede kadrovske in plačne politike bolj samostojni, a obenem nosili večjo odgovornost; za zagotovitev nekoruptivnega in konkurenčnega javnega naročanja ter za sodelovanje in izmenjavo kadrov bomo vzpostavili holdinško sodelovanje zdravstvenih zavodov; državne bolnišnice in klinike bomo vključili v sistem evropskih

referenčnih centrov, tako da se slovenskim bolnikom zagotovi zdravljenje tudi redkih bolezni; jasno bomo določili seznam vseh pravic iz zdravstvenega zavarovanja, ki morajo biti zavarovancem vedno na voljo brez nepotrebnega odlašanja; vzpostavili bomo temelje za varnejšo medicinsko obravnavo in sistemsko uredili pravice do odškodnine pri neugodnih izidih zdravljenja; nemudoma bomo pričeli vzpostavljati sistem dolgotrajne oskrbe, tako da bo vsak starostnik lahko užival dostojno in varno starost; s programom sprememb v zdravstvu postavljamo uporabnika zdravstvene storitve v središče, denar bo končno sledil bolniku.

In to je tisto, kar se meni zdi najbolj pomembno – da bo denar sledil bolniku, ne pa privilegirani družbi, posameznikom v lasten žep. To je tisto, med drugim tudi zelo enostavno povedano, presekali bomo koruptivna dejanja in korupcijo v zdravstvenem sistemu in bo v zdravstvenem sistemu dovolj denarja, samo pravilna prerazporeditev mora biti. Politika je dolžna zagotovi takšne pogoje, kot sem prej rekel, da bodo zdravniki radi delali tukaj, da bodo imeli jasna navodila, da bodo stvari šle v jasno smer in da bodo točno vedeli, kaj lahko, česa ne morejo in zakaj je kaj treba narediti. Te pogoje mora postaviti politika, ko postavlja javni zdravstveni sistem. V Slovenski demokratični stranki vedno znova trdimo in stojimo za tem, da v Sloveniji potrebujemo javni zdravstveni sistem, vendar moramo omogočiti ustrezno konkurenco, da bo ta sistem funkcioniral tako, kot funkcionira v Avstriji, Nemčiji in vseh drugih, kjer je razvita demokracija, kjer je korupcija praktično popolnoma izločena in zato potem ves denar, ki gre v zdravstveni sistem, tudi ostane v zdravstvenem sistemu in je na uslugo tistim, ki vanj vplačujejo, to so pacienti, to so državljanke in državljani. To je treba doseči. V Slovenski demokratični stranki, verjemite mi, bomo ta cilj dosegli v naslednjem mandatu. Prepričan sem, da se bodo Slovenke in Slovenci pravilno odločili na volitvah in bodo oddali glas za Slovensko demokratično stranko.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Besedo ima gospa Erika Dekleva, pripravi naj se gospoda Jožef Horvat in Jani Möderndorfer.

Gospa Dekleva, imate besedo, izvolite.

ERIKA DEKLEVA (PS SMC): Hvala za besedo.

Takole, pa smo že takoj na začetku prišli do odgovora, zakaj imamo danes sejo. Sejo imamo danes zato, ker stranka SDS potrebuje brezplačni piar. Kolega Pojbič je zdaj bral program stranke SDS. Torej, mi tukaj danes nismo zato, da bi se pogovarjali o težavah v zdravstvu, ampak smo tukaj zato, da lahko kolega Pojbič bere, kaj vse bo storil SDS, ko bo, če bo – in upam, da ne bo nikoli več – vodil politiko v Sloveniji. Kolega Pojbič je dejal tudi, da bi nam moralo biti nerodno. No, jaz bom iskrena, meni je bilo v štirih letih že nešteto krat. Kolega

Pojbič, vsakič, ko odprete usta, mi je nerodno, ali vi ali pa vaš kolega Grims. Res me je sram, da moram v istem prostoru sedeti z vami in poslušati take razprave. Nič čudnega, da je politika na tako slabem glasu, po takih razpravah drugače ne more biti.

Danes se žal soočamo s še eno v nizu res škodljivih sej, ki jih sklicuje SDS, tokrat ali zelo pogosto se temu pridruži tudi Nova Slovenija. Da je ta današnja seja škodljiva, ni samo moja ugotovitev, to je ugotovitev stroke. In zato se kolegica Novakova brez potrebe jezi, zahteva od predsednika Državnega zbora opomine, od moje kolegice opravičila. To je brez potrebe, ker poslanci imamo pravico povedati, da je seja škodljiva, če tako mislimo in če to dejstvo izreče tudi stroka. Kolegica Novakova se je potem v svojem izvajanju tudi precej zapletala. Pravilno je ugotovila, da je teh operacij zares premalo in da se na ta način kirurgi ne počutijo morda dovolj suvereno, dovolj varno. Potrebujemo jih namreč veliko, potrebujemo veliko izkušenj, da so v tem, kar delajo, dobri. In na srečo veliko tako bolnih otrok v Sloveniji ni. Potem je njena ideja, da bi naši slovenski kirurgi operirali v tujini in tam pridobivali izkušnje. Ampak kako bodo naši zdravniki hodili v tujino, kjer je vse lepo in prav, kot je sama povedala? Zakaj bi hodili v tujino, saj razen v Sloveniji v nobeni državi na svetu v zdravstvu težav ni. Danes smo žal tukaj in moramo razpravljati na to temo. Najprej bom sicer rekla še to. Če se SDS zdi tako nujno in tako zelo potrebno, da skliče sejo dva tedna pred volitvami, potem bi vsak normalen človek pričakoval, da danes SDS tukaj sedi, razpravlja, posluša, tako ste pa tam trije, iz cele velike skupine SDS so v dvorani trije, pa je to nacionalni problem, kot pravijo. Dejstvo je, da SDS v resnici ne zanima prav nič, vsaj nič v zvezi z otroki, z bolnimi, hudo bolnimi otroki, ampak te otroke SDS izkorišča za nabiranje političnih točk. In to je vse, kar je res, in to je bedno. Tako da vse, kar je rekla vodja Poslanske skupine SMC, še kako drži. Žal.

Za gledalce bom sedaj zelo na kratko orisala zgodovino. Težave, o katerih bomo danes govorili, imajo res zelo dolgo brado. Vlečejo se 10 let. V tem času je vlado vodila tudi SDS, pa očitno ni zmogla ali pa ni znala narediti reda, kot ga sedaj na veliko napovedujejo. Ob te težave v zdravstvu so se spotikale vse vlade in vsi ministri. Kdo jih zares povzroča in kdo jih opravlja ali vsaj skuša, pa bodo, ja, ljudje lahko presodili tudi na podlagi današnje seje sami. ILta 2007 je dr. Sojak zapustil UKC Ljubljana iz podobnih razlogov kot potem mnogi za njim. In v Ljubljano je prišel dr. Mishaly iz Izraela. Vse je bilo okej, dokler se v Financah ne pojavi podatek, koliko je bil strošek operacij, ki jih je izvedel dr. Mishaly v Ljubljani v štirih letih. In ja, niso pisali o tem, koliko operacij je izvedel, kako uspešne so bile, kako je sedaj s temi otroki. Ne. Pisali so, koliko je reševanje življenj stalo, kot da to ima ceno. Kmalu po tej objavi sledijo napadi na dr. Mishalyja in dr. Blumauerja. Decembra

leta 2013 nekaj zdravnikov pediatrov uveljavlja ugovor vesti, čeprav je njihov argument v nasprotju z določbami Zakona o zdravstveni dejavnosti. Aktivnosti vodita dr. Podnar in Gorazd Kalan, kot običajno se jim zaradi kršitve zakona ne zgodi nič, a takrat vlado ni vodila SMC in ministrstvo ne Milojka Kolar Celarc. Zaradi sodelovanja z dr. Mishalyjem je očrnilen tudi dr. Blumauer, zoper katerega vložijo celo kazensko ovadbo, češ, da naj bi bil kriv za smrt štirih otrok na podlagi poročila zdravnikov pediatrov, kardiologov in zdravnikov pediatrov intenzivistov. Tožilstvo ovadbo zavrže, dr. Blumauer skoraj pred koncem usposabljanja za otroškega srčnega kirurga zapusti Slovenijo. Pred tem se odzove na klic drugih dveh zdravnikov in kljub prepovedi s strani vodstva pride sredi noči v UKC Ljubljana in s hitro operacijo reši življenje dojenčici. Oddelek otroške kardiologije zapusti dolgoletna, zelo izkušena glavna medicinska sestra in odide v službo v zdravstveni dom. Oddelek zapusti tudi dr. Hribernikova. Dr. Kosmač, pediater kardiolog, zelo priljubljen pri starših, leta 2014 zaradi nevzdržnih razmer zapusti UKC in Slovenijo. Spomnimo se lahko, da je v Ljubljano prišel tudi priznani beograjski kirurg dr. Igor Šehić. Uspešno je operiral tri otroke, a na namig nekega pediatra dvoji starši odklonijo, da bi operirali še njuna otroka, čeprav sta operacijo potrebovala. Začne se pogrom tudi nanj in na njegovo delo. Zdravniška zbornica mu naloži enoletno dodatno usposabljanje, čeprav je imel veljavno licenco v Veliki Britaniji. Dr. Šehić seveda zapusti Slovenijo. Skratka, mediji in politiki pravijo temu slabi odnosi med zaposlenimi. Niso samo slabi, katastrofalni so, ampak tam, kjer so dobri in odlični, jih dobre in odlične ne dela politika, zato tudi slabe medosebne odnose ne more narediti politika in jih zato to tudi ne more rešiti. To lahko naredijo zaposleni.

Slabi odnosi imajo ime in priimek in nosijo odgovornost. In ko se tako sprehajamo skozi dolgo zgodovino težav, naletimo na imena in priimke, naletimo na ego, napuh in požrešnost. Naletimo na stalnico vseh dogodkov, recimo na dr. Podnarja, ki so mu celo kolegi očitali neprijaznost, nediplomatsko vedenje in absolutistično držo. Da bi se ti slabi odnosi med zaposlenimi izboljšali, so se v UKC leta 2012 sporazumno dogovorili, da bodo notranje spore skušali urediti z mediacijo in pogovori. Nekako jih moraš urediti, in to je recimo dober poskus – z mediacijo. Stroški mediacije so stali 30 tisoč evrov, a je gospod Podnar mediacijo po dveh letih zapustil, ker je prišel do spoznanja, da je mediacija mirno reševanje sporov in da na koncu ne bo tako, kot je zahteval on. Če komunikacija med zdravniki ne poteka, jo politika ali Milojka Kolar Celarc pač težko vzpostavi. Tam mora delati tim na prijateljski osnovi. Tudi kolega Tonin je govoril, da se slabi odnosi v ekipi čutijo in da jih čutijo tudi starši. Ampak kako lahko politika reši te slabe odnose? Jih bomo

danes mi tukaj, na tej plenarni seji? Politika lahko zagotovi denar, lahko spremeni zakonodajo. Lahko vpliva na slabe odnose med zaposlenimi? Tudi kolega Tonin je izpostavil veliko vprašanj, na katere nima odgovorov. Ima jih vodstvo UKC, nimamo jih vsi poslanci, mnoge odgovore smo slišali na seji odbora, mnoge smo slišali tudi ob obisku UKC v ponedeljek. Vas, kolega Tonin, tam ni bilo. Danes tukaj razpravljamo o odpovedi dveh, kot da je konec sveta. Po vseh teh letih bi morda kakšen rekel, da se ni moglo zgoditi nič boljšega, da so se ključne težave odstranile kar same. Medtem ko SDS sklicuje izredne seje, smo nekateri člani SMC in Odbora za zdravstvo odšli na UKC, seveda brez kamer, in se na lastne oči prepričali, kako je tam. Jaz sem včeraj tam bila in zato lahko danes mirno rečem, da so otroci v varnih rokah, da tam delo teče dobro in mirno.

Jaz sem videla fantka včeraj, ki je bil operiran v petek. Kdo ga je operiral, če ni nobenega, ki lahko operira? Fantek se je včeraj igral na svoji postelji, v petek je bil operiran, ob njem so bili starši in jaz sem z njimi govorila. Bili so zadovoljni, kolikor so pač starši v takšni situaciji lahko zadovoljni. Jaz mislim, da stroka težave zdaj rešuje, da jih izjemno dober generalni direktor UKC skupaj z ekipo rešuje, in jaz verjamem, da jim bo uspelo, če jim bomo pustili. Tam delajo izjemni ljudje in izjemne medicinske sestre. In nihče ni ogrožen. Nihče ne čaka na operacijo. Če kakšen otrok danes tam čaka, ne čaka zato, ker ga ne bi imel kdo operirati, ampak zato, ker morajo kakšno otrokovo stanje stabilizirati, preden se tega otroka operira, in pa zato, ker mora kakšen dojenček pridobiti na teži, preden se ga operira.

Edini nemir v življenje vnašamo politiki in mediji. Ob vsem tem, kar jim visi nad glavo, jaz smilim, da ne potrebujejo dodatnih zunanjih pritiskov. In ja, danes me je sram in mi je nerodno, ker vem, da danes ležijo malčki po operaciji ali pred njo ob svojih posteljah, ob njih so starši in predano osebje. Mi pa nabiramo tukaj politične točke. Sram me je, ko poslušam kolegico Godec, ki po štirih letih še vedno nima pojma o nekaterih temeljnih zakonskih dejstvih in postopkih, ker ne ve, da je vsak zaposlen dolžen do izteka odpovednega roka izvajati vse delovne naloge, ki mu jih naloži delodajalec. Tako ni nobene potrebe, da bi vlada klečeplazila pred temi zdravniki in jih, kot ste zapisali v svojih priporočilih, prosila naj delajo, kajti to je njihova delovna, zakonska in etična obveza. Na etiko se tako ali tako stalno sklicujejo, sedaj pa naj jo še spoštujejo.

Za vse je dobro poskrbljeno in jaz verjamem, da bo tudi v bodoče, če se bomo vsi trudili in imeli enak cilj. Prevoz življenjsko ogroženih pacientov je v Sloveniji dobro organiziral in falcon, po mojih informacijah ni bil nikoli problem. Problem pa je bil kvečjemu poskus sklenitve škodljive pogodbe o privatnih helikopterskih prevozih s podjetjem Flycom v navezavi z AMZS Slovenije, ki ga je hotel skleniti

gospod Bručan, minister v Janševi vladi. Jaz mislim, da je vse pod nadzorom in da ni nobene potrebe, da se dela cirkus in da se ustvarja neko izredno stanje samo zato, da se potem pojavi SDS kot nekakšen vitez, ki rešuje nemogoče razmere. Odpovedi v Sloveniji se dogajajo vsak dan, pa se zato ne sklicujejo plenarne seje.

Ko sem se danes vozila v Ljubljano, sem malo opazovala plakate SDS in njihovih kandidatov, ki strašijo in ustvarjajo paniko, recimo v zvezi z migranti, čeprav jih ljudje nikjer ne srečamo, nikjer ne vidimo, še manj je kdo izmed nas Slovencev izgubil zaradi njih službo ali denar. Na prvo mesto postavljate varnost. Jaz se strinjam, pomembna je, vse ostalo izgubi smisel, če nismo varni. Ampak dejstvo je, da sovraštvo rodi sovraštvo in nasilje rodi nasilje. Če smo danes varna država, se bojim, da bo nevarna v primeru, da bo politiko vodila SDS. Jaz verjamem, da se mora sedaj politika umakniti in pustiti stroki in vodstvu UKC, da opravijo svoje delo, razen če nočemo, da ga, da bodo problemi stalnica.

Pa naj zaključim z besedami cenjene direktorice UKC Ljubljana prof. dr. Brigite Drnovšek Olup, ki je takrat rekla: »Kadar gre za otroško življenje, je treba to našo lokalno zaplankarstvo pozabiti in delati v korist otroka.« Jaz si kot mama enostavno ne morem predstavljati, da bi danes zlorabljala stisko otrok in njihovih staršev za dosego svojih političnih ciljev. Nekateri to pač počnejo brez težav in brez slabe vesti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Postopkovno, gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, jaz vas prosim, da nehate gledati na mobilni telefon in poslušate razprave ter vse tiste, ne glede na to, na kateri strani so levi, desni, sredinski, če gredo izven teme, prekinite in poveste, da je danes tema reševanje programa otroške srčne kardiokirurgije v Sloveniji in ne predvolilni pamfleti, ne glede na to, na kateri strani, še enkrat poudarjam, ker to, kar smo zdaj poslušali, je šlo mimo vsega, niti ene strokovne stvari, ampak obračunavanje s poslanci, z zdravniki, z vsem kar je prišlo sproti. Lepo prosim, še enkrat, ne glede na to, na kateri strani, če gre za politično obračunavanje s komerkoli, pamfleti takšnimi in drugačnimi, in da poslušamo, da nekdo mora tukaj danes sedeti. Nikomur ni treba danes tukaj sedeti in lahko tudi poslancem to poveste. Nihče jih ne sili tukaj sedeti in da morajo razpravljati. Jim ni treba. Prosim, da vse nadaljnje razprave, ki gredo mimo današnje teme, takoj prekinete, ne glede na to, ali je to Nova Slovenija, SDS, SMC, DeSUS kdorkoli. To danes ni tema.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospa Jelka Godec, jaz vas prosim, da sedite tukaj in da tovrstne stvari prav vašim kolegom svetujete, preden se lotevajo njihovih razprav. Če moram

biti objektiven, sejo vodim jaz, in vašega predloga ne bom upošteval. Gospa Erika Dekleva je več kot korektno opravila svoje delo, če vas je pa v njeni vsebini kaj mučilo, to je pa vaš problem.

Gospod Branko Grims, imate postopkovno, izvolite, potem pa gospod Marijan Pojbič.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Jaz bom pa nasprotno predlagal, ker je sama priznala tudi lastno osebno krivdo za sedanje stanje, da gospo Eriko Dekleva pohvalite, ker je javno povedala, da jo je sram. Ker jo je upravičeno sram in strahotno bi jo moralo biti sram, kajti dvakrat v tem mandatu je bila predlagana interpelacija zoper ministrico, ki je po zakonu odgovorna za stanje, o katerem danes razpravljamo. Vi kot poslanke in poslanci koalicije pa ste odločali o proračunu in s tem tudi o delitvi denarja. Obakrat in tudi pri delitvi proračuna je gospa Erika Dekleva ministrico podprla. S tem je svoj del krivde za to stanje prevzela tudi nase osebno in jo je upravičeno lahko sram in še bolj bi jo moralo biti sram. Sram naj jo bo!

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Če bi mag. Branko Grims poslušal, bi razumel, da jo je bilo sram zaradi interpelacij in takšnih izpadov določenih poslancev, ki jih danes tukaj ne želim imenovati. Gospa Erika Dekleva je bila v svojem izjavljanju korektna in je izrazila svoj sram zaradi tovrstnih izpadov kolegov poslancev.

Postopkovno, mag. Branko Grims, izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Gospod predsednik, če želite, potem tudi za vas velja točno isto, tudi vi ste podpirali gospo ministrico, kot se dobro spomnite, in tudi vi prevzemate svoj del krivde.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Z gospo Eriko Dekleva se strinjam, ko rečem, da nas je lahko sram zaradi izvajanja določenih poslancev.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): To je nesporno dejstvo, gospod predsednik, in vodite korektno in do vseh enako, ne pristransko, kot to počnete ta hip.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Mag. Branko Grims, v naslednjih dveh sekundah vam bom izklopil mikrofona.

Gospod Marijan Pojbič, imate repliko.

MARIJAN POJBIČ: (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik.

Jaz očitno resnično moram povedati, da zgleda večino moje razprave gospa Dekleva ni razumela, ampak nič narobe. Ko je rekla, da jo je vsakič sram, ko jaz odprem usta, je prav, da slovenska javnost to ve, da sem že štiri mandate

poslanec Državnega zbora, gospa Dekleva je prvi mandat in jaz sem prepričan, da tudi zadnji. In se bo videlo, kdo bo izvoljen v naslednjem sklicu. O tem, kdo kje odpira usta, odločajo volivke in volivci na volitvah, ne pa nek posameznik, ki svojo razpravo pelje na tak način, da žali mene osebno, ker to pa je žalitev. Spoštovani gospod predsednik, veste da je to žalitev, da nekdo reče, da ga je sram v tem parlamentu vsakič, ko jaz odprem usta. To je enako, kot bi jaz rekel, da je mene sram, ko vsakič vi, gospod podpredsednik, odprete usta. Če to ni žalitev, potem ne vem, kaj pravzaprav v tem državnem zboru je žalitev. Druga stvar, spoštovani podpredsednik, to pa so objektivne okoliščine, na katere bi vi morali odreagirati. Se verjetno strinjate z menoj.

Druga stvar, gospa Dekleva je v svoji razpravi veliko časa porabila, da je govorila, kako v Slovenski demokratični stranki strašimo ljudi. Pri svetem bogu, glejte, resnično tega ne razumem. Tega ne razumejo moji prijatelji, moji sovaščani, širši krog ljudi, s katerimi se srečujem. Niti enega doslej nisem slišal, da bi rekel, da v Slovenski demokratični stranki strašimo ljudi, ko povemo zelo jasno, da nam gre za Slovenijo in za slovensko ljudstvo, da ima slovensko ljudstvo v Sloveniji prednostno pozicijo. Če je to strašenje ljudi, potem res ne vem, kakšni ljudje sedijo v Državnem zboru, da to razumejo na tak način. Potem je povedala, da to, kar mi razpravljamo v Slovenski demokratični stranki, je daleč od tistega, kar o tem misli stroka. Pa vam bom samo tri citate, ki so bili 21. maja zapisani in objavljeni. Zdenka Čebašek Travnik, predsednica Zdravniške zbornice Slovenija je opozorila, citiram, »po odhodu domačih zdravnikov zdravljenje otrok s prirojenimi srčnimi napakami ne bo več varno«. Predsednica Zdravniške zbornice Slovenije je to povedala 21. maja, 22.09. Hkrati je povedala: »Bolje bi bilo, da bi otroke pošiljali v tujino, kot da občasno prihajajo v UKC tuji kirurgi ...«

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospod Pojbič, tri minute, samo da vas opozorim.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Ja, še imam časa eno minuto.

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Ne, nimate več. Ste že 11 sekund čez tri minute.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Spoštovani gospod predsednik, lepo prosim, da dovolite dva stavka prebrati ...

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Vem, ampak vi govorite, da ste štiri mandate bili izvoljeni. Tri minute bi si pa si že lahko zapomnili po štirih mandatih, da imate repliko.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): No, ja ...

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Končal se je vaš čas. Tri minute.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Spoštovani gospod podpredsednik, torej ne bom tega več bral.

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Lahko se oglasite še kasneje.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Poglejte, ne bom več bral tega, vam pa povem, sedaj pa je prišel trenutek, ko mora biti vas sram, kako peljete to razpravo. Resnično vas je lahko sram.

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Hvala lepa, bom razmislil o tem.

Nadaljujemo. Gospod Jožef Horvat, ima besedo. Pripravi naj se gospod Jani Möderndorfer in mag. Branko Grims.

Gospod Horvat, izvolite, imate besedo.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod podpredsednik. Spoštovane predstavnice ministrstva za zdravje, drage kolegice in kolegi!

Jaz pač nisem specialist za otroško srčno kirurgijo, zato ne bom presojal kakšno je morebitno post operativno stanje malčka, ki je bil pred morda nekaj dnevi, kot je rekla kolegica Erika, operiran in sama rekla, da je stanje v redu. Zato se raje osredotočam na strokovna gradiva, in to je tudi osnova za mojo razpravo. Kdo pa smo mi poslanci? Mi nismo specialisti za otroško srčno kirurgijo, ampak naša naloga je, da opozarjamo na anomalije, da opozarjamo na probleme, ki konkretno v zdravstvu so. Ne bom zlorabljal, gospod podpredsednik, vsebine današnje seje, ampak samo en stavek, če dovolite. Včeraj ob devetih sem se v Murski Soboti sestal s predstavniki društva Pomurski zidančki. To so starši otrok z avtizmom. To je neverjetno, gospe in gospodje, kaj sem slišal, kako ne deluje zdravstveni sistem na tem področju. Mene je bilo pred temi starši sram. Obljubil sem sicer poslansko vprašanje, ampak danes že dobil zagotovilo, da ministrica ima 30-dnevni rok za odgovor po poslovniku in da seveda tega odgovora ne bo.

Jaz sem pregledal teh 140 strani Poročila o presoji za obdobje 2007–2014 za dejavnost otroške srčne kirurgije v UKC Ljubljana, ki je bilo objavljeno julija 2015, se pravi, kmalu bo tri leta. Ta strokovna mednarodna komisija, ki ji je predsedoval prof. dr. Igor Gregorič, je uvodoma zapisala: »Cilj strokovne presoje služb otroške srčne kirurgije v UKC Ljubljana je analizirati in opredeliti morebitne pomanjkljivosti v dejavnosti otroške srčne kirurgije v obdobju med leti 2007 in 2014 in se pri tem osredotočiti še zlasti na kakovost oskrbe in rezultate kirurških posegov v letu 2012. Iz ugotovitev presoje so razvidne kadrovske pomanjkljivosti in pomanjkljivosti v poklicni kulturi, ki so odgovorne za slabšanje storitev otroške srčne kirurgije v UKC Ljubljana,

kot tudi priporočila za kratko- in dolgoročne popravljalne ukrepe.« Ali smo zdaj poslanci tukaj, da nadziramo, ali je Ministrstvo za zdravje realiziralo zaključke te presoje ali jih ni? Razumevanje mojega poslanstva je, da smo odgovorni in da na to opozarjamo. Mi nismo strokovni, da bi tu predstavljali strokovne rešitve, smo pa na nek način nadzorni organ Vlade. In samo za zaključek: »Kljub temu, da ni zmožna,« namreč ta strokovna komisija, »podati dokončnih ugotovitev, je komisija ugotovila naslednje: prvič, majhno število kirurških posegov na leto v dejavnosti otroške srčne kirurgije v Ljubljani, drugič, pomanjkanje zanesljivega vnosa podatkov v ustrezen register, in tretjič, pomembna odstopanja od mednarodno objavljenih smernic in standardov oskrbe v otroški srčni kirurgiji z vprašljivimi rezultati kirurških posegov.« Zdaj sprašujem petnajstič, ali je moja dolžnost, da na to opozarjam. Po mojem razumevanju da, čeprav mi bo kakšen naslednji razpravljavec iz uspešne koalicije gotovo marsikaj zabrusil. »Zato je komisija sklenila, da je bila varnost otroških srčnih bolnikov v dejavnosti otroške srčne kirurgije v Sloveniji v obdobju med leti 2007 in 2014 resno ogrožena.« Ja, to je tisto obdobje, ko še ni bilo te vlade, seveda. Potem je prišla ta vlada in po mojem razmišljanju bi morala nekaj ukreniti, da bi se te ugotovitve odpravile, ker so negativne ugotovitve. In zdaj je problem, ker smo sklicali to sejo, in nas obtožujete, da je to predvolilno. Glejte, v šestem razredu vsak otrok ve, da je vsak dan predvolilni, razen volilnega dne – vsak dan je volilni, razen predvolilnega dne. In še, glejte, Zdravniška zbornica ni prostovoljno tajno društvo, ki zbira žebličke, Tajno društvo PGC. Zdravniška zbornica je svoje povedala in opozorila – nimam zdaj toliko časa, da bi našteval, na kaj vse je opozorila – je pa zaskrbljena tudi zaradi delovanja Pediatrične klinike v celoti. Moja naloga je, da ministrico za zdravje na to opozorim in zahtevam od nje odgovore. Ampak ministrica za zdravje pa – nič. Dr. Miroslav Cerar, premier v odhajanju pa – nič.

Upam, da bo danes kdo še enkrat prebral priporočila, ki smo jih predlagali, pa jih nihče še ni prebral, in ne vem, zakaj ste v koaliciji, pa še morda s kakšnimi pomagači, imeli pripombe na ta priporočila. Ker so samo dobra. Ampak najbrž ste gledali, kdo priporoča, kdo predlaga ta priporočila, pa ste rekli, »eh, bomo strumno to zadevo zavrnili, ker nas pač ne brigajo problemi na področju otroške srčne kirurgije«.

In še za zaključek. Jaz se podpišem, mi je žal, da ni tu spoštovane kolegice dr. Simone Kustec Lipicer, ker se podpišem pod njeno izjavo, ki jo je povedala 18. oktobra 2016. Dejala je, citiram: »Zdravstvena politika, pod katero se podpiše Stranka modernega centra, je zelo preprosta in zelo jasna. Zdravi državljani ste naša odgovornost.« Ponavljam: »Zdravi državljani ste naša odgovornost, ste javni interes, ki ga v enaki meri za vse lahko omogoča

in nudi samo kakovostno, učinkovito in moderno javno zdravstvo.« Mogoče okrog javnega zdravstva, okrog razumevanja javnega zdravstva imava pač različne poglede, ampak ti zdravi državljani, ki so naša odgovornost, 233 tisoč jih danes čaka v čakalnicah, 174 tisoč 588 v začetku tega leta pod dopustno dobo, rečem okej, in 58 tisoč 887 nad dopustno dobo, se pravi skoraj 60 tisoč. Če to seštejem, je to 233 tisoč 500, se pravi skoraj toliko, kot je prebivalcev v Ljubljani, ki jih je štela 1. julija lani 288 tisoč. Če bo treba, bomo pred volitvami še odreagirali na te anomalije, ki se dogajajo, ker Ministrstvo za zdravje, ker ta vlada ni naredila tega, kar bi morala. Tukaj ni kritika medicinskih sester, ki so odlične, požrtvovalne, tukaj ni kritika zdravnikov, sistem ni dober, gospe in gospodje. In to bomo popravili.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Besedo ima gospod Jani Möderndorfer. Pripravita naj se mag. Branko Grims in gospa Irena Grošelj Košnik.

Izvolite, imate besedo, gospod Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Hvala lepa, podpredsednik.

Ja, bom kar takoj na začetku odgovoril, pa ne zabrusil, kot reče kolega Jože Horvat, prav lepo mu bom povedal. V svoji znani maniri zlorabi in obrne stavek tako, da se lepo sliši, in lepo prijazno reče: »Gospa Erika Dekleva verjetno ni prav strokovnjak za področje srčne kirurgije, pa vendar jaz osebno ne bom dajal ocene.« In hoče pač povedati, da je ona nekompetentna. Vi ste jo dobro slišali, kaj je pravzaprav povedala: »Včeraj sem si ogledala in šli smo skupaj tudi na intenzivni oddelek.« Ni ona bila tista, ki je ugotovila, niti ne daje teh ugotovitev, ampak so jo strokovnjaki, ki so se s tem ukvarjali, seznanili s tem: »Poglejte otroka, da čisto normalno in dobro izgleda.« To je bil njen namen, ampak vi ste to vedeli ves čas, kolega Jože, ampak taki poskusi in takšen način diskusije pravzaprav sploh ne koristi nikomur v tem Državnem zboru. Jaz sem opozoril že na Odboru za zdravstvo, da se bo to dogajalo danes. Hudo je, ko predlagatelji označujejo, kdo vse je naredil karkoli kaj narobe na področju zdravstva, etiketirajo od ministra, posamezne koalicijske poslance, ene in druge. Ko pa se začutijo in zaslišijo same sebe, je pa to napad ali, še bolje rečeno, skačemo ven iz škatle tistega, kar je bilo opredeljeno, da se danes pogovarjamo. Dragi moji, meni je prav žal, ampak večina Slovencev in Slovenk to, kar vi danes odpirate kot problem, se niti ne zaveda, da gre za bistveno večji problem, kot ga nekateri hočejo prikazati. Niti ne loči, kaj je to kirurgija, kaj je to kardiologija, kaj je to intenzivna terapija, mečete vse skup v isti koš. Zadeva se ni začela na tistem delu, kjer danes imamo aktualni problem, to je na kardiologiji. Začela se je na tistem delu, kjer v resnici obravnavamo prirojene

srčne napake, in pa s samo kirurgijo. Obravnavala in vlekla se je skozi ena in ista leta. Ves čas govorimo samo o tem, kdo je odgovoren, kdo bi moral narediti, v resnici pa ne povemo, kje se je pravzaprav zgodil srž problema. Jaz sem sicer na odboru zelo jasno povedal, da ni problem in ne gre za otroke, tako kot nekateri zelo radi ponavljate, ampak gre za denar. Za denar gre, in to za denar, ki nekaterim posameznikom v resnici zelo diši in bi ga radi imeli. Bom na koncu tudi opredelil, kaj je tisti glavni problem, s katerim bi se pa moral Državni zbor ukvarjati in se bo moral tudi v naslednjem mandatu, če bo do tega prišlo. Bom tudi potem povedal, na kaj konkretno mislim. Moram pa reči, da so imena, tista, ki se pojavljajo skozi zgodovino, pravzaprav več ali manj jasna. Pravzaprav nastane problem, če se s temi posamezniki ne ukvarjamo. To je približno tako kot v športni ekipi: imamo timsko sodelovanje, ker v danem primeru seveda mora iti za timsko sodelovanje, imamo enega športnika, ki je recimo zelo dober, potem imamo še ostale, ki so tudi dobri, vendar on izstopa in je špica, zvezda v tej ekipi. Ima pa en majhen problem – je špilferderber znotraj ekipe. Potem pa se mora trener odločiti, ali bo trpela celotna njegova ekipa in bo šlo vse slabo in bodo slabi rezultati, ali bo moral tistega najboljšega, čeprav je dober, za ceno tega, da ne bo mogel koristiti njegovih znanj in sposobnosti, preprosto izločiti, zato da bo lahko ekipa dobro delala. In potem pridemo, če to prenesem na konkreten problem, na ime, ki se pojavlja ves čas v zgodovini problemov, ki se nahajajo na tem področju, in ga nihče noče omeniti. Tu pa tam se sicer malce omeni, ampak v resnici je prav in čas, da povemo naglas. Gre za gospoda dr. Podnarja, ki ga tam na oni strani zelo dobro poznajo in so v marsikateri stvari z njim tudi usklajeni. Zanimivo je tudi to, da se nikoli ne pojavi v zgodbi kot neposredni problem, čeprav celo mednarodna komisija zagotavlja en zelo zanimiv primer, in to zelo jasno pove in pove z naslednjim primerom. Zdravnik A preceni svoje sposobnosti oziroma na nek način da napačno presojo, kar se zgodi skoraj vsakemu v svoji karieri, za nekatere vemo, za nekatere ne bomo nikoli izvedeli, je pa večina zdravnikov takih, da niso ravno najbolj veseli, da se jim to zgodi, si pa to zapomnijo in vedo, da tega ne smejo nikoli več ponoviti. Komisija ugotovi, da je ta zdravnik A to naredil. Zdravnika B in C sta pa tista, ki sta to vedela, vendar zaradi slabe komunikacije preprosto zdravnika A o tem nista niti opozorila, da ne bi prišlo do tistega, česar si v resnici ne želimo, to je do smrtnega slučaja. Seveda je kriv zdravnik A. Vendar zdravnikoma B in C se nič ne zgodi. Nič se jima ne zgodi. Zgodi se na koncu hvalospev danes v časopisu, veliki intervju dr. Vesela, ki je eden od B in C zdravnikov, kjer razlaga na veliko in široko, zaradi česa je v bistvu dal odpoved. In imamo cunami tega dr. Podnarja, ki pravzaprav ruši in dela neverjetne stvari, vendar njemu se nikoli nič ne zgodi. Gospa Godec je danes omenila in

provocirala eno od poslank, da naj že za božjo voljo pove, ali gre mogoče celo za to, da bo eden od zdravnikov, ki je dal odpoved, mogoče delal dražje v tem novem centru. Ja, to ona izpostavi kot problem. Jaz vam povem, kje je nacionalni problem, ki ga vsi pridno zlorabljam ali pa zlorabljate, bolje rečeno, ki ga omeni gospod Šabeder na Odboru za zdravje. On zelo jasno pove naslednji stavek: »Mi imamo problem, ki ga bomo morali v resnici rešiti. To pa je monopol zdravnikov, ki so ga spravili do točke, da lahko na neki točki celo izsiljujejo.« Jaz si upam trditi, da bi nekateri zdravniki, ki so dali odpoved, dobro, saj so samo trije, bi z veseljem – ali mislite, da se jim da v tujino pri teh letih? A dajte, no, ga lomit! A, dajte no! Kar tekel bo v tujino, pa kar delal bo v tujini, pa to z veseljem! Ne, on bi rad ostal tukaj, on bi v bistvu še vedno rad delal tukaj naprej, samo on bi rad prišel s podjemno pogodbo za iste storitve z višjim plačilom. To, kar so v bistvu ves čas želeli, je, pridobiti to, kar so dobivali tuji zdravniki, ko so prihajali v klinični center. In takšen način izsiljevanja, če se bo zgodil, je resen problem, in to je nacionalni problem, o katerem pa moramo v Državnem zboru spregovoriti. In tega se jaz bojim. Boste rekli, da tega še nimamo? Pojdite pogledat na ortopedijo, imamo že en tak primer tovrstne pogodbe. Naj se zgodi, da se jutri zmeni pet, šest urologov v kliničnem centru, da odpoved in se pojavijo čez tri tedne, ko bo že vmes vse vršalo, ko se bo zgodila izredna seja Državnega zbora, kjer bodo spet razpravljali, kdo je vse kriv zato, da je šest urologov, izmišljujem si, dam pa kot primer, dalo dpoved. Vendar ti urologi pridejo čez tri tedne v klinični center na upravo in rečejo, mi smo pripravljeni delat s podjemno pogodbo za to ceno, da rešimo problem. Ta monopol je tisti monopol, ki je nevaren za Republiko Slovenijo. To pa je nacionalni problem, ki je treba razčistiti. Ampak ta nacionalni problem ni nastal čez noč. Ta nacionalni problem je trajal vrsto let. Začelo se je praktično 15 let nazaj, ko so se specializacije začele omejevati. Pravočasno se seveda niti zdravniki niso glede na odhod, novi so prihajali z novimi specializacijami in pripravi, ker se je delala določena selekcija. Na to smo že večkrat opozorili in tudi dokazali. Ko je dobila Zdravniška zbornica praktično v roke odločanje, kdo bo delal specializacijo v državi, je praktično odločala o prestižnih stvareh, katero področje bo postalo prestižno v Republiki Sloveniji.

Druga stvar, ki se mi zdi pomembna in je treba na njo opozoriti. Jaz moram reči, da sem izredno razočaran, ko danes v Delu berem izjavo predsednica Zdravniške zbornice na to temo, da mi ne bo kdo očital, da sedaj spet letimo ven iz škatle, tistega, kar smo se dogovorili, da bomo danes razpravljali. In ona reče naslednji stavek, citiram novinarko: »Zdenka Čebašek Travnik je opozorila, da po odhodu domačih zdravnikov zdravljenje otrok s prirojenimi srčnimi napakami ne bo več varno. Meni pa, da bi se moralo vodstvo UKC ravnati

po priporočilih Gregoričeve komisije, skleniti pogodbo s tujim centrom, ne pa s posameznimi zdravniki. Pet tujih zdravnikov ne more nadomestiti 20 domačih, zato bi bilo bolje, da bi vse otroke pošiljali na zdravljenje v tujino.« Počakajte, kje sem jaz to že prebral? V enem od predlogov, ki jih v resnici beremo in ni bil sprejet na Odboru za zdravje, kjer v resnici rečejo naslednje: »Vse otroke pošiljajmo z avionom pod nujno«, s falconom, ker se to lepše sliši, »na zdravljenje v tujino, da bomo rešili ta problem.« Oprostite, jaz sem vedno bolj prepričan, mimogrede, mene prav malo briga, kdo je predsednik Zdravniške zbornice, dokler ta govori in dela samo na nivoju Zdravniške zbornice in z njihovim statutom. Tisti trenutek, ko pa je Zdravniška zbornica tudi organizacija, ki ima javna pooblastila in ki s svojimi izjavami vpliva lahko tudi na javno mnenje in prepričanje, kajti predsednik Zdravniške zbornice ni kdorkoli, in na ta način tudi straši in reče, da zdravljenje otrok ni več varno v Republiki Sloveniji, oprostite, pa tak predsednik Zdravniške zbornice bi moral resno razmisliti, ali sploh še opravlja to funkcijo. Ampak to naj uredi stanovska organizacija sama. Zdravniki naj bodo tisti, ki naj povedo, ali res s takšnimi izjavami zastopa tudi njihove interese in pa njihova stališča.

Ko sem bil včeraj v Kliničnem centru in sem se pogovarjal z zdravniki, jaz tega občutka nisem dobil, da je zdravljenje otrok nevarno v kliničnem centru. Ampak kako razložiti to staršem, ki jih je po definiciji strah za njihovega otroka, kot je rekla vodja poslanske skupine, pa tudi če gre samo za povišano temperaturo? Pa to je normalno in logično, in to ni nič slabega. Ampak starš, ki ga skrbi za otroka, potem pa mu najprej mediji potem pa še to podkrepi predsednica Zdravniške zbornice, da je zdravljenje otrok v Sloveniji nevarno, oprostite, jaz mislim, da se je nekomu zmešalo. In na to mi opozarjamo in sprašujemo, ali je res potrebno, da še mi prilivamo olje na ogenj s takšnimi potezami. Briga me, ali gre za predvolilne ali nevolilne ali kakršnekoli poteze. V tem trenutku mi govorimo o stvarnem dejstvu. 3. junija bo konec volitev. Me zanima, kdo bo še enkrat prišel sem v Državni zbor s takšnim načinom dela, kot si ga vi privoščite. Že dovolj problemov imajo sami zdravniki. V končni fazi bom tako rekel, izjava zdravnice je tudi, da 5 tujih zdravnikov ne more nadomestiti 20 domačih. Nič ne pove, katerih 20 domačih je odšlo. Jaz vem za tri. Jaz ne vem, kaj si je ona predstavljala, ampak po nekih mednarodnih standardih govorimo o 20 zdravnikih skupaj s specializanti, ki naj bi delali na intenzivni terapiji. Če je mislila na ta problem, se ta problem v bistvu rešuje in je v bistvu na svoj način tudi zadovoljiv. Ampak tisti, ki pa misli, da se to da rešiti v enem mesecu, dveh mesecih, v enem letu, v petih letih, se moti. Ne da se. S takšnim načinom dela pa se sploh ne da. Je pa res, da določene stvari je treba kontinuirano spremljati in delati zelo jasno. Jaz sem danes prepričan, in tudi po

razgovoru z marsikom na hodniku kliničnega centra, veseli so, da so ti zdravniki šli, ker so vrsto let izvajali pritiske, in verjamem, da se bo marsikateri zdravnik celo vrnil nazaj, ko prej niti ni hotel več delati. Tudi zaradi teh zdravnikov. In oprostite, ne gre za otroke, ne gre. V tem primeru ne gre za otroke. So pa otroci tista največja skrb, ki jo vsi v bistvu zagovarjamo, ne glede na politično pripadnost. Gre, oprostite, za denar. Kje je zdaj ta humanitarnost, o kateri je govorila, in sočutnost, o kateri je govorila gospa Ljudmila, ko je govorila, da ne verjame, da zdravniki nimajo sočutja. Oprostite, če meni nekdo reče, novinarka ga vpraša in on reče, »jaz sem zgrožen nad temi izjavami«, potem ga vpraša, »katere so vaše obveznosti, da bi lahko razumeli obseg vašega dela, mi jih lahko navedete« in dr. Vesel reče, »letno opraviš okoli 4 tisoč 400 ambulantnih pregledov pri bolnikih s prirojenimi srčnimi napakami, boleznimi srčnih mišic, približno 500 bolnikov zdravimo na oddelku, 5 tisoč ultrazvočnih preiskav srca, dodatnih 500 ultrazvočnih preiskav, opravljenih še na nerojenih otrocih, in našteva na stotine in tisoče otrok. Kje je zdaj ta sočutnost?! Kje je ta odgovornost?! Mi smo ves čas govorili o kirurgih, oprostite, zdaj pa ne kardiovaskularci, ampak kardiologi oziroma na tem oddelku v resnici je nastal resen problem. Govorite v svojem predlogu sklepov, da naj se nemudoma pogovorijo zdravniki, dokler ne gredo stran, da naj opravijo svoje delo. Pa to so po zakonu dolžni narediti! Kaj bomo mi zdaj sprejemali tukaj predloge priporočil! Ta ista zbornica, o kateri danes govorimo, in sem jo večkrat omenil, govori in straši ljudi, po drugi strani pa ne pove na glas, da je rekla, da sploh več ne bo opravljala nadzorov, strokovnih nadzorov. Kdo, za božjo voljo, je v slovenskem prostoru pa zadolžen za strokovne nadzore, če ne Zdravniška zbornica, in to po zakonu? Izredne in redne nadzore morajo opraviti. Oni gladko povedo, da tega ne bodo počeli. Ja, če ne bodo tega počeli, potem pa moramo resno razmisliti in spremeniti zakon in dati ta nadzor nekomu drugemu. Jaz sem že pred leti povedal, da je treba počasi razmisliti, da je treba določen nadzor prestaviti v posebno skupino, ki bo sestavljena iz zdravnikov, vendar ločena od Zdravniške zbornice, ker se vedno bolj ugotavlja, da Zdravniška zbornica sploh ne opravlja svojega dela, ampak gre za v bistvu še en dodaten sindikat pod krinko imena Zdravniške zbornice. Če je temu tako. Če ne, naj me prepričajo nasprotno. Tako kot vi govorite ene stvari, jaz razpolagam tudi z drugimi podatki. In tukaj imamo resen problem. Problem so najprej skuhalo zdravniki. Tam se je vse začelo in tam se mora tudi končati. Je pa res, da imamo problem, kot nekateri pravijo.

Dal vam bom, in bom s tem tudi zaključil, en zelo nazoren primer. Bil sem zraven takrat, ko smo obravnavali to poročilo, o katerem je govorila gospa Godec, mednarodne komisije, ki je v bistvu obravnavala takratni problem.

Gospod Gregorič je takrat jasno povedal v svojem poročilu, da je v resnici težko pričakovati, da se bodo čez noč naredile nadomestitve zdravnikov, ki jih potrebujemo na tem področju, da jih je treba izobraziti, v tem času sodelovati z različnimi centri oziroma kakršnakoli odločitev bo že padla. Potem je pa ta komisija naštel pet različnih predlogov oziroma ugotovitev, kaj so možne opcije, katere so boljše, katere so manj dobre in podobno. Ampak ironija je, da je dr. Gregorič zdaj pred enakim izzivom, ki si ga je pred leti sam sebi postavil. Zdaj je naletel na podoben problem, kot ga je imela takratna uprava, ko se je srečevala s temi problemi. Nekateri zdaj pravite, kako je pomembna mediacija. Povejte na glas, kdo je bil v skupini mediatorjev. Takratna uprava Pediatrične klinike in istočasno je bil tudi dr. Podnar. Kdaj se je končala ta razprava oziroma mediacija? Ko je dr. Podnar vprašal: »Ja, kdo bo v tem novem centru?« Hotel je vedeti, ali bo on. In zaradi tega se je zadeva končala. Oprostite, meni je prav žal, pol države se zdaj ukvarja s tem, ker sta to skuhalo dva ali trije zdravniki. Upravičeno je strah starše. Politika zlorablja, mediji pa po znanem principu tako kot vedno – slaba novica je dobra novica, dobra novica pa sploh nobena novica ni.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC:
Predstavnica predlagatelja Jelka Godec, imate besedo.

JELKA GODEC (PS SDS): Sem vedno bolj vesela, da smo sklicali to sejo, ker zdaj si pač predvolilno znižujejo odstotke v SMC.

Glejte, kolega Jani, jaz gospoda dr. Podnarja ne poznam, samo iz časopisov in tako naprej. Gospoda dr. Vesela na poznam, samo iz časopisov, nedavno nazaj me je začel slediti na Twitterju, in to je tudi vse, kolikor jaz vem o teh ljudeh. Nisem šla včeraj z vami, ker očitno ste imeli SMC interni obisk. Jaz sem v petek izrazila željo po tem, da bi šla zraven, bilo je rečeno, da bomo obveščeni o terminu obiska v Pediatrični kliniki, pa tega ni bilo. Jaz sem se strokovnim sodelavcem Odbora za zdravstvo včeraj tudi zelo lepo zahvalila za to, ker so me obvestili o terminu oglada, tudi Iva ni dobila. V redu, ste imeli privatni obisk in ste slišali eno stran. Ne vem, ali ste slišali mogoče tudi drugo stran, ker kolikor jaz vem, je tudi v zakonu tako, če se dva skregata in ločita, sta oba kriva, ni samo eden. Tako verjetno nista samo dr. Podnar in dr. Vesel kriva za to, da so šli, je verjetno na drugi strani še druga stran. Jaz ne vem, ali je vedno eden kriv. Niste pa povedali glede gospoda Uroša Maziča, če že gremo obračunavat z zdravniki. Tomaž Podnar je vodil kardiologijo od leta 1999 do leta 2012, potem se je ponovno prijavil na to delovno mesto. Najprej so ga za pol leta imenovali za vršilca dolžnosti, aprila 2012 je bil razpis ponovljen, nanj se je poleg Podnarja prijavil še kardiolog Uroš Mazič. Generalni direktor UKC je na vedejevski položaj imenoval

Maziča, čeprav ta ni izpolnjeval razpisnih pogojev, saj ni imel vodstvenih izkušenj, poleg tega so bile strokovne reference prijavljenih kandidatov povsem neprimerljive. Podnar je profesor, Mazič je zgolj magister, poleg tega naj bi bil vpleten v vrsto strokovnih nesoglasij in disciplinskih prekrškov, o katerih je bil obveščen tudi Kenda. No, gospod Kenda je bil v nekem postopku tudi v času direktorovanja Kopača in Pfeiferjeve, ugotovili so napake, želeli so, da gre. Ne, ministrica Milojka Kolar Celarc je stopila na stran Kende in ga pustila tam, kjer je bil. Toliko spet o odgovornosti. In te zadeve se nadaljujejo tudi leta 2013, ko je bil ponovno objavljen razpis. Nanj so se prijavili Podnar, Vesel in Mazič. Spet dobi Mazič, čeprav ima manjše kompetence. Torej sta verjetno dve strani. Ampak tam je zdaj tipično slovensko linčanje tistih, ki so na slabe odnose, na slabe razmere v UKC Ljubljana opozorili, te je treba linčati. Te je treba spraviti najnižje, na poden, da so vsega zdaj ti zdravniki krivi, ker so pustili uboge otroke tam brez oskrbe. To je pa poden od poslanskih razprav. Linčate zdravnike, ki opozarjajo. In enako se je dogajalo na naši preiskovalni komisiji. Treba je bilo očrniti dr. Noča in dr. Mrevljeta, ker sta opozorila na zadeve, ki smo jih potem raziskovali. Te je treba linčati. Z anonimkami, tako in drugače. Tipično slovensko. Ne da bi se pogledali v ogledalo pa rekli, tega nismo naredili, tega naredili, sistemsko nismo zagotovili. Bilo je rečeno, da mora Vlada zagotoviti denar, pravilno zakonodajo in vodstvo. Kaj od tega ste kot Vlada naredili? Ja, ste. Eno stvar. Zagotovili ste denar. 136 milijonov ste vrgli dobaviteljem z interventnim zakonom in Milojki Kolar Celarc dali vsa pooblastila, da sama nastavlja direktorje Kliničnega centra Ljubljana. Sama. Brez soglasja Vlade. Prvič v zgodovini ste to naredili. Z interventnim zakonom. Vrgli ste denar pa še njej dali vsa pooblastila, da ni treba soglasja Vlade. To ste naredili. Zakonodaje niste uspeli izvesti. Niste. Niti dve tretjini, o katerih je včeraj Cerar govoril. Daleč od dveh tretjin. Kar se tiče vodstva, zagotovili ste jih, samo štirikrat ste jih menjali na UKC, da ne govorim o drugih bolnišnicah, kaj ste delali. V Celju ste zamenjali direktorja, ki je imel pozitivno stanje, ker mu enega finančnega poročila sprejeli, ste nastavili drugo direktorico. Ta direktorica s strani SMC zdaj govori po Celju, da ona gre, ker s tem se pa ona več ne bo ukvarjala in ji je malo mar. Hodi pa po bolnišnici pa terorizira medicinske sestre, kje so, zakaj niso tam itn. S tem se ukvarja. Vedno sta za slabe odnose krivi dve strani. In vi ste danes predstavili samo eno. Jaz sem poskušala osvetliti še drugo, ampak ker ne poznam ne enega ne drugega, ne bom sodila nobenega zdravnika, lahko pa sodim ministrstvo in vodstva bolnišnic. To, kar delate pa vi, obračunavate z zdravniki, ki opozarjajo ne nepravilnosti, je pa skrajno neprimerno s strani poslancev.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Replika, gospod Jani Möderndorfer, izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Kolegica Godec, me vedno razveseli s svojimi vložki. Glede tega bo treba popraviti, ker je izgleda narobe razumela ali pa namenoma zavaja. Nobenega privatnega obiska ni bilo v kliničnem centru, in vi to dobro veste, kolegica Godec. Je pa dejstvo, da je bilo obvestilo poslano predsedniku Odbora za zdravstvo. Mene ne sprašujte, vem pa samo eno, da ko smo bili obveščeni, da smo člani vabljeni s strani kliničnega centra, smo se odzvali. Čakali smo dovolj dolgo, ponedeljek je bil zadnji dan, danes imam sejo – ali naj se po vaše drugi teden oglasim v kliničnem centru ali kako? Mi smo se včeraj, ker je bil zadnji dan, ker sem hotel pred to razpravo videti, kakšno je dejansko stanje. Načeloma pa zasebno obiščem klinični center samo takrat, kadar jaz potrebujem zdravljenje ali če koga obiščem. Jaz včeraj nisem nobenega pacienta obiskal, jaz sem bil tam službeno. Tako da, kolegica Godec, kakšnega drugega kolega si boste morala najti za te svoje lastne obračune, midva pa že veva, koliko je ura.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Besedo ima predstavnica predlagatelja Iva Dimic. Izvolite, imate besedo.

IVA DIMIC (PS NSi): Ja, je bilo zanimivo to poslušati, res, kolega Möderndorfer. Verjamem, da vi ste strokovnjak verjetno na tem področju, zdravstvenem, vsaj šest let vas poslušam, kako vi vse veste. Jaz moram reči, da sem pričakovala, da boste vi v teh šestih letih vendarle naredili red. Zakaj? Zato ker ste eden izmed boljših poslancev, tako prej v Pozitivni Sloveniji kot tudi zdaj v SMC, in zadeve poznate, kako zadeve funkcionirajo. Mogoče ste bil tudi v kakšnem svetu zavoda še prej in veste za kaj gre. Ampak poslušajte, ljudje čakamo na popravek oziroma na izboljšanje stanja šest let. 2013 smo se mi prvič tukaj srečali, ko je z dr. Mishaljem bila prekinjena pogodba. In so se potem iskale in iskale rešitve. Vemo, kdo so bili ministri takrat. Še ministra za zdravje je bilo težko dobiti. Ena ministrica je odstopila po nekaj dneh. Se mi zdi, da biti v najmočnejši stranki in nič narediti na področju otroške srčne kardiologije in še na ostalih področjih, se mi zdi skrajno neodgovorno. Res. Zame osebno je to skrajne odgovorno. Jaz sem že leta 2012 takratnemu ministru, bil je gospod Gantar, postavila vprašanje, kdaj se bo poenotila informacijska hrbtenica v UKC. Leta 2012. Ali se je poenotila? Mi bodo povedali, če se je poenotila. Ampak, kolikor jaz vem, se zadeve še niso poenotile, vsaj kar se tiče pediatrije. Ne rečem za druge oddelke, ker sem se sama prepričala, kako je zadeva poenotena. Ampak na področju pediatrije pa lahko povem, še v jesenskem času zadeve niso poenotene. 6 let, različni sistemi. Moraš hoditi z izvidom od

zdravnika do zdravnika, ko prideš z otrokom na pediatrijo. Želim si, da bi bilo tako poenoteno in da bi bilo zdravje toliko napredovalo v teh šestih letih, da bi tudi pediatrija dobila enoten sistem, enotno hrbtenico, da ko prideš ti z otrokom, vidi vse izvide in prebere, kakšno je stanje. Ne pa, da prideš z enim fasciklom izvidov in potem niti ne veš, katerega boš zdravniku kot starš pokazal. 6 let, od leta 2012. Zato je toliko bolj zaskrbljujoče in seveda, da politika zlorablja, je bilo rečeno. Ne vem, kako je bilo mišljeno, katera politika zlorablja, ali tista, ki vodi, ali tista, ki opozarja na napake. Katera bolj zlorablja zdravstveni sistem v Sloveniji? Jaz sem prepričana, da ga zlorablja tista, ki vodi politiko zdravstva v Sloveniji. Se mi zdi, da je treba tukaj poudariti predvsem tisto, na kar v Sloveniji ves čas opozarjamo, da ni kriv ne tisti, ki opozori, ali tisti, ki naredi greh, ampak tisti, ki opozarja na greh. V Sloveniji je tako. Ni kriv tisti, ki krade, ampak tisti, ki je rekel, oni je ukradel. Treba je najprej ugotoviti, kdo je tisti, ki je dal lažno izjavo. To smo imeli tudi na preiskovalni za žilne opornice. Ni bila pomembna vsebina kazenske obtožbe, ampak kaj je rekel na zaslišanju priče. Ne moremo iti še v poizvedovanje, ker še nismo ugotovili, kdo je anonimno prijavil. S tem so se ukvarjali pri preiskavi žilnic opornic. Kdo je podal anonimko. In to je trajalo skoraj 3 mesece. In niso ugotovili. Ko je bilo vprašanje – pa ste šli pregledat vse bančne račune? Ja, ne, nismo še, ker ugotavljamo, kdo je to anonimko prijavil. A veste, to se dogaja v našem slovenskem zdravstvenem sistemu. Pa vendarle po šestih letih, žal mi je, vedelo se je, da bo kolapsiral sistem, vedelo. Lahko rečem, da v Novi Sloveniji smo na to opozarjali. In mi je žal, hudo mi je, da se je to zgodilo ravno na otroški srčni kirurgiji, čeprav je kazalo vse znake. Kaj je naslednji kolaps? Si želim, da ga ne bi bilo, da bi bili vsi toliko trezni, da bi zmogli pogledati pa ugotoviti, zakaj se zadeve zatikajo. Pa smo imeli vmes Radana, pa se prav tako ni nič zgodilo. Pa afera kalij in tako naprej. In smo se ves čas ukvarjali s takimi drobnimi zadevami, ne pa reševali tisto, kar je najbolj pomembno. Zakaj je prišlo do tega? Zato ker ima nekdo mogoče prevelik ego. Zadnjič je direktor UKC povedal: »Problem so monopolizirani zdravniki.« Seveda. Zakaj? Ker so monopolizirani in imajo monopolizirano zadevo vse do nabave. Tega je pa veliko v UKC. Kdo bo to rešil? A to čaka naslednjega ministra? Jaz mislim, da to čaka celo državo, ker če ne, bomo postopoma bili priča, kako nam razpada zdravstveni sistem, za katerega še zmeraj želim in vem, da je javen, in naj tak tudi ostane.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Besedo ima mag. Branko Grims. Pripravita naj se gospa Irena Grošelj Košnik in gospod Jernej Vrtovec. Izvolite, imate besedo.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Vsem še enkrat prav lep pozdrav.

Za malo dobre volje za začetek naj najprej rečem, da zelo dobro razumem vladajočo koalicijo, da imam veliko razumevanje za vaše ravnanje danes in za vaše besede, kajti slaba vest je huda reč, kot pravi star pregovor slovenski. V tem primeru je očitno zaradi stanja v slovenskem zdravstvu slaba vest izjemno huda vladajoči koaliciji. In prav je tako. Da je pa res prava panika v vladajoči koaliciji, je pokazal tudi predsedujoči s svojim vodenjem, ko prej ni opozoril kolegice, ki je grobo žalila, da ne rečem še ene hujše besede, medtem ko je potem poskušal vse drugo omejevati. Tako da najmanj, kar pričakujem, je to, da če je bilo dovoljeno gospe nalagat vse mogoče, da bom jaz tudi imel priložnost, da na vse to odgovorim, kajti besede, če bi predsedujoči korektno vodil, te kolegice iz vrst SMC, je bila iz vladajoče koalicije, so bile ne samo neprimerne in žaljive, ampak so bile tudi očitno protiustavne. Kajti Državni zbor, gospe in gospodje, po štirih letih bi to morali vsi vedeti, zlasti tisti, ki seje vodite, ima dve funkciji, ena je zakonodajna, lahko tudi ustavodajna, kadar doseže dvotretjinsko večino, druga pa je kontrolna funkcija, to se pravi, da ugotavlja politično odgovornost, da ugotavlja in opozarja na napake, ki jih opazi, in da v tem okviru daje potem tudi svoja stališča, jih oblikuje, daje priporočila vladi in tako naprej. To je ustavna norma in kdor proti temu govori, govori očitno protiustavno – ali zaradi neznanja ali pa zaradi manipulativnosti. V vsakem primeru je to slabo. Če gremo najprej na vprašanje odgovornosti, pa potem malo kasneje o vzrokih za sedanje stanje. Glejte, po Zakonu o vladi vsak minister odgovarja za stanje na celotnem področju svojega resorja. To je objektivna odgovornost. Individualna odgovornost pa je, kadar ima ta minister sam pravico nekoga nekam postaviti in se tam nekaj zatakne, kajti to pa je potem njegova osebna odgovornost. V danem primeru, ko govorimo o stanju v največji zdravstveni instituciji v Sloveniji, ima ministrica sama po vašem interventnem zakonu pravico postaviti tja vodilno osebo, generalnega direktorja. Se pravi, gre ne samo za njeno objektivno odgovornost, ampak tudi za subjektivno odgovornost za sedanje stanje, ki pa je tudi že deljena, kajti proti tej ministrici sta bili dani kar dve interpelaciji v enem samem mandatu zaradi katastrofalno slabega stanja v zdravstvu. Ne samo na tem kirurškem oddelku, ki skrbi za najbolj občutljive, za najmlajše, za tiste, ki se pač rodijo s prirojeno napako na srčku, ampak v celotnem zdravstvu so stvari katastrofalne, gospe in gospodje. Zdravniki si danes ne upajo več napisati nujne napotnice, ker se bojijo kontrol, tudi če vedo, da je to v škodo bolnika. Čakalne vrste so se podaljšale za dvakrat, tudi za trikrat. To pa je realno stanje. In kdo je za to odgovoren? Za to je spet odgovorna ministrica, ki je dolžna poskrbeti za sistem tako, da ta sistem deluje. Če je potrebno spremeniti zakon, mora pač predlagati ustrezne spremembe zakonodaj, pa tega ni storila, vsaj ne v zadostni meri. In če tudi

tega ni sposobna, mora biti sposobna zagotoviti vsaj zadosti denarja znotraj vlade, da se pač denar porablja racionalno tam, kjer je to nujno potrebno za ohranitev zdravja, življenja, če hočete, zdravstvene varnosti ljudi. Ampak ta ministrica nič od tega ni uspešno opravila. Kaos se je samo stopnjeval. Dvakrat je bil proti njej dan predlog za njeno razrešitev, interpelacija. Dvakrat, gospe in gospodje iz vladajoče koalicije, ste jo s svojimi glasovi zaščitili in ste s tem tudi nase prevzeli del odgovornosti, vsak zase, individualno, za stanje, o katerem danes govorimo, za stanje, zaradi katerega danes trpijo otroci, trpijo starši in na mnogih področjih v zdravstvu ljudje žal tudi umirajo. To so tragedije, gospe in gospodje. In za to ste odgovorni vi, ker ste zaščitili nekoga, ki očitno ni bil sposoben opravljati svojega dela. To pa je vprašanje odgovornosti. In zato je tisto kolegico, ki je prej tako opletala z jezikom – to je bil itak njen labodji spev –, lahko res upravičeno sram. Sram bi moralo biti tudi vse vas, ker ste bili v minulem mandatu večkrat opozorjeni na slabo stanje, pa niste ukrepali v okviru svojih pristojnosti. To je vaša pristojnost. Vi bi lahko razrešili ministra, vi bi lahko razrešili ministrico za zdravstvo. Če jo je zaščitil predsednik Vlade, še toliko huje. Pa tega niste storili. To se pravi, da gre tudi za vašo osebno odgovornost, za stanje v slovenskem zdravstvu. In s tem bremenom greste zdaj od tod in zaradi tega je ta panika danes tukaj tako huda, ker to vsi dobro veste, ker ste pametni ljudje. In tu blefirate in govorite vse mogoče neumnosti, da bi preusmerili pozornost od tistega, kar je najbolj žalostno in tragično – da niste svojega dela ustrezno opravili, da ste se izkazali kot nesposobni voditi državo v smeri varnosti, zdravja, blaginje ljudi. Spodletelo vam je na celi črti. Najbolj, žal, ravno na tistem področju, poleg varnosti, kjer smo ljudje najbolj občutljivi, to je na področju zdravstva. Žal, kot se danes kaže tudi pri tistih, ki so najbolj ranljivi, pri majhnih otrocih, ki so tudi najbolj dragoceni, to je prihodnost družbe. Zanje ne bi smelo biti škoda nobenega časa ministrice, da usklajuje interese. Ne bi smelo biti škoda nobenega denarja, da se stvari ustrezno uredijo. To ni bilo storjeno. Za to ste vi odgovorni, gospe in gospodje. Toliko o vprašanju odgovornosti.

Sedaj pa o razlogih za to. Prej je eden od poslancev koalicije vrgel vso krivdo na tri zdravnike. Pač to je ena od možnih razprav. Ampak, gospe in gospodje, ali je korektna? Pa je kdo pomislil, da tudi to, da zdravniki pričakujejo, da bo ustrezno poskrbljeno vse okoliščine, ki jih potrebujejo za uspešno opravljanje svojega dela, je njihov legitimni interes. Ravno tako kot je, seveda, legitimni interes vodstva vsake zdravstvene institucije, da stroške čim bolj zniža. Ampak ravno ves smisel demokratičnega sistema je v tem, da te interese usklajuje. In če jih nekdo v vodstvu ni sposoben uskladiti, potem pač je treba ukrepati. In če ne ukrepa ministrica, bi morali ukrepati vlada in poslanke in poslanci in ministrico zamenjati. Pa

smo spet nazaj pri vprašanju odgovornosti. Gre za to, da mora sistem delovati, da se sistem ne sme lomiti na bolnikih, še najmanj takrat, ko gre za najmlajše, za dojenčke, za majhne otroke, za tiste, ki imajo prirojeno srčno napako. Vse to ste tolerirali. Za to ste vedeli. Danes tukaj obračate nekateri zelo na grd način ta dejstva in s tem prikrivate lastno slabo vest. Žal je to tako.

Sedaj pa zakaj ministrici ni uspelo? Organizacijsko in sicer očitno nima tistih lastnosti, ki bi jih kot ministrica morala imeti. Verjetno tudi ni imela pravih sodelavcev, dobila jih je iz vrst koalicije. Zato tudi razumem, da ste nekateri rahlo živčni, tudi ko vodite to sejo, ker vsi vemo, iz katere stranke je tam večina. Ampak to vas ne odreši te odgovornosti, gospe in gospodje. Tu gre vendar za življenje, za zdravje ljudi. Če nič drugega niste bili sposobni v času, ko se je tako orjaške količine denarja metalo čez okno, bi vsaj zagotovili za te najbolj nujne stvari ustrezen denar. Zakaj je zmanjkalo denarja? Bom navedel tri primere, tudi kot odgovor gospe, ki je točno te tri omenila. Prvi je bil interventni zakon. Ta zakon je bil samo v korist dobaviteljem. To vsi dobro veste. Vi ste dovolili, da en del podjetnikov, ki ima na nek način monopol, kar ni prav, vsak monopol je slab, pa če je to monopol v zdravstvu, v družbi, na tržišču, kjerkoli, v šolstvu, če želite, da so ti monopolisti, ki delujejo kot med seboj dobro usklajen kartel, pač dobili nek dodaten zaslužek. Kaj je pravzaprav generalen problem zdravstva? Da na njem visi gora pijavk. Dovolil si bom rdečih pijavk, da si bomo na jasnem. Nekateri od teh je raziskovala preiskovalna komisija in tudi ustrezno argumentirala. Na račun bolnikov v Sloveniji se redi lastnik, recimo, enega od glasil, ki ne dela drugega, kot da poliva gnojnico po drugače mislečih, zato da brani monopol teh istih, ki potem seveda spet kanalizirajo denar. Ampak to je denar, ki bi moral biti namenjen bolnikom. Ki bi moral biti namenjen, če želite, v končni fazi zdravstvu, če se ne bi zapravljalo na tak način, če bi se te pijavke odrezalo stran, namen tudi tem malim bolnikom. Se pravi, tukaj je prvi vir, za katerega je spet odgovorna ministrica. Kajti, če visijo na zdravstvu kot celoti rdeče pijavke in kanalizirajo gore denarja ven iz zdravstva, denarja ki moral biti namenjen reševanju življenj, pa če želite, tudi za plače zdravnikov, za plače medicinskih sester, za plače vsaj tistih, ki se nekateri izjemno požrtvovalno trudijo noč in dan za svoje bolnike, ne trdim, da vsi, ampak vem pa, da mnogi se, če ministrica tega ni sposobna zagotoviti, je to že samo zase ogromen problem. Se je pa seveda zapravljalo denar še na mnoge druge načine. Poglejte samo en primer, kako posega potem to zdravstvo. Zdajle je bil cel cirkus, ker sem samo omenil, da bi morali nekaterim nevladnim organizacijam, kot je Mirovni inštitut tistim, ki so utemeljene na LGBTQ ideologiji, pač prekiniti financiranje iz javnih sredstev. To so ljudje, ki pospešujejo uvoz ilegalnih migrantov, jih zadržujejo tukaj, pomagajo zadrževati in po

drugi strani s svojo teorijo spola pripomorejo, da se marsikdo lahkomiiselno odloči tudi za kakšno operacijo za spremembo spola, ki se praviloma, o tem jih pa seveda ne podučijo, končajo na koncu s samomorom te osebe, ker proti naravi se ne moreš boriti. Kar pogledajte kakšna množica samomorov je povezana s temi operacijami, ki so pa drage. In ne boste verjeli, ki jih v veliki meri plačujejo kar davkoplačevalci, nekatere celo v celoti. In po kakšni logiki se potem te organizacije financirajo iz proračuna? In te organizacije potem pa res ti nevladniki tipa Mirovni inštitut na LGBTQ utemeljeni ideologiji. Potem pa res odžirajo denar, namenjen varnosti, zdravstveni varnosti, malim bolnikom, gasilcem, športnikom, kulturnikom. Oni jim v resnico odžirajo. In ko je na to opozoriš – do česa pride? Ves medijski orkester, ki je spet financiran iz denarja iz zdravstva, tudi iz tega kot smo videli na primeru preiskovalke, se angažira, da se potem skriva ravno za gasilci, če želite, folkloristi, za športniki, za vsemi drugimi zato, da se ne bi videlo, da jim ti prvi odžirajo denar. Ta denar, ki je, tam bi moral biti razvojno naravnano, bi moral biti namenjen varnosti, bi moral biti namenjen gasilcem, bi moral biti namenjen športnikom, kulturnikom, vsem, ki ohranijo slovensko bit, ki pomagajo k slovenskemu razvoju, ne pa tistim, ki spodkopavajo vrednote in ki spodkopavajo, če želite, tudi samo jedro slovenskega naroda. To je popolnoma legitimno predlagati. Ampak potem s tem manipulirati in to obračati na glavo, je pa seveda strahopetno. To pomeni, da ne želiš soočiti argumentov. Več denarja bi moralo biti namenjenim gasilskim društvom, več denarja bi moralo biti namenjeno športnikom, več denarja bi moralo biti namenjeno zdravstvu, več denarja bi moralo biti namenjeno za zdravljenje malih bolnikov z okvaro na srčku. In ta denar je treba vzeti tam, kjer se ga meče na škodljiv način skozi okno tistim nevladnim organizacijam, ki je pač utemeljena na LGBTQ ideologijo, ne delajo drugo kot razvojno škodo Sloveniji. To ne pomeni, da jih je treba ukiniti ali pa, da komurkoli želimo omejevati pravico govora. Kje pa, jaz sem absolutno za to, naj vsak pove kar želi, samo ne, da to financira iz denarja davkoplačevalcev. Ta naj bo namenjen zdravju, ta naj bo namenjen zdravstvu, ta naj bo namenjen višjim penzijam, ta naj bo namenjen gasilstvu, ta naj bo namenjen vsem tistim, ki sodelujejo pri varnosti. No, drugi vir, ki je s tem povezan, je gospa sama navedla, ko je rekla: Ja saj, kdo pa je še videl kakšnega migranta. Veste, to je zdaj tako, ravno včeraj je gospa Sabina Homjak, lahko kar povemo z imenom in priimkom, ker je šefica civilne iniciative na Primorskem, srečala na Primorskem namesto kopalcev, kup migrantov. Je to slikala, objavila na svojem profilu in danes ji je Facebook profil to ukinil, potem ko je bilo že enih 100 delitev zadaj. Se pravi, nekdo že izvaja internetno cenzuro. Mladi forum SD, skupaj z drugimi levičarji že napoveduje, da če bodo pa oni

ponovno izvoljeni, bo pa absolutna internetna cenzura, potem pa bo internetna policija, ki bo ves sovražni govor preganjala, s tem seveda, da bodo oni povedali, kaj je sovražni govor. To je najhujša grožnja demokraciji, ki sem jo slišal v zadnjem obdobju v Republiki Sloveniji. To pa je res huda grožnja demokraciji. Če ni več svobode govora, je demokracija samo še farsa, gospe in gospodje. Resnica je pa v tem trenutku takšna, da zdaj praktično vsi, ki vstopijo v Slovenijo kot ilegalni migranti, ki vderejo preko meje, tukaj prosijo za azil. In morate vedeti, da vsak azilant, tudi če se na koncu vse zavrne, tudi če se, saj velikanska večina je jasno popolnoma neupravičenih, še teoretično neupravičenih, tudi če se vse zavrne, stane na mesec 2 tisoč evrov, tisoč 963, da smo precizni, evrov vsak mesec, po ugotovitvah Računskega sodišča. 50 tisoč jih prihaja ta hip proti Sloveniji, na letni ravni je to milijarda. A veste, kaj bi z milijardo lahko naredili v slovenskem zdravstvu? Koliko oddelkov za zdravljenje teh otrok s prirojeno srčno napako bi lahko odprli, pa bi še ostalo, še za gasilce pa še za športnike pa še za vojsko pa še za policijo pa še za vse druge varnostne službe pa še za znanost pa še za kulturo, ampak tisto pravo kulturo, da se razumemo, tisto, ki predstavlja slovensko tradicijo, ki utrjuje slovensko tradicijo, ki utrjuje slovensko samozavest. Za vse to bi ostalo, vprašanje je samo, kako razporediš denar. Gospe in gospodje, pa smo spet na koncu, tam kjer smo začeli – pri vaši odgovornosti. Kajti vi v koaliciji ste odločali o denarju vsa štiri leta. Praktično vse naše amandmaje ste vedno zavrnil, če so bili za zdravstvo, za gasilce, karkoli smo že predlagali, praktično vse je bilo povoženo. Takšnega monopola vladajoče koalicije, kot ste si ga vi naredili, ni bilo nikoli v dosedanjih 25 letih obstoja Državnega zbora. Toda zato, gospe in gospodje, je tudi odgovornost vaša, samo vaša in toliko večja. In zaradi tega bom končal z besedami vaše kolegice, zaradi tega, jaz razumem vašo današnjo paniko, ker vas je res lahko upravičeno sram.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Besedo ima gospa Irena Grošelj Košnik, pripravita naj se gospod Jernej Vrtovec in gospod Franc Breznik. Izvolite, imate besedo.

IRENA GROŠELJ KOŠNIK (PS SMC): Hvala, podpredsednik. Spoštovani predstavnice vlade, kolegice in kolegi!

Jaz se bom seveda omejila na otroško srčno kirurgijo, kar je današnja tema. In danes sem od vas tukaj slišala, da je naša naloga opozarjati, da je naša naloga kontrolirati vlado. To je vsekakor res, in se lahko popolnoma strinjam. Ob tem, da se s tem strinjamo, pa slišimo stavke in besede kolaps sistema, otroci nimajo varnega in zadosti hitrega zdravljenja, nimajo zanesljivih kadrov, tisti, ki ste štiri leta to dopustili, morate biti na volitvah kaznovani. Torej govorimo tukaj zdaj, danes, tudi o političnem

obračunavanju, o nekih političnih predvolilnih ciljih in nisem prepričana, da bodo takšni cilji pripomogli, da se bo ta spirala, ki je zdaj na dnu, na žalost je na dnu, zavrtela navzgor. Mi politiki smo danes tukaj odgovorni za naše besede. Odgovorni smo tudi za starše, ki trepetajo za življenja svojih otrok in za katere vemo, da se jih da z lahkoto manipulirati, jim vnesti nezaupanje in jim vnesti strah.

Danes smo veliko slišali o poročilu o ustreznosti obravnave srčnih napak in srčne kirurgije v obdobju 2007 do 2014. Ne bom ponovno naštevala podrobnosti iz tega poročila, ampak dejstvo je, da to poročilo kaže, da je bila obravnava teh prirojenih napak v bistvu umiranje na obroke že zadnjih 20 let, na žalost, na žalost predvsem tistih otrok in staršev. In danes, nekaj dni pred volitvami iščemo grešnega kozla, da se ga izpostavi, da na tnalo, da ni reagiral zadnja tri leta, odkar je bilo objavljeno to poročilo. Torej med našimi besedami, da želimo opozarjati, da želimo prispevati, kako se bodo stvari izboljšale, in med tem, kar tukaj zdaj delamo v tej dvorani, je zelo velika razlika, in nekako smo podobni vozniku, ki da smerni kazalec na levo, zavije pa na desno. In če smo že pri tem početju, bi opozorila še na to, da je obravnava otrok s prirojenimi srčnimi napakami zelo celovita zgodba, seveda zelo strokovna in zelo celovita. To pomeni, da so akterji načina obravnave tisti zdravniki, ki so v prvi vrsti tisti zdravniki, ki so nekateri hoteli zlorabiti svoj položaj, vnašali slabo klimo, preprečevali timsko delo in soodgovornost, da imamo tudi drug nivo vodenja, se pravi ta srednji nivo, ki je prav tako odgovoren, da so se lahko ustvarjali monopoli zdravnikov, in tega niso bili sposobni preprečiti, tu mislim predvsem na vodstvo pediatrične klinike in pa tudi na hierarhično najvišji nivo, ki ustvarja pogoje, to je ta sistemski nivo, in ravno ta, jaz mislim, da ni odpovedal. Če je bil lani ustanovljen inštitut za obravnavo otrok in zdravljenja teh otrok in je zdaj ta inštitut na dobri poti, da bo zaživel, mislim, da je naša politična odgovornost ta, da ne mečemo temu inštitutu v tem trenutku polen pod noge samo zato, ker je predvolilni čas. Hvala.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Predstavnica predlagatelja, gospa Jelka Godec, izvolite imate besedo.

JELKA GODEC (PS SDS): Dajte poslušati, kaj smo danes govorili. Nihče ne meče polen pod noge novemu inštitutu, vprašanja so samo na mestu, ki jih postavlja tudi stroka: Kdo, kateri zdravniki bodo v okviru tega inštituta delovali v Sloveniji? Jaz sem že ne vem kolikokrat povedala dr. Gregorič, ki je priznan v Ameriki, svetovno priznan na tem področju, je zagrizel v zelo kislo jabolko in trdo in ne vem kakšno še vse, črvido. In sam, da vzdrži te zadeve, ki se dogajajo v Sloveniji, ampak miselnost, ki jo imamo Slovenci ali pa jo imate v zdravstvu, je popolnoma nekaj drugega kot v Ameriki, čisto

drugačen sistem, drugače se dela, drugačni so odnosi. Nihče ne meče polen pod noge. Vendar glede na to, kar je ta vlada do sedaj naredila, je veliko vprašanje, veliko vprašnje glede na to, da ta vlada 3. junija odhaja, če bo ta zadeva sploh delovala naprej in s kom bo delovala naprej, nič drugega. In ne zavajati, še enkrat, nihče ne želi slabo temu inštitutu, ampak se postavljajo vprašanja, ki so na mestu, ki jih ne postavljamo samo mi kot poslanci tukaj, ampak tudi strokovno in tudi zdravniki in UKC in tako naprej. Ampak vi samo neko meglo mešate tukaj spet, češ, da hočemo slabo. Ne, dobro naj delajo, naj dela otroška srčna kirurgija, ampak odgovorite nam že enkrat na ta hudičeva vprašanja, ki jih ne daste, ampak samo mešate. In predvolilno, kolegica, štiri leta so predvolilna, vsak dan, vsaka razprava tu je predvolilna. Mi nismo zato, ker je to pred volitvami, to sklicali, ampak ker se je pojavil ponovni problem, ki se je pojavil že 2015 z mednarodnim in tako naprej. Ne s takimi hoditi ven, da hočemo slabo. Nočemo slabo. Jaz sem danes sama tu rekla, da ne želim političnega obračunavanja. Ampak nenehno se vračate vi tja, nenehno v svojih razpravah.

Še enkrat, dr. Gregoriču želim, da bi zadevo sicer speljal, ampak jaz se bojim, da ko bo spoznal, da ni vse tako kot mislijo ... ministrica za zdravje se smeji in glavo podpira in ne vem kaj vse – ta ignoranca, to človeka razjezi, to posmehovanje vprašanjem, ki jih dajemo že ne vem koliko časa, to razjezi človeka. Povejte konkretno! Nehajte se nasmihati. Eno ura ima Vlada, vzela si je eno uro, govorila pa ni še niti minute, ne minute, sekunde ne, niti sekunde še ni govorila. Govorite, da bodo prišli priznani strokovnjaki iz Amerike v Slovenijo učiti naše ljudi. Koga? Koga, mi povejte? Koga, če vsi govorijo, da mladi zdravniki odhajajo, ker so nemogoče razmere? Mladi zdravniki odhajajo, ker je ta vlada sprejela Zakon o zdravniški službi, ki odganja, pa Zakon o zdravstveni dejavnosti, ki odganja. Mlada zdravnica se je na seji Odbora za zdravstvo jokala in prosila poslance, naj ne sprejememo tega zakona. Odhajajo. Ne, še kar tiščite glavo dol in »Ne, ne, ni res«. Tamle imamo statistiko – zdravnikov med 40 in 50 let pri nas skoraj več ni, vse gre ven. In pravijo: »Ja, češ, kaj bojo, kar tako hodili?« Ja, grejo ven, ja. Jaz jih poznam nekaj, pa vam jih lahko začnem naštevati po priimkih, ki povejo eno in isto: »Neurejeno razmerje in ignoranca ministrstva in vlade.« Te absolutno že prej. Prej so se vsaj sestali, pa poslušali, ta se pa še sestati noče, ministrstvo v zakonskem roku še na dopise ne odgovori. Poglejte ljudem odkrito v oči in povejte, kdo bo delal na tem inštitutu, v kolikšnem obsegu, kateri so ti strokovnjaki, kdo bo učil mlade in kateri so tisti mladi, ki bodo prišli. Ne, glejte notri v iPade in mobitele in se delajte neumne oziroma ignoranco peljite še tu, v Državnem zboru.

Tako da, še enkrat, nihče ne želi slabo inštitutu, ampak jaz upam, da bo sploh... Ni pa

odgovora na vprašanje in zato je še večji strah, da bo ta inštitut sploh deloval naprej.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospa Jelka Godec, se opravičujem, ampak moram povedati za javnost. Nihče se ni posmehoval, nihče ni gledal samo na iPade in mislim, da vas predstavniki ministrstva poslušajo. In dajmo biti korektni, vas lepo prosim, nihče se ni posmehoval in nihče ni majal z glavo, kot ste dejali. Lepo vas prosim, no.

Imamo še štiri prijavljene razpravljavce. Kot prvi dobi besedo gospod Jernej Vrtovec, kot drugi gospod Franc Breznik, tretji gospod Zvonko Lah in četrti gospod Danijel Krivec.

Izvolite.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSI): En lep dober dan.

Glejte, niso poslanci krivi, da je ta problem dokončno eskaliral v času volilne kampanje. Če pa kdo ne želi oddelati svojega dela, za katerega je bil pred štirimi leti izvoljen, potem pa naj vrne za to obdobje, ko noče delati, svoje mesečne prejemke nazaj v državni proračun in mu bo marsikdo že na ta način hvaležen. Ta zgodba se vleče že dlje časa in ne gre za politično vprašanje. Če bi šlo za politično vprašanje, bi bili torej politikanti, ampak gre za vprašanje, za katerega je odgovorna tudi politika. In če je za kaj politika odgovorna, potem se mora politika s to stvarjo tudi ukvarjati in o njej debatirati, kako bo to situacijo rešila. Ne želim prelagati odgovornosti, da je ta vlada izključno kriva za nastalo situacijo. Je pa sokriva od leta 2014 naprej. Tako pač je, kdor vlada, nosi večji delež odgovornosti kot pa tisti, ki je v opoziciji ali pa kjerkoli drugje. Tudi ne bi bilo fer, če bi se pogovarjali na takšen način, ampak od leta 2015, od kar smo dobili to mednarodno poročilo na mizo in smo se tudi o tem pogovarjali v okviru parlamentarnega Odbora za zdravstvo, od takrat naprej pa ni bilo storjenih tistih stvari, ki bi morale biti narejene. To je govorilo, za razliko od predstavnikov ministrstva, krivdo so delno prevzeli tudi odgovorni na UKC Ljubljana. Samo nekaj besed, prej, ko je govorila ena kolegica, da je vse pod nadzorom, tudi direktor UKC Ljubljana je govoril, da je problem, tudi nekateri tam zaposleni so govorili, da je težava. »Propad dejavnosti otroške srčne kirurgije v UKC Ljubljana je bil verjetno posledica nekulture, zanikanja, pomanjkanja odprtosti za kritiko« in tako dalje je bilo zapisano v tem poročilu od leta 2015. Gospe in gospodje, očitno se je ta poklicna in upravljavka nekultura, torej od leta 2015, nadaljevala. In zato smo nekaj let za tem, torej danes, priča temu popolnemu razpadu oziroma priča razpadu programa otroške kardiologije. Za to razsulo, se strinjam, ni samo enega krivca, a poleg odgovornih v UKC Ljubljana in odgovornih zdravnikov nosi velik del odgovornosti zlasti Ministrstvo za zdravje, trdim, od leta 2015 Milojka Kolar Celarc in njena ekipa, v preteklosti pa vsi drugi ministri s svojimi

ekipami. Ker to ni samo problem, se strinjam, samo zdajšnjega časa, ampak v celoti vladajoče politike. In od leta 2015 bi lahko na podlagi tega mednarodnega poročila marsikaj bilo narejeno. Minila so tri leta. Tri leta so minila in danes se pogovarjamo o tem, kaj bi bilo prav narediti takrat, zakaj tega nismo naredili takrat. Govorimo o neučinkovitosti in kdo je za to neučinkovitost lahko prevzame odgovornost in kakšni so ukrepi za naprej, da bomo izboljšali situacijo. O tem se mora pogovarjati odgovorna politika. Tisti, ki se pa o tem noče pogovarjati, potem je pa to njegov problem. In gospa državna sekretarka, o učinkovitosti se dajmo pogovarjati in o učinkovitosti tudi želim slišati vaše odgovore v nadaljevanju.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Besedo ima gospod Franc Breznik, pripravita naj se gospod Zvonko Lah in gospod Danijel Krivec.

Gospod Breznik, imate besedo.
Izvolite.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Danes teče seja predvsem o prioritetah neke družbe. Mislim, da je zdravje posameznika ena najvišjih prioritet vsake zdrave družbe, zdravje tistih najmlajših, lahko rečemo tistih, ki so odvisni tudi od starejših, torej predvsem otrok, je pa še toliko bolj prioriteto. Mislim, da vse razprave, ki so danes tekle, večine kolegov in kolegic, vsaj v veliki meri, so bile na mestu. Je pa bilo seveda nekaj ekscesnih besed. Mislim, da kolegica iz SMC, ki je govorila, da jo je sram, ko mi odpremo usta, torej tisti, ki smo opozarjali na nedelo, predvsem ministrice za zdravje, da je popolnoma izgubljena, da nima nadzora, da je predvsem v Sloveniji velik problem sistemske narave. Gre za sistemsko korupcijo in sistem, ki ne deluje. To sta dve točki, na katerih smo mi odpirali teme, in tudi obe interpelaciji. Danes, ko nekdo govori, ki je štiri leta tukaj bral lističe, vnaprej pripravljene, torej poslanci, ki se nikoli niso niti pripravili na sejo, ki so zadnji mesec, lahko rečemo, vlagali neke popolnoma neusklajene zakone iz nekih njihovih področij, kjer živijo, zato da bi si naredili zadnje mesece neke tako imenovane reklame, delali dobesedno še v zadnjem mesecu tega sklica kaos tukaj v Državnem zboru, kjer bi se še lahko tudi takrat ukvarjali s prioritetami. Ponovno ponavljam besedo prioriteta. Zdravje posameznika je prioriteta. Prioriteta Vlade pa je bila prve pol leta, kako Janeza Janšo vreči iz parlamenta. Potem številni zakoni, registracija koles s pomožnim motorjem, kako neke družbe zaslužijo s tehničnimi pregledi, kako zaposliti celo vrsto novih birokratov v javni in državni upravi. To jim je uspelo. Pa je bila spet prioriteta drugi tir, kako za dvakratno ceno zgraditi drugi tir. In je spet tekla cela kalvarija. Potem je bila prioriteta, da so ponovno z javnim denarjem naredili novo institucijo, varuh diskriminacije. Poglejte, imamo Varuha človekovih pravic, ki ima štiri namestnike, eden izmed namestnikov bi se

lahko ukvarjal samo z diskriminacijo in ves servisni del birokratov, ki deluje v okviru Varuha človekovih pravic, bi lahko nudil tudi tako imenovane servisne birokratke usluge temu varuhu diskriminacije. Ne, mi smo, ta vlada je rekla, treba je ustanoviti nov organ. In danes ta organ ugotavlja, da ves denar, ki ga dobi, da je premalo ljudi in da rabiš še več birokratov. Torej ves ta čas te tranzicije tranzicijska levica porablja javni denar samo za zadeve, ki sploh niso prioriteta neke družbe. Prioriteta naše družbe mora biti v prvi vrsti zdravje posameznika, še posebej v manjši populaciji ljudi, kjer je vsako zdravje, vsako alarmantno zdravje nekega otroka izredno pomembno. Že tako imamo malo otrok, zato moramo ponuditi tem otrokom najvišjo stopnjo zdravstvene oskrbe ves čas na njihovih razvojnih stopnjah in potem tudi na odrasli stopnji. Zato se mi zdi, da so popolnoma ves čas izgubljeni v prostoru in času, ko gledam te listke, to tekmovanje za Prežihovo bralno značko tukaj v Državnem zboru, je to žalostno. In potem kolegica žali kolegico Godčevco, ki vsega svojega prostega časa ni namenila svoji družini, ves čas je bila tukaj, dokazovala to zdravstveno korupcijo, milijone in milijone evrov, ki so odtekali. Mati dveh otrok, ženska, ki je diplomirala iz fizike, torej ji je po vsej verjetnosti že v otroštvu bilo naloženo v jasli, da zna logično sklepati, da gre za enega težjih študijev. In danes jo žali neka predstavnica, ki je brala liste, ker je tudi danes brala te pamflete, ki je končala ob delu na koncu svoje kariere, neko Dobo, tretjoligaško fakulteto, in danes žali, žali mene, češ, da odpiram usta. Vsa moja družina se je ukvarjala z medicino ali pa veterinarsko medicino. Moj bratranec je, recimo, eden najbolj priznanih ortopedov v Sloveniji. Moj oče je, recimo, celo bil cimer najbolj priznanega kardiokirurga vseh časov, ki ga je kdajkoli dal slovenski narod, to je bil Marko Godina, ves čas sta skupaj preživela na študiju v Zagrebu. Lahko rečem, da so velik del širše družine visoke medicinske sestre, zdravniki, veterinarji, farmacevti, tako da sem se v okviru svoje rodbine, ki je bila velika, v Slovenskih Goricah lahko kljub temu, da nisem študiral medicine, seznanil in živel s humanostjo od svojih otroških korakov dalje. In danes tu poslušam te pamflete, poslušam ljudi, ki so se izgubili v prostoru in času, nimajo protiargumentov, razen svojih žalitev. Žalijo kolega Pojbiča, ki se bori v svojem revnem okolišju za ljudi, ki so na robu preživetja, ves dan je na terenu, ves svoj čas, denar in svojo energijo, lahko rečemo, dobesedno daje tam na terenu. In taki ljudje, ki so nastali kot medijski projekt, so mislili, da bodo vladanje lahko vozili kot nek medijski projekt, torej v neki fatamorgani, v neki Potemkinovi vasi, kjer bodo ljudem prikazovali, da zdaj, ko so oni na oblasti, kljub temu da niso naredili ničesar, da je zdaj nekaj bolje. Poglejte, zdravstveni sistem se podira zato, ker slovenski javni zdravstveni, tako imenovani Zemljarič-Miklavčičev model

brutalnega, jaz pravim temu pokvarjenega levaškega političnega dela, ki je preživel to tranzicijo, pa seveda ne deluje. En del tega zakulisja je odkrivala kolegica Godčeva, drugi del, bančni sistem kolega Logar in še več takih zadev bi lahko odpirali, Telekom in ostale stvari, ampak bi se preveč oddaljil. Vrnimo se na srčno kardiologijo, ki narekuje predvsem kader, ki ga danes nimamo. Kolegica Godčeva je dobro rekla, lahko podpišemo najboljšo pogodbo, z najboljšimi kardiologi, srčnimi kirurškimi centri na svetu, če mi nimamo ljudi, ki bi se učili. In zdaj pogledimo en študij. Običajno gredo vsi ti zdravniki najprej na gimnazijo, marsikdaj tudi v kakšno zdravstveno šolo, ampak največkrat končajo pri nas na Štajerskem Drugo gimnazijo, naravoslovno usmerjeno, kasneje najmanj šestletni študij medicine, nato sledi v kirurgiji najmanj šestletni študij specializacije, po študiju specializacije običajno nekaj let strokovnega dela, dodatne specializacije za tako imenovano specialno kardiologijo, ki je otroška, ki spet narekuje nova znanja, nove prijeme, in v okviru tega spet stotine nekih operacij in potem pridete do najbolj zapletenih operacij pri otrocih, do tako imenovanih posebnih operacij, zelo težkih stanj, tudi prirojenih težkih stanj. Poglejte, posameznik je torej dopolnil že skoraj 40 let starosti. Na tej stopnji lahko nek slovenski zdravnik, če je imel ves čas tudi vrhunske mentorje, začne samostojno delati kot kirurg. Torej imamo posameznika, ki je omejen 15, 20 let, da lahko vrhunsko dela. In v tem času na tej stopnji, glejte, tako imenovani Zemljarič-Miklavčičev pajdaški socialistični model našega zdravstvenega sistema seveda ne deluje. Ne spodbuja teh zdravnikov niti eksistenčno niti materialno, v smislu njihove opreme. Ta denar je odtekal, odtekal je za vse tisto, kar sem razlagal. Odtekal je za nepomembne institucije v Sloveniji, za številne agencije v tej tranziciji, za preplačani material, za številna zdravila, številne, lahko rečemo, tudi servise na tako imenovanih operacijskih mizah in na vseh ostalih področjih, do zadnje plenice za nepokretne bolnike. Večina kirurgov ne samo srčnekardio kirurgije za otroke smo izgubili. To zgubo lahko pogledate ne da so odšli v tujino, lahko si jo pogledate v marini Portorož, lahko greste v Umag, lahko greste v Dalmacijo. Nekdo, ki je v pokoju, ima 14,7 metrov dolgo jahto, bivši minister, 650 tisoč evrov najmanj, to mislim, da je samo privez 5, 6, 7 tisoč evrov za tako jahto. In tu se ta denar izgublja. Torej, sistemi pregona ne delujejo. Ne delujejo institucije. Na drugi strani mlad, vrhunski kader, ki smo ga šolali več kot 20 let, ki je sedaj na pragu tega, da vrne družbi to, zaradi teh nesistemskih ukrepov popolnoma užaloščen odhaja. Kljub temu, pogledjte, danes napad na zdravnike, tudi s strani SMC, kolega Möderndorferja, kaj si oni mislijo, ali nimajo nič humanitete v sebi. Jaz mislim, da, kolikor jih poznam, tudi medicinskih sester, tudi strežnic, imajo humanost. Sam sem bil pred nekaj tedni v

bolnici, pogledjte, za male plače imajo humanost do zadnjega. Pripravljeni so biti 5 let podcenjeni, 10 let, 15 let, 20 let. Veste, na neki stopnji pa, če živiš v taki družini, kot sem jaz živel, imaš neko normalno vzgojo, ko vidiš, da ljudje prihajajo domov, ko je nekdo, recimo, bratrancu, ko se je trudil, pa bolnik umre in da živiš, ti si ne moreš teh problemov nekako odstraniti v službi, tako kot mi lahko marsikdaj v politiki, ampak prihajaš s temi problemi domov, prihajajo spomini, vedno dvom, ali si vse v svojem strokovnem delu naredil najboljše. Ne znam si predstavljati kardiokirurga pri otroku, ki se maksimalno potrudi, pa ta otrok premine. Lahko rečemo, ta stres na delovnem mestu, tisto užaloščenje, ko vidiš tam starše, ki so izgubili otroka, in tebe na drugi strani, ki si poskušal s svojo strokovnostjo maksimalno rešiti življenje temu otroku ali pa podaljšati življenje. In danes, veste, govoriti, da so krivi zdravniki – ne, kriv je sistem. In sistem se imenuje Miklavčič-Zemljaričev pajdaški socialistični sistem. In v tem živi slovenski zdravstveni sistem zadnjih 40 let, ne samo od osamosvojitve. In tu je ta brutalna pokvarjenost teh ljudi. In vsi, ki ste tu notri, vsi, ki ste kdajkoli dvignili roko proti interpelacije take ministrice, ki izhaja točno iz tega sistema, ste sokrivi. Sokrivi ste morda za celo vrsto življenj ljudi, ki so morda umrli zaradi tega, ker so prišli prepozno, ali pa tudi tistim, ki bodo sedaj naslednji teden prepozno ugotovili raka v neki, v drugi razvojni stopnji, kjer je že nekdo imel metastaze. Vsi ste sokrivi tega sistema. In smo tudi sokrivi, da smo še premalo naredili. Da pa danes nekdo blati slovenske zdravnike zato, da so se odločili, da gredo v tujino. Ne, pogledjte, to je znak, da ta sistem razpada, da oni v tem sistemu ne želijo več delati in da zvonimo plat zvona. In tudi če bo zadnji dan tega mandata mogoče še po volitvah, ko še ne bo skica nove sestave Državnega zbora, se je treba zavzeti za ljudi, ki so potrebni zdravnikov, za slovenski zdravstveni sistem. Sistem, takšen, ki ga je tranzicijska levica vodila zadnja desetletja, je nevzdržen in več ne zdrži. Potrebujemo nove resne sistemske rešitve in nove resne reforme. O tem ne govorijo danes samo zdravniki, tisti, ki najbolj manjkajo, torej tisti, ki so na vrhuncu svojih aktivnosti, svojega strokovnega znanja, kot je rekla danes kolegica Jelka, torej od 40. pa do 60. leta, takrat so zdravniki, lahko rečemo, vrhunski. To je njihova najboljša stopnja, ko so še relativno mladi, imajo pa izkušnje, znanje in vse ostalo. Ampak problem so tudi mladi zdravniki, ker nimamo tistih, ki bi bili pripravljeni sedaj absorbirati znanje nekih vrhunskih srčnih, kardiokirurgov, specialistov za otroško kardiokirurgijo, ki bi prišli ponovno učiti v naš center v Ljubljano. Od leta 2007, ko je ta nastala, pa do danes je torej ta sistem, smo dokazovali vsaj po letu 2012, 2013, da je neka faza, ko ta sistem popolnoma stagnira in da je treba nekaj narediti. Bil je proces. In danes, pogledjte, ni začetek mandata neke vlade, ki je tukaj tri mesece. Mi imamo štiri leta opozarjali, štiri leta opozarjam, da je nek

proces propadanja te srčne kirurgije. Na to smo opozarjali. Mi nismo od danes in zaradi tega ne želimo spet politične zgodbe, tukaj gre za življenje ali za smrt. Tukaj gre za usode številnih ljudi, spoštovani kolegice in kolegi, tukaj je nujnost in prioriteta, kot sem danes začel ta svoj nagovor vam, najbolj potrebna. Začnite pri sebi, če želite spreminjati svet, spreminjajte najprej sebe. Sami pri sebi se vprašajte, ali so bila prioriteta vsa podtikanja, ki ste jih sprejemali v tem mandatu, ali je vseeno še Slovenija neka družba, v kateri živi neka zdrava kmečka pamet, neko zdravorazumsko razmišljanje in je zdravje posameznika, še pa posebej otrok, ena največjih prioritet te družbe. Jaz mislim na moje kolege v Slovenski demokratični stranki pa mislim na kolege v Novi Sloveniji pa tudi na nepovezanega poslanca, za nas vse skupaj je zdravje ljudi, predvsem pa otrok, prioriteta številka ena. Najlepša hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Zvonko Lah.
Izvolite.

ZVONKO LAH (NeP): Hvala lepa, podpredsednik.

Problematika v zdravstvu ni od včeraj pereča niti predvčerajšnjem. Sam se spomnim 20 let nazaj, ko smo bili krajevna skupnost, ne še občina, ko je bilo pred leti ukinjena zdravstvena ambulanta, ostala je samo še tabla na stavbi, smo se prizadevali za povrnitev družinskega zdravnika takrat. In govorili smo, čakamo na zdravstveno mrežo na primarnem nivoju, ki bo določala, kje bodo zdravstvene ambulate v Sloveniji. Mislim, da je ta zgodba stara že 30 let, pa še zdaj je nimamo. No potem smo z občino pridobili zdravstveno ambulanto. Sam sem že kot župan zavzemal, da poiščemo še dobrega zdravnika ali zdravnico, ker po navadi so dajali neko specializantko tam, pa je manjkala kakšen teden ali 2 v mesecu, po navadi še iz republik bivše Jugoslavije. No, uspeli smo dobiti zdravnico, domačo, z izkušnjami, podelili koncesijo in smo občani zelo zadovoljni ves čas z njo. Kasneje smo dobili tudi zobozdravnika, podelili koncesijo, in smo tudi s tem zadovoljni, čeprav ima dela preveč, bi bilo potrebno vsaj še polovico ali pa enega poleg. Naknadno smo še lekarno pridobili, ki je tudi prej nismo imeli. Govorim o primarnem nivoju. Zdaj pa poslušam statistiko, da bi potrebovali v Sloveniji tisoč 600 družinskih zdravnikov, imamo jih pa 900, in da ti zdravniki imajo kvote, določeni ne sprejemajo več novih pacientov. Tukaj mislim, da se problem začne, na primarnem nivoju. Ampak primarni nivo je v pristojnosti občin ne države. In zdaj imamo še neka pravila ali uredbo, kjer naj bi te družinske zdravnike kaznovali, če napotijo določenega pacienta neupravičeno na nek pregled, specialistični pregled in tako naprej. A ne gre tukaj za zastraševanje? Celo materialno naj bi

odgovarjali. Kdo bo presojal o tem, ali je upravičeno ali ni upravičeno? Tako da problematika je dolga, pereča. 60 tisoč pacientov naj bi bilo v čakalnih vrstah. A se kdo vpraša, koliko od teh 60 tisoč jih umrlo, preden bo prišlo na vrsto? Tukaj v Državnem zboru na odboru na enem od odborov je bilo rečeno, da je bilo v UKC Maribor 30 pacientov za določen poseg v vrsti in ko so prišli na vrsto, je bilo 5 že pokojnih. Nihče ni trenil z očesom. A ni to sramota za to državo? Pri koliko pacientih bolezen, kot je že kolega prej povedal, toliko napreduje, da je zdravljenje pozneje mogoče 5-krat dražje, kot bi bilo v začetnem stadiju bolezni. To je nezaslišano. Včeraj v medijih zasledimo uspeh hrvaških zdravnikov ravno pri dojenčici, ki se je rodila, ne vem, nekaj prežgodaj in je smrtnost v takih primerih več kot 90 %, so oni to življenje rešili tudi z večkratnimi operacijam na dojenčici, da je čudež, so govorili, in to naši mediji. Pri nas pa prihajamo do tega, da bo ta program ukinjen, sosednji Hrvatje se pa hvalijo, kako so uspešni. In zdaj bodo hodili Čehi k nam operirati. Se spomnite časov takoj po osamosvojitvi, ko smo se smejali, ko so se Čehi mimo nas vozili na morje s kakšnimi avtomobili, koliko so zaostali za nami. Zdaj pa se zamislite, zdaj bomo pa drago plačevali češke zdravnike, da bodo v Slovenijo hodili operirati. Kakšna je njihova plača pri njih? Kako njih zadržijo doma na Češkem, verjetno bodo k nam prišli operirati ne zastoni, nesolidarno, bo treba vse to plačati in to koliko. Kako pri nas ne uspemo zadržati naše strokovnjake, ki jih imamo vrhunske, ki delajo tudi skoraj čudeže v bolnicah, kjer naj bi bilo za odpis opreme tudi več kot 85 %. V kakšnih pogojih delajo? Res sramota za to državo... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Danijel Krivec.
Izvolite.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim še enkrat!

Mislim, da smo že od sedaj precej izčrpali to temo. Tudi sam sem v stališču predstavil ključne argumente, zakaj je ta nujna seja bila sklicana. Ne bom se spuščal v neke detajle, ki so vezani na medicinsko osebje in vse ostalo, rad bi pa opozoril na to, da nas ta vlada in to ministrstvo praktično od vsega začetka na nek način negira. Kadarkoli izpostavimo problem, je govora o tem, da so to že od vsega začetka neke predvolilne zgodbe, ki jih mi poskušamo predstaviti. Enako je v večini tudi koalicija danes razumela to našo sejo. Vendar, če pogledate vse seje matičnega delovnega telesa, vse odgovore ministrstva ali pa pristojnih služb, ki so prisostvovala tem odborom, kjer smo opozarjali na posamezne težave znotraj zdravstvenega sistema, so bili odgovori večinoma v smeri, da se vse stvari urejajo, da bo to urejeno najkasneje v pol leta, par mesecev

itn. Če to pogledamo, ugotovimo, da smo zdaj na koncu mandata in da so vse stvari bistveno bistveno slabše kot takrat, ko ste vi prevzeli in vlado in tudi resorno ministrstvo. Vmes se je veliko denarja dodatno vložilo v to, da se neke stvari sanira, pa se je v bistvu samo plačalo neke račune za nazaj, sistem je pa iz dneva v dan slabši. In zdaj vi nam očitajte, da iz tega delamo neko predvolilno kampanjo. Mislim, da je kolega Horvat lepo povedal, kampanja za poslance je praktično v celem mandatu od prvega dne, ko postane poslanec, do izteka, ko prevzame novi poslanec drugo vlogo. Mislim, da vsi delamo za to, da se razmere v tej državi izboljšujejo. Enako velja tudi za zdravstveni sistem. Nikoli se nismo vtikali v posamezne zdravnike, v posamezne stvari, ki so vezane na stroko. Ves čas smo opozarjali, da pa sistem ne omogoča tem ljudem, da bi normalno funkcioniral. In navkljub zagotavljanju ministrstva, stroke, da se stvari urejajo, se stvari vsaj na tem področju, ki smo ga danes izpostavili, slabšajo in so ste tako daleč poslabšale, da praktično nimamo neke pametne rešitve, na to opozarja tudi Zdravniška zbornica in njena predsednica in verjetno bo še marsikdo v nadaljevanju, kajti verjetno bomo čez en mesec ugotovili, da ko bodo potekle te začasne pogodbe oziroma ta dvomesečni rok, ki ga morajo opraviti, bomo verjetno spet iskali neke ad hoc rešitve, kako zadevo reševati. In nedopustno je, da se znotraj enega sistema, kjer imamo zdravnika, ki bi moral vpeljati neko novo strokovno moč, ki ga lahko nadomesti, ta zadeva ni dogajala. Štiri leta ste imeli vi škarje in platno v rokah in bi to morali zagotoviti. Tudi v neki drugi branži je pomembno, da nek vodja neke proizvodnje uvaja nekoga, ki ga lahko nadomesti, v zdravstvu pa je to še toliko bolj pomembno, ker gre za prenos nekih specifičnih znanj. Tega praktično v štirih letih ni bilo. In zdaj govoriti o tem, kako bomo to nadomestili z nekim uvoženim kadrom, z nekimi rešitvami, ki nam bodo pomagale – mislim, da je to prej utopija kot pa dejstvo. Verjetno se bo nova vlada takoj, ko bo zasedla položaj, in tudi nek nov minister ali ministrica morala soočiti s tem problemom in si ne zatiskati oči, da se lahko stvari uredijo same od sebe, to, kar je očitno delala ta ministrica, ki nam je praktično na vsaki interpelaciji povedala, da mi ne vemo, o čem govorimo, da vse, kar govorimo, je mimo dejstev in pa da stvari idealno ali pa skoraj odlično potekajo in bomo že videli čez eno leto ali dve leti. Ampak ta leta so šla mimo in smo šli samo iz slabšega na slabše. Če si koalicija zatiska oči pred tem in govori, da to ni res, bo morala pač račune polagati in verjetno bo ta račun zelo hitro izstavljen, najkasneje pa 3. junija, ko bomo šli na volitve.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Prehajamo v sklepni del splošne razprave, v katerem dobijo besedo še

predstavnica Vlade in predstavnica predlagatelja.

Besedo ima dr. Ana Medved, državna sekretarka. Izvolite. Ne? Hvala lepa.

Potem pa izvolite, gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Ja, današnja razprava je pokazala ravno to, kar v bistvu govorimo že štiri leta. Koalicija, ministrstvo, Vlada si zatiskajo oči pred realnimi problemi in višek današnje seje bi verjetno bil to, da bi kdo izmed koalicijskih poslancev izjavil, da so zdravniki, srčni kardiologi odstopili za to, da ima opozicija kaj govoriti v Državnem zboru. Namreč, to smo že enkrat slišali, da splošni zdravniki pošiljajo toliko napotnic na sekundarij, zato da imamo mi v Državnem zboru kaj govoriti. To bi bil še tisti višek, to sem še čakala, no. Meni je zelo žal, da zato trpijo bolniki, tisti, ki čakajo v vrstah, mladi bolniki, starši, sorodniki in tako naprej, zaradi tega, ker koalicija ne prizna, da je ta ministrica, to ministrstvo, ta vlada zdravstvo spravila na kolena, dobesedno na kolena. In danes je to najbolj eskaliralo na otroški srčni kardiokirurgiji. Pa recite, kar hočete, ampak krivi za to ste na ministrstvu, predvsem pa ministrica, kot je rekel kolega Dani, ki je štiri leta trdila, da je sistem v redu, da ni boljšega sistema daleč naokoli, da je potreben samo nov denar, da je treba pač te zdravnike, ki so opozarjali na zadeve, kaznovati, vsaj tako se zdi. Pravite, da so požrešni na denar, da hočejo več. Slovenskim zdravnikom ne boste dali, tujim boste plačali pa več ali kaj? Bodo prišli za isti denar kot slovenski zdravniki? Jaz mislim, da slovenski otroški kirurgi, kardiologi bi morali biti najbolj plačani zdravniki v Sloveniji. Mislim, da so mogoče še celo premalo plačani. Takšne odgovornosti, kot jo nosijo ti zdravniki, mislim, da je ne nosi nihče. In danes govoriti o tem, da so požrešni na denar, in jih linčati v Državnem zboru, sem že povedala pa tudi moji kolegi, je neprimerno za poslance. Ne linčati, ampak želeli smo iz tega mesta spraviti ministrico, da bi bilo mogoče mesto prazno in bi bilo škode manj, kot da ministrica sedi tam, kjer sedi. Danes naj bi poslušali o tem. Mene zanima, kateri zdravnik iz tujine bo prišel delati za isti denar, kot delajo naši zdravniki? Koliko jim boste plačali? Nismo dobili odgovora. Kdo bo delal na Nacionalnem inštitutu? Nismo dobili odgovora. Ali bo imel gospod Gregorič proste roke? Nismo dobili odgovora. Samo 60-dnevni odpovedni rok in da morajo ti zdravniki opraviti tisto, kar morajo po zakonu. Ni potrebno, ni potrebno, kršijo zakonski akt in gredo. Lahko, komot, pa jih boste sodno preganjali. Ampak niso krivi zdravniki, da je otroška srčna kardiokirurgija v Sloveniji propadla. Krivo je ministrstvo, kriva je vlada, zdajšnja najbolj, pa tudi prejšnje, ki so bile opozorjene na te stvari, pa niso. Ampak 2015 je bilo mednarodno poročilo, ki je to ostro, jasno in glasno zapisalo, pa ministrica ni reagirala na to poročilo. Nenehno iste besede: »Ni problema, vse deluje normalno, to je pretiravanje« in tako

naprej. Danes smo pred tem, da ne pretiravamo več. Ne eni, ne drugi. Mene skrbi, da bom čez zdaj manj kot 60 dni rekla: »Sem vam rekla!« Ampak takrat vas ne bo več tam, ne bo ministrice, ne bo te vlade in spet ne bo nihče odgovarjal, tako kot je v slovenskem zdravstvenem sistemu, nihče do zdaj ni odgovarjal za nič. Za nič. Ne za napake zdravnikov, ne za napake v sistemu, ne za kraje, ne za korupcijo, za nič. In tudi v tem primeru, ko otroške srčne kirurgije čez mesec in pol ne bo več v Sloveniji, ne boste odgovarjali.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Vsi prijavljeni razpravljavci ste dobili besedo. Ostalo nam je še nekaj časa. Ali želi še kdo razpravljati? Ne. Hvala lepa.

Potem zaključujem splošno razpravo o predlogu priporočila.

V skladu z razlago Komisije za Poslovnik z dne 9. 12. 2009 Državni zbor ugotavlja, da je postopek preko obravnave predloga priporočila končan.

S tem zaključujem 1. točko dnevnega reda in tudi 64. izredno sejo Državnega zbora. Hvala lepa in želim še lep popoldan.

Seja je bila končana 22. maja 2018 ob 15.16.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BREZNIK, FRANC 34

D

DEKLEVA, ERIKA 21

DIMIC, IVA 7, 29

G

GANTAR, TOMAŽ 7, 11

GODEC, JELKA 5, 15, 23, 28, 32, 37

GRIMS, MAG. BRANKO 23, 29

GROŠELJ KOŠNIK, IRENA 32

H

HORVAT, JOŽEF 24

K

KRIVEC, DANIJEL 10, 36

KUSTEC LIPICER, DR. SIMONA 14, 17

L

LAH, ZVONKO 36

M

MEDVED, DR. ANA 8

MÖDERNDORFER, JANI (JANKO) 25, 29

MURŠIČ, MAG. BOJANA 12

N

NOVAK, LJUDMILA 15, 18

P

POJBIČ, MARIJAN 18, 23, 24

T

TOMIĆ, VIOLETA 13

TONIN, MAG. MATEJ 13

V

VRTOVEC, JERNEJ 33

LEGENDA

PS SMC – Poslanska skupina Stranke modernega centra
PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke
PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije
PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov
PS Levica – Poslanska skupina Levica
PS NSi – Poslanska skupina Nova Slovenija – krščanski demokrati
PS IMNS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti
PS NP – Poslanska skupina nepovezanih poslancev
NeP – Nepovezani poslanec